

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 73/2009,**annettu 19 päivänä tammikuuta 2009,****yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (EY) N:o 1290/2005, (EY) N:o 247/2006, (EY) N:o 378/2007 muuttamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 kumoamisesta**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 36 ja 37 artiklan sekä 299 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon vuoden 1979 liittymisasiakirjan ja erityisesti siihen liitetyn puuvillaa koskevan pöytäkirjan N:o 4 6 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,ottaa huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Vuosina 2003 ja 2004 sovittuihin yhteisen maatalouspolitiikan YMP:n uudistuksiin sisältyi säännöksiä uudistusten toimivuuden arvioinnista. Komissio esitti tätä silmällä pitäen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 20. marraskuuta 2007 tiedonannon ”YMP:n uudistuksen ’terveystarkastuksen’ valmistelu”. Tämä tiedonanto ja sen keskeisistä osista myöhemmin käydyt keskustelut Euroopan parlamentissa, neuvostossa, Euroopan talous- ja sosiaalikomiteassa sekä alueiden komiteassa, ja myös julkisesta kuulemisesta esiin nousseet lukuosat näkemykset olisi otettava huomioon.
- (2) Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 29 päivänä syyskuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 ⁽⁴⁾ täytäntöönpanosta saadut kokemukset osoittavat erityisesti, että tukijärjestelmän eräitä osia on tarpeen mukauttaa.

Erityisesti olisi laajennettava suorien tukien irrottamista tuotannosta ja yksinkertaistettava tilatukijärjestelmän toimintaa. Lisäksi asetusta (EY) N:o 1782/2003 on muutettu huomattavasti useaan otteeseen. Tämän vuoksi ja selkeyden parantamiseksi se olisi kumottava ja korvattava tällä asetuksella.

- (3) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 vahvistetaan periaate, jonka mukaan suoria tukia vähennetään tai evätään viljelijöiltä, jotka eivät noudata eräitä kansanterveyteen, eläinten ja kasvien terveyteen, ympäristöön ja eläinten hyvinvointiin liittyviä vaatimuksia. Tämä täydentävien ehtojen järjestelmä on olennainen osa yhteisön suorien tukien järjestelmää, ja se olisi säilytettävä. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että eräät täydentävien ehtojen vaatimukset eivät liity riittävästi maataloustoimintaan tai maatalousmaahan taikka liittyvät enemmänkin kansallisiin viranomaisiin kuin viljelijöihin. Sen vuoksi täydentävien ehtojen soveltamisalaa on syytä mukauttaa.
- (4) Koska asetuksella (EY) N:o 1782/2003 pyritään estämään maatalousmaan käytöstäpoisto ja varmistamaan, että se pidetään viljelyn ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa, siinä vahvistetaan yhteisön puitteet, joiden mukaisesti jäsenvaltiot vahvistavat vaatimuksia ottaen huomioon asianomaisten alueiden erityispiirteet, mukaan luettuina maaperä ja ilmasto-olosuhteet, viljelyjärjestelmät, maankäyttö, viljelykierto, viljelykäytännöt sekä tilarakenteet. Nämä puitteet olisi säilytettävä. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että tiettyjen standardien merkitys ja hyödylliset vaikutukset eivät riitä perustelevaan sitä, että ne pannaan täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa. Sen vuoksi tällaisten standardien olisi oltava jäsenvaltioille vaihtoehtoisia. Jotta varmistettaisiin mahdollisimman johdonmukainen menettelytapa, standardi ei kuitenkaan saisi olla vaihtoehtoinen, jos asianomainen jäsenvaltio on sen pohjalta jo määrittänyt vähimmäisvaatimuksen ennen vuotta 2009 tai jos tätä standardia koskevia kansallisia sääntöjä on annettu.
- (5) Pakollisen kesannoinnin jättäminen pois tilatukijärjestelmästä tämän asetuksen mukaisesti saattaa joissakin tapauksissa vaikuttaa haitallisesti ympäristöön erityisesti joidenkin maiseman ominaispiirteiden osalta. Sen vuoksi on tarpeen vahvistaa yhteisön säännöksiä, joilla pyritään suojelemaan tiettyjä maiseman ominaispiirteitä. Erityistilanteissa jäsenvaltion olisi myös voitava säätää luontotyyppien perustamisesta ja/tai säilyttämisestä.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 19. marraskuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 23. lokakuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Lausunto annettu muun kuin pakollisen kuulemisen johdosta.

⁽³⁾ Lausunto annettu 8. lokakuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä). Lausunto annettu muun kuin pakollisen kuulemisen johdosta.

⁽⁴⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 1.

- (6) Vesien suojeleminen ja vesihuolto maataloustoiminnassa ovat yhä suurempi ongelma eräillä alueilla. Sen vuoksi olisi vahvistettava myös hyvään viljelykuntoon ja ympäristöolosuhteisiin liittyviä yhteisön puitteita vesien suojelemiseksi saastumiselta ja valumilta sekä vedenkäytön hallinnoimiseksi.
- (7) Pysyvien laitumien myönteiset ympäristövaikutukset on tunnustettu asetuksessa (EY) N:o 1782/2003. Tässä asetuksessa tarkoitetut toimenpiteet, joiden tarkoituksena on ollut kannustaa nykyisten pysyvien laidunten säilyttämiseen entisellään sen varmistamiseksi, että suuria alueita ei muuteta peltomaaksi, olisi säilytettävä.
- (8) Asetuksella (EY) N:o 1782/2003 otettiin käyttöön pakollinen järjestelmä suorien tukien vähentämiseksi asteittain (tukien mukauttaminen) tavoitteena saavuttaa parempi tasapaino kestävän maatalouden edistämiseen ja maaseudun kehittämiseen tähtävien politiikan välineiden välillä. Tämä järjestelmä olisi säilytettävä ja siihen olisi sisällytettävä enintään 5 000 euron suuruisia suoria tukiosuuksia koskeva poikkeus.
- (9) Tuen mukauttamisella saadut määrät käytetään maaseudun kehittämistoimenpiteiden rahoittamiseen. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 antamisen jälkeen maatalousala on joutunut kohtaamaan lukuisia uusia ja vaikeita haasteita, kuten ilmastonmuutos ja bioenergian kasvava merkitys sekä paremman vesihuollon tarve ja biologisen monimuotoisuuden tehokkaampi suojeleminen. Yhteisöä on Kioton pöytäkirjan sopimuspuolena⁽¹⁾ kehoitettu mukauttamaan politiikkojansa ilmastomuutokseen liittyvien näkökohtien perusteella. Lisäksi vedenniukkuuteen ja kuivuuteen liittyvien vakavien ongelmien vuoksi neuvosto katsoi 30 päivänä lokakuuta 2007 annetuissa päätelmissään ”Vedenniukkuus ja kuivuus”, että maatalouden vesihuoltoon liittyviin kysymyksiin olisi kiinnitettävä yhä enemmän huomiota. Lisäksi neuvosto korosti 18 päivänä joulukuuta 2006 annetuissa päätelmissään ”Biodiversiteetin köyhtymisen pysäyttäminen”, että biologisen monimuotoisuuden suojeleminen on merkittävä haaste, ja vaikka huomattavaa kehitystä on tapahtunut, yhteisön biologiseen monimuotoisuuteen liittyvän tavoitteen saavuttaminen vuonna 2010 vaatii lisäponnisteluja. Lisäksi innovoinnilla voidaan erityisesti edistää uusien teknologioiden, tuotteiden ja prosessien kehittämistä, joten sillä tuetaan pyrkimyksiä edellä mainittuihin uusiin haasteisiin vastaamiseksi. Maitokiintiöjärjestelmän voimassaolon päättymisen vuonna 2015 maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007⁽²⁾ mukaisesti edellyttää maidontuottajilta erityisponnisteluja muuttuviin olosuhteisiin sopeutumiseksi, erityisesti epäsuotuisassa asemassa olevilla alueilla. Sen vuoksi myös tämä erityistilanne olisi määriteltävä uudeksi haasteeksi, johon jäsenvaltioiden olisi pystyttävä vastaamaan ”pehmeän laskun” varmistamiseksi maitotuotealoillaan.
- (10) Yhteisö tunnustaa tarpeen pyrkiä vastaamaan näihin uusiin haasteisiin yhteisön politiikoilla. Maatalousalalla sopiva väline tähän ovat maaseudun kehittämissohjelmat, jotka hyväksytään Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen 20 päivänä syyskuuta 2005 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁽³⁾ mukaisesti. Jotta jäsenvaltiot voivat tarkistaa maaseudun kehittämissohjelmiaan vastaavasti joutumatta supistamaan nykyisiä maaseudun kehittämistoimia muilla aloilla, lisärahoitus on tarpeen. Vuosien 2007–2013 rahoituskehityksissä ei kuitenkaan ole varoja yhteisön maaseudun kehittämissohjelmien vahvistamiseksi tarvittavalla tavalla. Tässä tilanteessa valtaosa tarvittavista varoista olisi hankittava siten, että suoriin tukiihin tuen mukauttamisella tehtävän vähennyksen osuutta korotetaan asteittain.
- (11) Suorien tukien jakautumiselle on ominaista, että suuri määrä tuista myönnetään varsin pienelle määrälle suurtuensaajia. On selvää, että suuremmat tuensaajat eivät tarvitse samaa yksikkötuen tasoa, jotta tulotukeen liittyvä tavoite saavutettaisiin tehokkaasti. Lisäksi suurempien tuensaajien mahdollisuudet tehdä mukautuksia auttavat niitä toimimaan, vaikka tukitaso olisi alhaisempikin. Suuria tukimääriä saavien viljelijöiden voidaan siksi kohtuudella odottaa osallistuvan uusiin haasteisiin vastaavien maaseudun tukitoimenpiteiden rahoitukseen erityis- osuudella. Sen vuoksi on asianmukaista vahvistaa mekanismi, jolla suurempia tukia alennetaan enemmän, ja näin saatavat varat käytetään uusiin haasteisiin vastaamiseksi maaseudun kehittämisen puitteissa.
- (12) Syrjäisimpien alueiden maantieteellinen sijainti, saaristoluonne, pieni koko, vuorisuus ja ilmasto aiheuttavat niiden maatalousalalle lisähaasteita. Näiden hankaluuksien ja rajoitteiden lieventämiseksi olisi poikettava velvollisuudesta soveltaa tuen mukauttamista syrjäisimpien alueiden viljelijöihin.

⁽¹⁾ Neuvoston 25 päivänä huhtikuuta 2002 tekemä päätös 2002/358/EY ilmastomuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan hyväksymisestä Euroopan yhteisön puolesta sekä sen velvoitteiden täyttämistä yhteisesti (EYVL L 130, 15.5.2002, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.

- (13) Jäsenvaltioiden, jotka ovat valinneet vapaaehtoisen mukauttamisen järjestelmän, olisi otettava huomioon pakollisen mukauttamisen korotukset. Sen vuoksi yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä annetussa asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyjen suorien tukien vapaaehtoista mukauttamista koskevista säännöistä 27 päivänä maaliskuuta 2007 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 378/2007 ⁽¹⁾ olisi siksi muutettava.
- (14) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 määriteltyä tuen mukauttamista vastaavan 5 prosenttisyksikön vähennyksen soveltamisesta johtuvat määrät olisi jaettava jäsenvaltioiden kesken kyseisessä asetuksessa vahvistettujen eli puolueettomien perusteiden mukaisesti säätämällä samalla, että tietty prosenttiosuus kyseisistä määristä jää jäsenvaltioon, jossa ne ovat kertyneet. Ottaen huomioon rukiin intervention poistamisesta aiheutuvat rakennesopeutukset tietyt rukiin tuotantoalueiden osalta erityiset toimenpiteet, jotka rahoitetaan tuen mukauttamisesta kertyneistä varoista, olisi säilytettävä. Tuen lisämukauttamisesta saatavien varojen olisi lisäksi oltava sen jäsenvaltion käytettävissä, jossa ne ovat kertyneet.
- (15) Jotta tuen mukauttamisen toimivuutta helpotettaisiin erityisesti sen osalta, miten suorat tuet myönnetään viljelijöille ja miten siirrot maaseudun kehittämissuunnitelmiin tehdään, olisi määriteltävä jäsenvaltiokohtaiset nettoenimmäismäärät viljelijöille tuen mukauttamisen jälkeen myönnettävän tuen rajoittamiseksi. Jotta otettaisiin huomioon yhteisen maatalouspolitiikan tuen erityispiirteet syrjäisimmillä alueilla ja se, että mukauttaminen ei koske suoria tukia, kyseisen jäsenvaltion nettoenimmäismäärään ei saisi sisältyä syrjäisimpien alueiden suoria tukia. Sen vuoksi yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta 21 päivänä kesäkuuta 2005 annettua neuvoston asetusta (EY) N:o 1290/2005 ⁽²⁾ olisi vastaavasti muutettava.
- (16) Euroopan unioniin 1 päivänä toukokuuta 2004 tai sen jälkeen liittyneiden uusien jäsenvaltioiden maataloustuottajille myönnetään suoria tukia niiden liittymisasiakirjoissa määrättyjen asteittaisen käyttöönottomennettelyn mukaisesti. Jotta saavutettaisiin asianmukainen tasapaino kestäväen maatalouden edistämiseen ja maaseudun kehittämiseen tähtävien toimintavälineiden välillä, tuen mukauttamisjärjestelmää ei pitäisi soveltaa uusien jäsenvaltioiden viljelijöihin ennen kuin niissä maksettavien suorien tukien taso on vähintään samansuuruinen muissa kuin uusissa jäsenvaltioissa.
- (17) Tuen mukauttamisen ei pitäisi johtaa siihen, että viljelijälle uusissa jäsenvaltioissa maksettava nettomäärä on pienempi kuin määrä, joka maksetaan vastaavalle viljelijälle muissa kuin uusissa jäsenvaltioissa. Kun tuen mukauttamista aletaan soveltaa viljelijöihin uusissa jäsenvaltioissa, vähennyksen taso olisi siksi rajoitettava asteittaista käyttöönottoa koskevan aikataulun mukaisen tason ja muissa kuin uusissa jäsenvaltioissa tuen mukauttamisen jälkeen sovellettavan tason väliseen erotukseen. Lisäksi tuen mukauttaminen olisi otettava huomioon myönnettävässä täydentävää kansallista suoraa tukea uusien jäsenvaltioiden viljelijöille, joihin sovelletaan tuen mukauttamista.
- (18) Sen varmistamiseksi, etteivät yhteisen maatalouspolitiikan rahoittamiseen käytettävät määrät ylitä rahoituskehyksissä vahvistettuja vuotuisia enimmäismääriä, olisi säilytettävä asetuksella (EY) N:o 1782/2003 säädetty rahoitusmekanismi, jolla suoria tukia tarkistetaan, kun ennusteet osoittavat, että otsakkeen 2 alanimäismäärä, johon liittyy 300 000 000 euron turvamarginaali, ylittyy tietynä varainhoitovuotena. Ottaen huomioon uusien jäsenvaltioiden viljelijöille tukien asteittaisen käyttöönoton vuoksi maksettavien suorien tukien tasot ja koska tukien asteittaisen käyttöönoton mekanismia sovelletaan kaikkiin uusissa jäsenvaltioissa myönnettäviin suoriin tukiin, tätä rahoituskurin välinettä ei pitäisi soveltaa näissä valtioissa ennen kuin niissä sovellettavien suorien tukien taso on vähintään samansuuruinen kuin muissa kuin uusissa jäsenvaltioissa. Ottaen huomioon, että Euroopan yhteisöjen yleisessä talousarviossa painotetaan erityisesti Euroopan yhteisöjen omien varojen järjestelmästä 7 päivänä kesäkuuta 2007 tehdyn neuvoston päätöksen 2007/436/EY, Euratom ⁽³⁾ 2 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja varoja, neuvoston olisi asianmukaista tehdä poikkeuksellisesti komission ehdotuksesta tarvittava päätös rahoituskurin välineen soveltamisesta.
- (19) Jotta viljelijät voisivat noudattaa nykyaikaista korkealaatuaista maataloutta koskevia vaatimuksia, jäsenvaltioilla on tarpeen olla edelleen asetuksella (EY) N:o 1782/2003 säädetty kattava järjestelmä, jossa kaupallisille tiloille tarjotaan neuvontapalveluja. Maatilojen neuvontajärjestelmän olisi lisättävä viljelijöiden tietämystä materiaalivirroista ja maatalon toiminnosta, jotka liittyvät ympäristöä, elintarvikkeiden turvallisuutta sekä eläinten terveyttä ja hyvinvointia koskeviin vaatimuksiin, vaikuttamatta kuitenkaan mitenkään viljelijöiden velvollisuuksiin ja vastuuseen noudattaa näitä vaatimuksia.
- (20) Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 mukaan jäsenvaltioiden on toteutettava toimenpiteet varmistuakseen Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) rahoitettavien toimien tosiasiallisesta ja asianmukaisesta

⁽¹⁾ EUVL L 95, 5.4.2007, s. 1.⁽²⁾ EUVL L 209, 11.8.2005, s. 1.⁽³⁾ EUVL L 63, 23.6.2007, s. 17.

toteuttamisesta sekä estääkseen sääntöjenvastaisuudet ja rangaistakseen niistä. Sen vuoksi niillä olisi oltava suoria tukia koskeva yhdenmukainen hallinto- ja valvontajärjestelmä. Jäsenvaltioiden olisi yhteisön tuen tehokkuuden ja valvonnan parantamiseksi sallittava käyttää yhdenmukaisia järjestelmiä myös tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvien yhteisön järjestelmien osalta.

(21) Olisi säilytettävä yhdenmukaisen hallinto- ja valvontajärjestelmän tärkeimmät osat ja erityisesti säännökset, jotka koskevat sähköistä tietokantaa, viljelylohkojen tunnistusjärjestelmää, viljelijöiden tukihakemuksia, yhdenmukaisesti valvontajärjestelmää ja tilatukijärjestelmän osalta tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskevaa järjestelmää.

(22) Pienten määrien hallinnointi on vaivalloista jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille. Liiallisen hallinnollisen taakan hillitsemiseksi jäsenvaltioiden ei yleensä pitäisi myöntää suoria tukia, jos tuki olisi alle 100 euroa tai jos tilan tukikelpoinen ala, jolle tukea haetaan, on vähemmän kuin yksi hehtaari. Koska jäsenvaltioiden maatalousekonomioiden rakenne kuitenkin vaihtelee merkittävästi ja voi erota huomattavasti yhteisön keskimääräisestä tilarakenteesta, olisi säädettävä erityissäännöksestä, jotta jäsenvaltiot voisivat soveltaa omaa erityistilannettaan kuvaavia vähimmäismääriä. Syrjäisimmillä alueilla ja Egeanmeren saarilla on hyvin erikoinen tilarakenne, joten niihin ei pitäisi soveltaa mitään vähimmäismääriä. Lisäksi jäsenvaltion olisi maatalousalojensa rakenteiden erityispiirteiden perusteella voitava valita, kumpaa vähimmäismäärätyyppiä se soveltaa. Koska viljelijöille, joiden tiloihin ei liity maatalousmaata, on jaettu erityistukioikeuksia, hehtaariperustaisen kynnyksen soveltaminen olisi tehotonta. Tällaisiin viljelijöihin olisi siksi sovellettava vähimmäismäärää, joka liittyy keskimääräiseen vähimmäistukeen. Tasapuolisen kohtelun takaamiseksi viljelijöille, joiden suoriin tukiihin sovelletaan asteittaista käyttöönottoa, vähimmäismäärän olisi perustuttava lopullisiin määriin, jotka on määrä myöntää käyttöönotonmenettelyn päätyttyä.

(23) Tilatukijärjestelmän soveltamisesta saatujen kokemusten mukaan tuotannosta irrotettua tulotukea on eräissä tapauksissa myönnetty edunsaajille, joiden maataloustoiminta muodostaa vain merkityksettömän osan näiden koko taloudellisesta toiminnasta tai joiden toiminnan tarkoituksena ei lainkaan tai vain hyvin vähäisessä määrin on maataloustoiminnan harjoittaminen. Jotta maatalousalan tulotukea ei myönnettäisi tällaisille edunsaajille ja jotta yhteisön tuki käytettäisiin maatalousväestön kohtuullisen elintason varmistamiseen, jäsenvaltioille olisi

annettava lupa olla myöntämättä kyseisille luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille tämän asetuksen mukaisia suoria tukia.

(24) Kansallisten toimivaltaisten viranomaisten olisi maksettava yhteisön tukijärjestelmien mukaiset tuet täysimääräisesti edunsaajille säädettyjen maksuaikojen kuluessa, jollei tässä asetuksessa säädettyä tuen vähennyksistä muuta johdu. Suorien tukien hallinnon joustavoittamiseksi jäsenvaltioiden olisi sallittava maksaa suorat tuet kahdessa vuosierässä.

(25) Yhteisen maatalouspolitiikan mukaisissa tukijärjestelmissä säädetään suorasta tilatuesta erityisesti maatalousväestön kohtuullisen elintason turvaamiseksi. Kyseinen tavoite liittyy läheisesti maaseutualueiden säilyttämiseen. Yhteisön varojen virheellisen kohdentamisen estämiseksi tukea ei pitäisi maksaa viljelijöille, jotka ovat keinotekoisesti luoneet tukien saamiseen vaaditut edellytykset.

(26) Yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteiden saavuttamiseksi yhteisiä tukijärjestelmiä on muutettava muuttuvien tilanteiden vuoksi lyhyessäkin määräajassa. Edunsaajat eivät näin ollen voi olettaa tukiedellytysten pysyvän muuttumattomina, vaan heidän olisi oltava valmiita siihen, että järjestelmiä saatetaan tarkistaa talouskehityksen tai talousarvion tilanteen perusteella.

(27) Asetuksella (EY) N:o 1782/2003 otettiin käyttöön tilatukijärjestelmä, jossa silloiset eri tukimekanismit yhdistettiin yhdeksi järjestelmäksi, jossa suorat tuet ovat tuotannosta riippumattomia. Tilatukijärjestelmän soveltamisesta saatujen kokemusten mukaan eräitä sen osia voidaan yksinkertaistaa viljelijöiden ja hallinnon hyväksi. Koska tilatukijärjestelmä on nyttemmin pantu täytäntöön kaikissa jäsenvaltioissa, joiden velvollisuus on ollut niin tehdä, eräitä sen täytäntöönpanon alkuun liittyvät säännökset ovat vanhentuneet ja niitä olisi sen vuoksi tarkistettava. Tässä yhteydessä on eräissä tapauksissa havaittu tukioikeuksien merkittävää alikäyttöä. Tällaisten tilanteiden välttämiseksi ja ottaen huomioon, että viljelijät jo tuntevat tilatukijärjestelmän toiminnan, alun perin vahvistettua määräaika käyttämättömien tukioikeuksien palauttamiseksi kansalliseen varantoon olisi lyhennettävä kahdeksi vuodeksi.

(28) Tilatukijärjestelmän tärkeimmät osat olisi säilytettävä. Erityisesti vahvistamalla kansalliset enimmäismäärät voidaan varmistaa, ettei tuen ja tukioikeuksien kokonaismäärä ylitä nykyisiä talousarviovaroja. Jäsenvaltioilla olisi myös oltava kansallinen varanto, jota voidaan käyttää

uusien viljelijöiden järjestelmään osallistumisen helpottamiseksi tai eräiden alueiden erityistarpeiden huomioon ottamiseksi. Olisi vahvistettava tukioikeuksien siirtoa ja käyttöä koskevat säännöt sen estämiseksi, että siirtoja tehtäisiin keinottelumielessä tai että tukioikeuksia kasautuisi ilman vastaavaa maatalousperustaa.

- (29) Jos lisää aloja sisällytetään asteittain tilatukijärjestelmään, on tarpeen tarkistaa määritelmä maasta, joka on järjestelmässä tukikelpoinen tai jonka osalta voidaan aktivoida tukioikeuksia. Olisi kuitenkin säädettävä, että hedelmien ja vihannesten viljelyalat jätetään pois tuen piiristä, jos jäsenvaltio on päättänyt lykätä kyseisen alan sisällyttämistä tilatukijärjestelmään. Olisi vahvistettava hampppua koskevat erityistoimenpiteet, jotta tukea ei myönnettäisi laittomille viljelmille.
- (30) Kesannointivelvoite otettiin käyttöön tarjonnan sääntelymekanismiksi. Kun otetaan huomioon peltokasvien markkinatilanteen kehitys yhdessä tuotannosta irrotettujen tukien kanssa, kyseinen mekanismi ei ole enää tarpeen, ja se olisi sen vuoksi poistettava. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaisesti vahvistetut kesannointioikeudet olisi aktivoitava sen vuoksi hehtaarien osalta soveltaen samoja tukikelpoisuusedellytyksiä kuin muihinkin oikeuksiin. Kesannointivelvoitteen poistaminen voi johtaa siihen, että maa, joka oli tukikelpoinen kesannointioikeuksien aktivoimiseksi, ei ole enää tukikelpoinen. Tällaisen maan tukikelpoisuuden säilyttämiseksi olisi säädettävä, että tietyt metsitetyt alat, myös asetuksen (EY) N:o 1698/2005 asiaa koskevien sääntöjen mukaisten kansallisten järjestelmien nojalla metsitetyt alat tai tiettyjen ympäristösitoumusten alaiset alat ovat kelpoisia tilatukijärjestelmän mukaisesti.
- (31) Kun aiemmin tuotantoon sidotut markkinatuet sisällytettiin tilatukijärjestelmään, tukioikeuksien arvo perustui historiallisen mallin valinneissa jäsenvaltioissa aiempiin tilakohtaisiin tukiin. Kun tilatukijärjestelmän käyttöönotosta on jo vuosia ja siihen on onnistuneesti sisällytetty muita aloja, on yhä vaikeampi perustella, miksi aiempaan tukeen perustuvien tukitasojen välillä voi olla merkittäviä tilakohtaisia eroja. Sen vuoksi historiallisen mallin valinneiden jäsenvaltioiden olisi sallittava eräin edellytyksin tarkistaa jaettuja tukioikeuksia niiden yksikköarvon yhdenmukaistamiseksi yhteisön oikeuden yleisperiaatteita ja yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita noudattaen. Jäsenvaltiot voivat yhdenmukaisempia arvoja vahvistaessaan ottaa huomioon maantieteellisten alueiden ominaispiirteet. Jotta viljelijät voisivat mukautua muuttuviin

tukitasoihin, tukioikeuksien arvon yhdenmukaistaminen olisi tehtävä riittävän siirtymäkauden kuluessa ja vain muutamia vähennyksiä soveltaen.

- (32) Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaisesti jäsenvaltiot pystyivät valitsemaan, soveltavatko ne tilatukijärjestelmää historiallisen vai alueellisen täytäntöönpanomallin mukaisesti. Jäsenvaltioilla on sen jälkeen ollut mahdollisuus arvioida valintojensa vaikutuksia sekä taloudelliselta että hallinnon kannalta. Jäsenvaltioilla olisi siksi oltava mahdollisuus tarkistaa alkuperäistä valintaansa kokemustensa perusteella. Tästä syystä historiallisen mallin valinneiden jäsenvaltioiden olisi — sen lisäksi että niillä on mahdollisuus yhdenmukaistaa tukioikeuksien arvoa — sallittava siirtyä tilatukijärjestelmän alueellistettuun soveltamiseen asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 jo säädettyjen vaihtoehtojen mukaisesti. Jäsenvaltioiden olisi voitava erityisesti siirtyä suorien tukien maan kattavasta myöntämisestä tukien myöntämiseen asteittain alueiden välillä. Tätä vaihtoehtoa soveltamalla jäsenvaltiot voisivat suunnata suoria tukia joustavammin tarkoituksenmukaisimmalla tavalla perustamissopimuksen 33 artiklassa määrättyjen tavoitteiden sekä puolueettomien ja syrjimättömien perusteiden kuten maatalouden potentiaalın ja ympäristöperusteiden pohjalta. Alueellisen mallin valinneiden jäsenvaltioiden olisi lisäksi eräin edellytyksin sallittava tarkistaa päätöksiään tukioikeuksien arvon yhdenmukaistamiseksi etukäteen vahvistetuilla vuotuisilla menettelyillä yhteisön oikeuden yleisperiaatteita ja yhteisen maatalouspolitiikan tavoitteita noudattaen. Jotta viljelijät voisivat mukautua muuttuviin tukitasoihin, tällaiset muutokset olisi tehtävä riittävän siirtymäkauden kuluessa ja vain rajattua määrää vähennyksiä soveltaen.
- (33) Vaikka asetuksella (EY) N:o 1782/2003 otettiin käyttöön tuotannosta irrotettu tilatukijärjestelmä, siinä myös sallittiin jäsenvaltioiden jättää eräät tuet kokonaan tai osittain järjestelmän ulkopuolelle. Kyseisessä asetuksessa säädetään myös, että tätä vaihtoehtoa tarkastellaan uudelleen ja mahdollisesti tarkistetaan markkinoiden ja rakenteiden kehityksen perusteella. Kokemusten perusteella tuen irrottaminen tuotantomääristä lisää viljeltäviä tuotteita koskevia valinnanmahdollisuuksia, sillä viljelijät voivat tehdä tuotantopäätöksensä kannattavuuden ja markkinoiden palautteen perusteella. Tämä pätee erityisesti peltokasveihin ja humalaan ja jossain määrin myös naudan- ja vasikanliha-alaan ja siemeniin. Sen vuoksi peltokasvi- ja humala-alojen osittain tuotantoon sidotut tuet olisi sisällytettävä tilatukijärjestelmään vuodesta 2010. Humalan osalta jäsenvaltiot voivat asetuksen (EY) N:o 1782/2003 nojalla myöntää osan humalan pinta-alatuesta hyväksytyille tuottajaorganisaatioille. Jotta tuottajaorganisaatiot voisivat jatkaa toimintaansa entiseen tapaan, asetuksessa (EY) N:o 1234/2007, sellaisena kuin

se on muutettuna yhteisen maatalouspolitiikan muuttamisesta 19. tammikuuta 2009 annetulla asetuksella (EY) N:o 72/2009⁽¹⁾, säädetään, että kyseisessä jäsenvaltiossa on käytettävä vastaavat määrät samoihin toimintoihin. Nämä määrät olisi sen vuoksi vähennettävä tällä asetuksella kyseiselle jäsenvaltiolle säädettyistä kansallisista enimmäismääristä. Jotta naudan- ja vasikanliha-alan ja siementen tuottajat voisivat mukautua uusiin tukijärjestelyihin, olisi säädettävä, että naudan- ja vasikanlihapalkkiot ja siementuki sisällytetään tilatukijärjestelmään viimeistään vuonna 2012. Koska hedelmä- ja vihannesalan tuotantomääriin osittain sidotut tuet on otettu käyttöön vasta hiljattain siirtymävaiheen toimenpiteenä, ne olisi voitava edelleen pitää tilatukijärjestelmän ulkopuolella samalla kun jäsenvaltioiden olisi voitava tarkistaa päätöksään tuotannosta irrotetun tuen lisäämiseksi.

(34) Emolehmien sekä lampaan- ja vuohenliha-alan osalta eräillä alueilla näyttää edelleen olevan maatalouselinkeinoon kannalta tarpeen säilyttää maataloustuotannon vähimmäistaso etenkin, jos viljelijöillä ei ole muita taloudellisia vaihtoehtoja. Sen vuoksi jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus päättää, säilyttävätkö ne joko tuotantoon sidotut tuet nykytasolla vai alhaisemmalla tasolla. Tällöin olisi säädettävä, että nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkittämisestä 17 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1760/2000⁽²⁾ sekä lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta 17 päivänä joulukuuta 2003 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 21/2004⁽³⁾ säädettyjä tunnistus- ja rekisteröintivaatimuksia on noudatettava erityisesti eläinten jäljitettävyyden varmistamiseksi.

(35) Jäsenvaltioiden olisi sallittava käyttää enintään 10 prosenttia enimmäismääristään erityistuen myöntämiseen tarkoin määritellyissä tapauksissa. Jäsenvaltion pitäisi kohdistaa tällainen tuki ympäristönhoitoon ja eläinten hyvinvointiin sekä maataloustuotteiden laadun ja kaupan pitämisen parantamiseen. Erityistukea pitäisi olla käytettävissä myös maitokiintiöiden asteittaisen lakkauttamisen vaikutusten vähentämiseksi ja tuen irrottamiseksi tuotantomääristä erityisen herkällä aloilla. Koska riskienhallinnan merkitys kasvaa, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus osallistua viljelijöiden sato-, eläin- ja kasvivakuutusten kustannuksiin sekä eräiden eläin- tai kasvi-taudeista tai ympäristövahingoista johtuvien taloudellisten tappioiden korvaamiseen. Yhteisön kansainvälisten velvollisuuksien täyttämiseksi tuotantoon sidottuihin tukitoimenpiteisiin käytettävissä olevat varat olisi rajoitettava

asianmukaiselle tasolle, ja erityisissä vaikeuksissa olevia jäsenvaltioita varten olisi myönnettävä siirtymäkauden poikkeuksia. Olisi vahvistettava edellytykset, jotka koskevat sato-, eläin- ja kasvivakuutusmaksujen kustannuksiin osallistumista sekä eläin- ja kasvi-taudeista ja ympäristövahingoista johtuvia korvauksia. Lisäksi jäsenvaltioille, jotka ovat soveltaneet asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artiklaa, olisi myönnettävä riittävä siirtymäkausi, jotta ne voisivat siirtyä joustavasti erityistukea koskeviin uusiin sääntöihin.

(36) Kokemus on osoittanut, että jäsenvaltiot eivät tällä hetkellä käytä täysimääräisesti tilatukijärjestelmässä kansallisten enimmäismäärien puitteissa saatavilla olevia varoja, erityisesti jos tukioikeudet on jätetty aktivoimatta. Varojen tehokkaamman käytön helpottamiseksi jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus myöntää tukea yli niiden kansallisten enimmäismäärien aina tiettyyn määrään asti, joka takaa sen pysyvän kansallisten enimmäismäärien alikäytön rajoissa. Tällainen määrä olisi laskettava kulloinkin viimeisimmän käytettävissä olevan vuoden budjetin alikäytön perusteella eikä tällöin tulisi asettaa kyseeseen jäsenvaltiokohtaisten suorien tukien yhteenlaskettujen nettoenimmäismäärien noudattamista. Tästä syystä ja sen varmistamiseksi, että jäsenvaltiot eivät joudu ennakoimattomien tukien vähennysten eteen, laskennassa olisi käytettävä tietyn suuruisia turvamarginaaleja. Määrät olisi käytettävä joko erityisen tuen rahoittamiseen tai siirrettävä Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoon.

(37) Tilatukijärjestelmässä myönnettävät suorat tuet perustuvat aiemmin saatujen suorien tukien viitemääriin tai alueellisiin hehtaarikohtaisiin tukiin. Uusien jäsenvaltioiden viljelijät eivät saaneet yhteisön suoria tukia kalenterivuosina 2000, 2001 ja 2002, eikä niillä näin ollen ole viitetietoja näiltä vuosilta. Sen vuoksi asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädetään, että tilatukijärjestelmän on uusissa jäsenvaltioissa perustuttava alueellisiin hehtaarikohtaisiin tukiin. Koska uudet jäsenvaltiot ovat olleet yhteisön jäseniä jo vuosia, voitaisiin harkita viitekausien käyttöönottoa niille jäsenvaltioille, jotka eivät ole vielä siirtyneet tilatukijärjestelmään. Jotta tilatukijärjestelmään siirtyminen olisi helpompaa ja erityisesti keinottelumielessä tehtyjen hakemusten torjumiseksi uusien jäsenvaltioiden olisi sallittava tilatukijärjestelmän tukioikeuksien laskemiseksi ottaa huomioon alat, joiden osalta ne saivat aiemmin tukea yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä.

(38) Kun tilatukijärjestelmä pannaan täytäntöön alueellisesti, uusilla jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus mukauttaa hehtaarikohtaisten tukioikeuksien arvoa puolueettomin

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden sivu 1.

⁽²⁾ EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1.

⁽³⁾ EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8.

- perustein varmistaa maataloustuottajien tasapuolisen kohtelun ja välttääkseen markkinoiden vääristymisen.
- (39) Uusilla jäsenvaltioilla olisi oltava samat mahdollisuudet kuin muilla jäsenvaltioilla panna tilatukijärjestelmä täytäntöön osittain.
- (40) Suorien tukien tuotannosta irrottaminen ja tilatukijärjestelmän käyttöönotto olivat yhteisen maatalouspolitiikan uudistusprosessin olennaisia osatekijöitä. Vuonna 2003 oli kuitenkin useita syitä säilyttää eräiden viljelykasvien erityistuki. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 soveltamisesta saadut kokemukset yhdessä markkinatilanteen kehityksen kanssa osoittavat, että tilatukijärjestelmän ulkopuolelle vuonna 2003 jätetyt järjestelmät voidaan nyt sisällyttää siihen markkinasuuntautuneemman ja kestävämmän maatalouden edistämiseksi. Tämä koskee erityisesti oliiviöljyä, jolla tuet sidottiin tuotantomääriin vain vähäisessä määrin, samoin kuin durumvehnää, valkuaiskasveja, riisiä, perunatärkkelystä ja pähkinöitä, joiden osalta jäljellä olevien tuotantoon sidottujen tukien lisääntyvä tehottomuus puoltaa tuen irrottamista tuotantomääristä. Pellava- ja hampulla sekä kuivarehu- ja perunatärkkelysalalla jalostustuki olisi myös irrotettava tuotannosta ja asianomaiset määrät olisi sisällytettävä tilatukijärjestelmään. Valkuaiskasvien, riisin, perunatärkkelyksen, pähkinän sekä pellavan ja hampun osalta on asianmukaista sisällyttää tuet tilatukijärjestelmään vuodesta 2012 ja sallia samalla — lukuun ottamatta asetuksen (EY) N:o 1234/2007 mukaisesti myönnettävää jalostustukea — jäsenvaltioiden päättää aikaisemmasta sisällyttämisestä, jotta tuottajilla olisi mahdollisuus sopeutua muutokseen. Pähkinöiden osalta jäsenvaltioiden olisi sallittava edelleen säilyttää tuen kansallinen osa tuotantoon sidottuna, jotta tuotannosta irrottamisen vaikutukset vaimenisivat.
- (41) Kun tilatukijärjestelmään sisällytetään lisää aloja, olisi säädettävä tilatukijärjestelmässä myönnettävien tuottaja-kohtaisten uusien tulotukien laskennasta. Pähkinä-, perunatärkkelys-, pellava- ja hampulla sekä kuivarehu-aloilla lisätuki olisi myönnettävä viljelijän viimeksi kulu-neina vuosina saaman tuen perusteella. Kun kyseessä on sellaisten tukien sisällyttäminen tilatukijärjestelmään, jotka oli jätetty sen ulkopuolelle vain osittain, jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava käyttää alkuperäisiä viite-kausia. Perunatärkkelyksen osalta Saksassa ja Alankomaissa jaettavien käytettävissä olevien kokonaismäärien osalta olisi otettava huomioon yhdessä näistä jäsenvaltioista tuotetun perunatärkkelyksen rajatylittävät toimitukset toisessa näistä jäsenvaltioista tapahtuvaa jalostusta varten. Lisäksi maatalousalojensa erityistarpeiden kattamiseksi ja sen varmistamiseksi, että viljelijöiden aiemmin saamia tukia ei vähennetä kohtuuttomasti, jäsenvaltioiden olisi tietyin rajoituksin voitava sallia sisällyttää varat tilatukijärjestelmään
- niiden viljelijöiden tukemiseksi, jotka ovat harjoittaneet tiettyä maataloustoimintaa muilla aloilla samoina vuosina, esimerkiksi niittyjen hyödyntämistä tai eläinten pitoa.
- (42) Asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 otetaan käyttöön erityistuki energiakasveille alan kehityksen edistämiseksi. Energiakasvien erityistuen myöntämiselle ei ole enää riittävästi perusteita ottaen huomioon bioenergia-alan viimeaikainen kehitys ja erityisesti tällaisten tuotteiden suuri kysyntä kansainvälisillä markkinoilla sekä sitovat tavoitteet, jotka on asetettu bioenergian osuudelle kaikista polttoaineista vuoteen 2020 mennessä.
- (43) Kun puuvilla-ala sisällytettiin tilatukijärjestelmään, katsottiin tarpeelliseksi säilyttää osa tuesta sidottuna puuvillan viljelyyn maksamalla tukikelpoisille hehtaareille lajikohtaista tukea, jotta varauduttaisiin tuotannon keskeyttämis-riskejä vastaan yhteisön puuvillatuotantoalueilla. Tätä olisi syytä soveltaa edelleen vuoden 1979 liittymisasiakirjaan liitettyssä puuvillaa koskevassa pöytäkirjassa N:o 4 esitettyjen tavoitteiden mukaisesti.
- (44) Rakenneuudistuksen vaikutusten lieventämiseksi niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat myöntäneet yhteisön sokerialan väliaikaisesta rakenneuudistusjärjestelmästä 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 320/2006⁽¹⁾ mukaista rakenneuudistustukea, sokerijuurikkaan ja sokeriruo'on viljelijöille tarkoitettu tuki enintään viitenä peräkkäisenä vuotena olisi säilytettävä.
- (45) Kun hedelmä- ja vihannesala sisällytettiin tilatukijärjestelmään, mansikoiden ja vadelmien osalta säädettiin tilapäisestä tuotantosidonnaisesta pinta-alatuesta. Tällaisen tuen myöntämistä on syytä jatkaa alunperin sovittuja aikarajoituksia pidempään säätämällä samalla tuen irrottamisesta tuotannosta. Tämän huomioon ottamiseksi kansallisia enimmäismääriä olisi mukautettava.
- (46) Yksinkertaistettu siirtymäkauden tukijärjestelmä suorien tukien myöntämiseksi pinta-alaperusteisesti uusissa jäsenvaltioissa, toisin sanoen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä, on osoittautunut tehokkaaksi ja yksinkertaiseksi järjestelmäksi myöntää viljelijöille tulotukea uusissa jäsenvaltioissa. Yksinkertaistamisen hyväksi järjestelmän soveltamisen valinneiden uusien jäsenvaltioiden olisi sallittava jatkaa sen soveltamista vuoden 2013 loppuun.
- (47) Ottaen huomioon sokerialan sekä hedelmä- ja vihannesalan uudistukset ja niiden tilatukijärjestelmään sisällyttäminen jäsenvaltioiden, jotka päättivät soveltaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, olisi voitava myöntää tulotukea erillistuen muodossa sokerijuurikkaan, sokeriruo'on ja juurisikurin tuottajille sekä eräiden hedelmien ja

⁽¹⁾ EUVL L 58, 28.2.2006, s. 42.

vihannesten tuottajille. Sellaisten jäsenvaltioiden olisi sallittava myös myöntää erillistä erityistukea samoin edellytyksin kuin muissa jäsenvaltioissa.

(48) Koska suorat tuet otetaan uusissa jäsenvaltioissa käyttöön asteittain, uusien jäsenvaltioiden sallittiin myöntää täydentävää kansallista suoraa tukea. Tällaisten tukien myöntämisedellytykset olisi säilytettävä.

(49) Kun jäsenvaltiot alun perin jakoivat tukioikeuksia, eräiden virheiden vuoksi tuet viljelijöille muodostuivat erityisen suuriksi. Tällaiseen sääntöjenvastaisuuteen sovelletaan tavallisesti rahoitusoikaisua, kunnes korjaavat toimenpiteet toteutetaan. Kun otetaan huomioon tukioikeuksien ensimmäisestä jakamisesta kulunut aika, tarvittava oikaisu johtaisi jäsenvaltioissa suhteettomiin oikeudellisiin ja hallinnollisiin velvoitteisiin. Oikeusvarmuuden vuoksi tällaisten tukien jako olisi sen vuoksi säännönmukaistettava.

(50) Ranska, Portugali ja Espanja päättivät asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaisesti jättää Ranskan merentakaisissa departementeissa, Azoreilla, Madeiralla ja Kanariansaarilla myönnettävät tuet tilatukijärjestelmän ulkopuolelle ja myöntää ne kyseisen asetuksen IV osastossa säädettyjen edellytysten mukaisesti. Osa kyseisessä osastossa säädettyistä tuista on sisällytetty kokonaan tilatukijärjestelmään. Yksinkertaistamisen hyväksi ja ottaen huomioon syrjäisimpien alueiden erityisolosuhteet tällaista tukea olisi hallinnoitava unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä 30 päivänä tammikuuta 2006 annetussa asetuksessa (EY) N:o 247/2006⁽¹⁾ vahvistetuissa tukiohjelmissa. Tätä varten olisi siirrettävä asianomaiset varat suoria tukia koskevista kansallisista enimmäismääristä kyseisessä asetuksessa vahvistettuihin määriin. Jotta asianomaisten jäsenvaltioiden olisi mahdollista mukauttaa tukiohjelmansa, tällaisia siirtoja olisi suoritettava vasta vuonna 2010. Sitä ennen suoria tukia sovelletaan syrjäisimpiin alueisiin asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyin edellytyksin. Sen vuoksi asetusta (EY) N:o 247/2006 olisi muutettava.

(51) Olisi erityisesti mainittava, että jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, tämän asetuksen säännökset, joiden perusteella jäsenvaltiot voisivat toimia tavalla, joka voidaan tulkita valtiontueksi, jätetään valtiontukisääntöjen soveltamisalan ulkopuolelle, koska kyseisiin säännöksiin sisältyvät asianmukaiset edellytykset tuen myöntämiseksi, tai koska niissä säädetään, että komissio vahvistaa tällaiset edellytykset kilpailun tarpeettoman vääristymisen estämiseksi.

(52) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle

siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽²⁾ mukaisesti.

(53) Jotta sekä jäsenvaltiot että viljelijäväestö voisivat hyötymällä asetuksella käyttöön otetuista yksinkertaistamis- ja erityisesti kesannointivelvoitteen kumoamisesta, tätä asetusta olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2009. Niitä säännöksiä, joilla mahdollisesti rajoitetaan viljelijöiden oikeuksia tai luodaan uusia velvoitteita, kuten täydentäviä ehtoja, joita viljelijöiden on noudatettava koko vuoden ajan, olisi kuitenkin sovellettava vasta vuodesta 2010 lähtien ja suojakaistaleiden luomista vesistöjen varrelle koskevaa standardia 1 päivään tammikuuta 2012 mennessä. Lisäksi jäsenvaltioille olisi annettava riittävästi aikaa panna täytäntöön säännökset, joiden mukaisesti suoria tukia irrotetaan lisää tuotantomääristä ja joiden mukaisesti ne voivat tarkistaa vuoden 2003 uudistuksen yhteydessä tekemiään päätöksiä. Sen vuoksi tämän asetuksen asianomaisia säännöksiä olisi sovellettava vuodesta 2010 ja kumottua asetusta (EY) N:o 1782/2003 olisi sovellettava vuonna 2009 niihin tukijärjestelmiin, jotka sisällytetään tilatukijärjestelmään vasta vuodesta 2010 alkaen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I OSASTO

SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Soveltamisala

Tässä asetuksessa vahvistetaan

- suoria tukia koskevat yhteiset säännöt;
- viljelijöiden tilatukijärjestelmä, jäljempänä 'tilatukijärjestelmä';
- yksinkertaistettu siirtymäkauden tulotukijärjestelmä uusien jäsenvaltioiden viljelijöille, siten kuin se on määritelty 2 artiklan g kohdassa, jäljempänä 'yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä';
- tukijärjestelmät riisiä, tärkkelysperunaa, valkuaiskasveja, pähkinöitä, siemeniä, puuvillaa, sokeria, hedelmiä ja vihanneksiä, lampaan- ja vuohenlihaa sekä naudan- ja vasikanlihaa tuottaville viljelijöille;

⁽¹⁾ EUVL L 42, 14.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

- (e) puitteet sille, että uudet jäsenvaltiot, siten kuin ne on määritelty 2 artiklan g kohdassa, voivat myöntää täydentäviä suorita tukia.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

- a) 'viljelijällä' sellaista luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä taikka luonnollisten henkilöiden tai oikeushenkilöiden ryhmää riippumatta ryhmän ja sen jäsenten oikeudellisesta asemasta kansallisessa lainsäädännössä, jonka tila sijaitsee yhteisön alueella, siten kuin perustamissopimuksen 299 artiklassa määritetään, ja joka harjoittaa maataloustoimintaa;
- b) 'tilalla' kaikkia viljelijän johtamia, saman jäsenvaltion alueella sijaitsevia tuotantoyksiköitä;
- c) 'maataloustoiminnalla' maataloustuotteiden tuotantoa, kasvatusta tai viljelyä, myös sadonkorjuuta, lypsämistä ja tuotantoeläinten kasvatusta ja pitoa, tai maan säilyttämistä viljelyn ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa, kuten 6 artiklassa säädetään;
- d) 'suoralla tuella' tarkoitetaan viljelijälle suoraan liitteessä I luetellussa tukijärjestelmässä myönnettävää tukea;
- e) 'tietyn kalenterivuoden tuella' tai 'edustavan kauden tuella' asianomaisen vuoden/asianomaisten vuosien osalta myönnettyä tai myönnettävää tukea, myös kaikkia tukia, jotka myönnetään kyseisenä kalenterivuonna/kyseisinä kalenterivuosina alkavien muiden ajanjaksojen osalta;
- f) 'maataloustuotteilla' perustamissopimuksen liitteessä I luetelluja tuotteita kalastustuotteita lukuun ottamatta, sekä puuvillaa;
- g) 'uusilla jäsenvaltioilla' Bulgariaa, Tšekkiä, Viroa, Kyprosta, Latviaa, Liettuaa, Unkaria, Maltaa, Puolaa, Romaniaia, Sloveniaa ja Slovakiaa;
- h) 'maatalousmaalla' pellon, pysyvien laidunten tai pysyvien viljelmien pinta-alaa.

3 artikla

Suorien tukien rahoitus

Tämän asetuksen liitteessä I luetellut tukijärjestelmät rahoitetaan asetuksen (EY) N:o 1290/2005 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

II OSASTO

SUORIA TUKIA KOSKEVAT YLEISSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Täydentävät ehdot

4 artikla

Pääasialliset vaatimukset

1. Suoria tukia saavan viljelijän on noudatettava liitteessä II lueteltuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia sekä 6 artiklassa tarkoitettua hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan ainoastaan viljelijän maataloustoiminnan tai tilan maatalousmaan osalta.

2. Toimivaltaisen kansallisen viranomaisen on esitettävä viljelijälle muun muassa sähköisiä välineitä käyttäen luettelo lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksesta, joita viljelijän on noudatettava.

5 artikla

Lakisääteiset hoitovaatimukset

1. Liitteessä II luetellut lakisääteiset hoitovaatimukset vahvistetaan yhteisön lainsäädännössä seuraavilla aloilla:

- kansanterveys sekä eläinten ja kasvien terveys,
- ympäristö,
- eläinten hyvinvointi.

2. Liitteessä II tarkoitettuja säädöksiä sovelletaan niiden voimassa olevassa muodossa, ja kun on kyse direktiiveistä, sellaisina kuin jäsenvaltiot ovat panneet ne täytäntöön.

6 artikla

Hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maatalousmaa, erityisesti maa, jota ei enää käytetä tuotantoon, säilytetään maatalouden ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa. Jäsenvaltioiden on määriteltävä kansallisella tai alueellisella tasolla hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta koskevat vähimmäisedellytykset liitteessä III esitetyn kehyksen perusteella ottaen huomioon kyseisten alueiden erityispiirteet, mukaan luettuina maaperä ja ilmasto-olosuhteet, olemassa olevat viljelyjärjestelmät, maankäyttö, viljelykierto, viljelykäytännöt ja tilarakenteet. Jäsenvaltiot eivät saa säätää vähimmäisvaatimuksista, joista ei säädetä tässä kehyksessä.

Liitteessä III olevan taulukon kolmannessa sarakkeessa luetellut standardit ovat valinnaisia, paitsi jos

- a) jäsenvaltio oli määritellyt tällaista standardia varten hyvää maataloutta ja ympäristöä koskevat vähimmäisvaatimukset ennen 1 päivää tammikuuta 2009, ja/tai
- b) jäsenvaltiossa sovelletaan standardin alaan kuuluvia kansallisia sääntöjä.

2. Muiden kuin uusien jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden vuoden 2003 pinta-alatukihakemusten määräpäivänä pysyvänä laitumena ollut maa-ala säilytetään pysyvänä laitumena. Uusien jäsenvaltioiden on Bulgariaa ja Romaniaa lukuun ottamatta varmistettava, että pysyvänä laitumena 1 päivänä toukokuuta 2004 ollut maa-ala säilytetään pysyvänä laitumena. Bulgarian ja Romanian on varmistettava, että pysyvänä laitumena 1 päivänä tammikuuta 2007 ollut maa-ala säilytetään pysyvänä laitumena.

Jäsenvaltio voi kuitenkin asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa poiketa ensimmäisestä alakohdasta, edellyttäen että se toteuttaa toimia estääkseen pysyvien laidunten kokonaisalan merkittävän pienenemisen.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta metsitettäväksi tarkoitettuun pysyvään laitumeen, jos metsitys on ympäristön mukaista; tähän ei lueta joulukuusiviljelmää eikä lyhytaikaisesti viljeltäviä, nopeakasvuista lajeja.

2 LUKU

Tuen mukauttaminen ja rahoituskuri

7 artikla

Tuen mukauttaminen

1. Kaikkia viljelijälle tietyinä kalenterivuonna myönnettäviä suoria tukia, joiden määrä ylittää 5 000 euroa, vähennetään kunakin vuonna vuoteen 2012 saakka seuraavien prosenttimäärien mukaisesti:

- a) 2009: 7 %,
- b) 2010: 8 %,
- c) 2011: 9 %,
- d) 2012: 10 %.

2. Edellä olevassa 1 kohdassa säädettyjä vähennyksiä korotetaan 4 prosenttiyksiköllä, jos määrä on yli 300 000 euroa.

3. Edellä olevaa 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta Ranskan merentakaisen departementtien, Azorien ja Madeiran, Kanariansaarten eikä Egeanmeren saarten viljelijöille myönnettävään suoraan tukeen.

8 artikla

Nettoenimmäismäärät

1. Suorien tukien kokonaisnettomäärät, jotka voidaan myöntää jäsenvaltiossa tietyinä kalenterivuonna tämän asetuksen 7 ja 10 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 378/2007 1 artiklan soveltamisen jälkeen, lukuun ottamatta asetusten (EY) N:o 247/2006 ja (EY) N:o 1405/2006 mukaisesti myönnettäviä suoria tukia, eivät saa ylittää tämän asetuksen liitteessä IV esitetyjä enimmäismääriä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän asetuksen 11 artiklan soveltamista. Jäsenvaltioiden on liitteessä esitettyjen enimmäismäärien noudattamiseksi tarvittaessa vähennettävä lineaarisesti niiden suorien tukien määriä, joihin sovelletaan tämän asetuksen 7 ja 10 artiklassa sekä asetuksen (EY) N:o 378/2007 1 artiklassa säädettyä vähennystä.

2. Komissio tarkistaa tämän asetuksen liitteessä IV esitetyt enimmäismäärät tämän asetuksen 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen ottaakseen huomioon

- a) muutokset niiden suorien tukien kokonaisenimmäismääriin, joita voidaan myöntää,
- b) muutokset asetuksessa (EY) N:o 378/2007 tarkoitettuun vapaaehtoisen tuen mukauttamisen järjestelmään,
- c) tilojen rakenteelliset muutokset,
- d) siirrot maaseuturahastoon tämän asetuksen 136 artiklan mukaisesti.

9 artikla

Tuen mukauttamisesta saadut määrät

1. Määrät, jotka saadaan tämän asetuksen 7 artiklassa säädettyjen vähennysten soveltamisesta muissa kuin uusissa jäsenvaltioissa, ovat käytettävissä yhteisön lisätukena maaseuturahaston rahoittamiin maaseudun kehittämistoimenpiteisiin asetuksen (EY) N:o 1698/2005 ja tässä artiklassa esitettyjen edellytysten mukaisesti.

2. Yhtä prosenttiyksikköä vastaavat määrät jaetaan niille jäsenvaltioille, joissa vastaavat määrät ovat kertyneet. Määrät, jotka vastaavat neljän prosenttiyksikön vähennystä, jaetaan asianomaisille jäsenvaltioille 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen seuraavien perusteiden mukaisesti:

- a) maatalousmaa;
- b) maatalouden työpaikat;
- c) bruttokansantuote (BKT) asukasta kohti ostovoimana mitattuna.

Asianomaisen jäsenvaltion on kuitenkin saatava vähintään 80 prosenttia edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista kyseisessä jäsenvaltiossa kertyneistä kokonaismääristä.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään, jos jäsenvaltion rukiin tuotannon osuus ylitti keskimäärin viisi prosenttia sen viljatuotannon kokonaismäärästä vuosina 2000–2002 ja jos sen rukiin tuotannon osuus ylitti 50 prosenttia yhteisön rukiin tuotannon kokonaismäärästä samalla aikavälillä, kyseisessä jäsenvaltiossa kertyneistä mukautamisvaroista jaetaan vähintään 90 prosenttia uudelleen kyseiselle jäsenvaltiolle vuoden 2013 loppuun saakka.

Tällaisessa tapauksessa vähintään 10 prosenttia kyseiselle jäsenvaltiolle jaetusta määrästä on voitava kohdistaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin rukiin tuotantoalueilla, sanotun kuitenkin rajoittamatta 68 artiklassa säädettyjen mahdollisuuksien soveltamista.

Tämän kohdan soveltamiseksi 'viljalla' tarkoitetaan liitteessä V lueteltuja tuotteita.

4. Edellä 7 artiklan 1 kohdan soveltamisesta saatu jäljelle jäävä määrä ja 7 artiklan 2 kohdan soveltamisesta saadut määrät jaetaan 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sille jäsenvaltiolle, jossa vastaavat määrät ovat kertyneet. Ne on käytettävä asetuksen (EY) N:o 1698/2005 69 artiklan 5 a kohdan mukaisesti.

10 artikla

Tuen mukauttamista koskevat erityissäännöt uusissa jäsenvaltioissa

1. Edellä 7 artiklaa sovelletaan viljelijöihin uudessa jäsenvaltiossa minä tahansa kalenterivuonna vain, jos kyseisessä jäsenvaltiossa kyseisenä kalenterivuonna 121 artiklan mukaisesti sovellettava suorien tukien taso on vähintään yhtä suuri kuin muissa kuin uusissa jäsenvaltioissa sovellettava taso, kun otetaan huomioon 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettavat vähennykset.

2. Jos 7 artiklaa sovelletaan viljelijöihin uudessa jäsenvaltiossa, 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettava prosenttiosuus on enintään samansuuruinen kuin erotus 121 artiklan mukaisesti asianomaisessa jäsenvaltiossa sovellettavan suorien tukien tason ja muissa kuin uusissa jäsenvaltioissa sovellettavan suorien tukien tason välillä, kun otetaan huomioon 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettavat vähennykset.

3. Edellä 7 artiklan 1 ja 2 kohdan soveltamisesta saadut määrät jaetaan 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sille uudelle jäsenvaltiolle, jossa vastaavat määrät ovat kertyneet. Ne on käytettävä asetuksen (EY) N:o 1698/2005 69 artiklan 5 a kohdan mukaisesti.

11 artikla

Rahoituskuri

1. Sen varmistamiseksi, että yhteisen maatalouspolitiikan markkinoihin liittyvien menojen ja suorien tukien rahoittamiseen käytettävät, tällä hetkellä talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja moitteettomasta varainhoidosta tehdyn Euroopan

parlamentin, neuvoston ja komission välisen toimielinten sopimuksen ⁽¹⁾ liitteessä I olevaan otsakkeeseen 2 sisältyvät määrät eivät ylitä neuvostossa 18 päivänä marraskuuta 2002 kokoontuneiden jäsenvaltioiden hallitusten edustajien Brysselissä 24–25 päivänä lokakuuta 2002 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätelmien johdosta tekemässä päätöksessä 2002/929/EY ⁽²⁾ vahvistettujen rahoitusnäkyvien vuotuisia enimmäismääriä, suorien tukien mukauttamisesta päätetään, kun ennusteet otsakkeen 2 mukaisten toimenpiteiden rahoittamiseksi, korotettuina tämän asetuksen 134 ja 135 artiklassa tarkoitetuilla määrillä ja ennen tämän asetuksen 7 ja 10 artiklassa sekä asetuksen (EY) N:o 378/2007 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuen mukauttamista, osoittavat edellä tarkoitettua sovellettavan vuotuisen enimmäismäärän ylittyvän jonakin varainhoitovuonna, ottaen huomioon 300 000 000 euron marginaali kyseisen enimmäismäärän alla.

2. Neuvosto päättäen komission ehdotuksesta, joka sille annetaan viimeistään 1 kohdassa tarkoitettujen tarkistusten soveltamiskalenterivuoden maaliskuun 31 päivänä, päättää näistä mukautuksista viimeistään kyseisen kalenterivuoden 30 päivänä kesäkuuta.

3. Sovellettaessa 121 artiklassa vahvistettua tukien lisäystä koskevaa aikataulua kaikkiin uusissa jäsenvaltioissa myönnettäviin suoriin tukiin ei sovelleta tämän artiklan 1 kohtaa ennen sen kalenterivuoden alkua, jolloin uusissa jäsenvaltioissa sovellettavien suorien tukien taso on vähintään yhtä suuri kuin muissa kuin uusissa jäsenvaltioissa kyseisenä ajankohtana sovellettava tällaisten tukien taso.

3 LUKU

Maatilojen neuvontajärjestelmä

12 artikla

Maatilojen neuvontajärjestelmä

1. Jäsenvaltioissa on oltava järjestelmä, jossa viljelijöille annetaan maatalousmaata ja tilanhoitoa koskevia neuvoja, jäljempänä 'maatilojen neuvontajärjestelmä', ja jota hoitaa yksi tai useampi nimetty viranomainen tai yksityiset laitokset.

2. Neuvontajärjestelmän on katettava vähintään 1 luvussa tarkoitettu lakisääteiset hoitovaatimukset sekä hyvän viljelykannon ja ympäristön vaatimus.

3. Viljelijöiden osallistuminen maatilojen neuvontajärjestelmään on vapaaehtoista.

Jäsenvaltiot voivat määritellä tasapuolisia arviointiperusteita noudattaen ne ensisijaiset viljelijäryhmät, jotka voivat osallistua maatilojen neuvontajärjestelmään.

⁽¹⁾ EUVL C 139, 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 323, 28.11.2002, s. 48.

4. Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2010 mennessä maatilojen neuvontajärjestelmän soveltamisesta kertomuksen, johon tarvittaessa liittyy asiaan kuuluvia ehdotuksia.

13 artikla

Nimettyjen viranomaisten ja yksityisten laitosten velvollisuudet

Rajoittamatta yleisön tiedonsaantioikeutta koskevan kansallisen lainsäädännön soveltamista jäsenvaltioiden on varmistettava, etteivät 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen nimettyjen viranomaisten ja yksityisten laitosten paljasta neuvontatoimintansa yhteydessä tietoonsa tulleita henkilökohtaisia tai yksityisiä tietoja muille henkilöille kuin kyseistä tilaa hoitavalle viljelijälle, lukuun ottamatta toimintansa yhteydessä havaitsemiaan säännönvastaisuuksia tai säännösten rikkomisia, joita koskee yhteisön tai kansallisessa lainsäädännössä säädetty velvoite julkisille viranomaisille ilmoittamisesta erityisesti rikostapauksissa.

4 LUKU

Yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä

14 artikla

Soveltamisala

Kunkin jäsenvaltion on perustettava yhdennetty hallinto- ja valvontajärjestelmä, jäljempänä 'yhdennetty järjestelmä', ja ylläpidettävä sitä.

Yhdennettyä järjestelmää sovelletaan liitteessä I lueteltuihin tukijärjestelmiin.

Sitä sovelletaan tarvittavissa määrin myös tämän osaston 1 ja 2 luvussa säädettyihin hallinto- ja valvontasääntöihin.

15 artikla

Yhdennetyt järjestelmän osat

1. Yhdennetyt järjestelmän on sisällettävä seuraavat osat:
 - a) sähköinen tietokanta;
 - b) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä;
 - c) tukioikeuksien tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä;
 - d) tukihakemukset;
 - e) yhdennetty valvontajärjestelmä;
 - f) yhtenäinen järjestelmä, johon kirjataan kaikkien tukihakemuksen jättävien viljelijöiden tunnistetiedot.
2. Jos sovelletaan tämän asetuksen 52 ja 53 artiklaa, yhdennetyt järjestelmän on käsitettävä asetuksen (EY) N:o 1760/2000 sekä asetuksen (EY) N:o 21/2004 mukaisesti perustettu eläinten tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä.

3. Jäsenvaltiot voivat sisällyttää oliivialan paikkatietojärjestelmän viljelylohkojen tunnistusjärjestelmään.

16 artikla

Sähköinen tietokanta

1. Sähköiseen tietokantaan on kirjattava kunkin maatalan osalta tukihakemuksista saadut tiedot.

Tämän tietokannan on mahdollistettava erityisesti se, että jäsenvaltion toimivaltainen viranomaislainen saa käyttöönsä kalenterivuotta ja/tai markkinointivuotta koskevat tiedot vuodesta 2000 alkaen. Järjestelmästä on myös saatava käyttöön neljään edeltävään vuoteen liittyvät tiedot suoraan ja viipymättä.

2. Jäsenvaltiot voivat luoda hajautettuja tietokantoja, jos ne sekä tietojen kirjaamista ja saantia koskevat hallinnolliset menettelyt laaditaan yhdenmukaisesti koko jäsenvaltion alueella ja ne ovat keskenään yhteensopivia ristiintarkastusten mahdollistamiseksi.

17 artikla

Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä

Viljelylohkojen tunnistusjärjestelmä perustuu karttoihin tai maarekisteriasiakirjoihin tai muuhun kartta-aineistoon. On käytettävä hyväksi sähköistä paikkatietojärjestelmäteknikkaa (GIS), johon on suotavaa sisällyttää ilmaortokuvaus tai satelliittiotokuvaus ja joka noudattaa yhtenäistä standardia. Kyseinen standardi takaa vähintään mittakaavaltaan 1:10 000 olevia karttoja vastaavan tarkkuuden.

18 artikla

Tukioikeuksien tunnistamis- ja rekisteröintijärjestelmä

1. On perustettava tukioikeuksien tunnistamista ja rekisteröintiä koskeva järjestelmä, joka mahdollistaa oikeuksien tarkastamisen ja ristiintarkastukset tukihakemusten ja viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän kanssa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuna järjestelmänä on mahdollistettava se, että jäsenvaltion toimivaltainen viranomaislainen saa suoraan ja viipymättä käyttöönsä vähintään neljään edeltävään kalenterivuotta koskevat tiedot.

19 artikla

Tukihakemukset

1. Viljelijän on vuosittain jätettävä suoria tukia koskeva hakemus, jossa on tapauksen mukaan ilmoitettava

- a) kaikki tilan viljelylohkot, ja jos jäsenvaltio soveltaa 15 artiklan 3 kohtaa, oliivipuiden lukumäärä ja niiden sijainti lohkoilla;

- b) aktivoitaviksi ilmoitetut tukioikeudet;
- c) kaikki muut tässä asetuksessa säädetyt tai asianomaisen jäsenvaltion säätämät tiedot.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava muun muassa sähköisiä välineitä käyttäen edellisenä vuonna määritettyihin aloihin perustuvat esitetyt lomakkeet ja kyseisten alojen ja tapauksen mukaan oliivipuuden sijainnin osoittava graafinen aineisto. Jäsenvaltio voi päättää, että tukihakemuksessa on oltava ainoastaan edellisenä vuonna jätettyyn tukihakemukseen tehdyt muutokset.

3. Jäsenvaltio voi päättää, että useista tai kaikista liitteessä I luetelluista tukijärjestelmistä tai muista tukijärjestelmistä tehdään yksi yhtenäinen hakemus.

20 artikla

Tukikelpoisuusedellytysten tarkastaminen

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä tukihakemuksille hallinnollisia tarkastuksia tukikelpoisuusedellytysten tarkistamiseksi.
2. Hallinnollisia tarkastuksia on täydennettävä paikalla tehtävien tarkastusten järjestelmällä tukikelpoisuuden tarkistamiseksi. Tätä tarkoitusta varten jäsenvaltioiden on laadittava maatilojen otantasuunnitelma.

Jäsenvaltiot voivat käyttää kaukokartoitusta tai satelliittipaikannusjärjestelmää (GNSS) viljelylohkojen tarkastamiseksi paikalla.

3. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä viranomainen vastamaan tässä luvussa säädettyjen tarkastusten ja valvonnan koordinoimista.

Jos jäsenvaltiot siirtävät erikoistuneille laitoksille tai yrityksille tiettyjä osia tämän luvun nojalla tehtävistä töistä, nimetyllä viranomaisella on säilyttävä töiden valvonta ja niihin liittyvä vastuu.

21 artikla

Tuen vähentäminen ja epääminen, jos tukikelpoisuussääntöjä ei noudateta

1. Jos havaitaan, että viljelijä ei täytä tässä asetuksessa säädetyjä tuen myöntämiseen liittyviä tukikelpoisuusedellytyksiä, myönnettyyn tai myönnettävään tukeen tai sen osaan, jonka osalta tukikelpoisuusedellytykset täyttyvät, sovelletaan 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavia tuen vähentämissä tai epäämissä, sanotun kuitenkaan

rajoittamatta 23 artiklassa säädetyt tuen vähentämisen ja epäämisen soveltamista.

2. Vähennysprosentit luokitellaan tapahtuneen havaitun noudattamatta jättämisen vakavuuden, laajuuden, keston ja toistuvuuden mukaan, ja kyseeseen voi myös tulla täydellinen yhden tai useamman tukijärjestelmän ulkopuolelle sulkeminen yhden tai useamman kalenterivuoden ajan.

22 artikla

Täydentäviä ehtoja koskevat tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä tarkastuksia paikalla todetukseen, noudattavatko viljelijät 1 luvussa tarkoitettuja velvoitteita.
2. Jäsenvaltiot voivat käyttää nykyisiä hallinto- ja valvontajärjestelmiään varmistamaan lakisääteisten hoitovaatimusten sekä hyvän viljelykunnan ja ympäristön vaatimuksen noudattamisen.

Näiden järjestelmien sekä erityisesti sikojen tunnistamisesta ja rekisteröinnistä 15 päivänä heinäkuuta 2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/71/EY⁽¹⁾ sekä asetusten (EY) N:o 1760/2000 ja (EY) N:o 21/2004 mukaisesti perustetun eläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän on oltava tämän asetuksen 26 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteensopivia yhdenmukaisen järjestelmän kanssa.

23 artikla

Tuen vähentäminen tai epääminen, jos täydentäviä ehtoja koskevia sääntöjä ei noudateta

1. Jos lakisääteisiä hoitovaatimuksia tai hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusta ei jonkin kalenterivuoden, jäljempänä 'asianomainen kalenterivuosi', jonain aikana noudateta ja kyseinen noudattamatta jättäminen johtuu suoraan tukihakemuksen asianomaisena kalenterivuonna jättäneen viljelijän toiminnasta tai laiminlyönnistä, viljelijälle myönnettyjen tai myönnettävien suorien tukien kokonaismäärää alennetaan tai se evätään 24 artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti sen jälkeen kun on sovellettu 7, 10 ja 11 artiklaa.

Ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös, jos kyseinen noudattamatta jättäminen johtuu suoraan sellaisen henkilön toiminnasta tai laiminlyönnistä, jolle tai jolta maatalousmaa on siirtynyt.

Tässä kohdassa 'siirtymisellä' tarkoitetaan mitä tahansa toimea, jolla maatalousmaa lakkaa olemasta siirtäjän käytössä.

Toisesta alakohdasta poiketen silloin, kun henkilö, jonka toiminnasta tai laiminlyönnistä noudattamatta jättäminen johtuu, on jättänyt tukihakemuksen kyseisenä kalenterivuotena, tuen vähentämistä tai epäämistä sovelletaan tälle henkilölle myönnettyjen tai myönnettävien suorien tukien kokonaismääriin vuodesta 2010.

(¹) EUVL L 213, 8.8.2008, s. 31.

2. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltio voi tämän asetuksen 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa yksityiskohtaisissa säännöissä säädettyjen edellytysten mukaisesti päättää olla vähentämättä tai epäämättä tukea 100 euroon saakka viljelijää ja kalenterivuotta kohti.

Jos jäsenvaltio päättää käyttää ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua vaihtoehtoa, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava seuraavana vuonna tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että viljelijä korjaa havaitun noudattamatta jättämisen. Havainnot ja velvoite toteuttaa toimia tilanteen korjaamiseksi on ilmoitettava viljelijälle.

24 artikla

Tuen vähentämistä ja epäämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt, jos täydentäviä ehtoja koskevia sääntöjä ei noudateta

1. Edellä 23 artiklassa tarkoitettuja tuen vähentämistä tai epäämistä koskevat yksityiskohtaiset säännöt vahvistetaan 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Tässä yhteydessä huomioon otetaan havaitun noudattamatta jättämisen vakavuus, laajuus, kesto ja toistuvuus sekä tämän artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa vahvistetut perusteet.

2. Jos kyseessä on laiminlyönti, vähennys ei saa olla enempää kuin 5 prosenttia, ja jos kyseessä on toistuva noudattamatta jättäminen, vähennys ei saa olla enempää kuin 15 prosenttia.

Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa jäsenvaltiot voivat päättää olla vähentämättä tukea, kun noudattamatta jättäminen on sen vakavuuden, laajuuden ja keston vuoksi pidettävä vähäisenä. Vähäisenä ei kuitenkaan pidetä noudattamatta jättämistä, joka aiheuttaa välittömän vaaran kansanterveydelle tai eläinten terveydelle.

Jos viljelijä ei välittömästi toteuta toimia havaitun noudattamatta jättämisen oikaisemiseksi, toimivaltaisen viranomaisen on toteutettava toimet sen varmistamiseksi, että viljelijä oikaisee havaitun noudattamatta jättämisen; nämä toimet voivat asianmukaisessa tapauksessa tarkoittaa vain hallinnollista tarkastusta. Havainnot vähäisestä noudattamatta jättämisestä ja velvoite toteuttaa toimia tilanteen korjaamiseksi on ilmoitettava viljelijälle.

3. Jos kyseessä on tarkoituksellinen noudattamatta jättäminen, vähennysprosentin on pääsääntöisesti oltava vähintään 20, ja kyseeseen voi myös tulla täydellinen yhden tai useamman tukijärjestelmän ulkopuolelle sulkeminen, ja nämä seuraamukset voivat jatkua yhden tai useamman kalenterivuoden ajan.

4. Tuen vähentämisen ja evätyen tuen kokonaismäärä ei voi kuitenkaan yhden kalenterivuoden osalta ylittää 23 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kokonaismäärää.

25 artikla

Täydentävien ehtojen soveltamisesta johtuvat määrät

Määrät, jotka saadaan tuen vähentämisestä ja epäämisestä 1 luvun noudattamatta jättämisen vuoksi, on tilitettävä maa-

taloustukirahastolle. Jäsenvaltiot voivat pitää itsellään 25 prosenttia näistä määristä.

26 artikla

Tukijärjestelmien yhteensopivuus yhdenntyn järjestelmän kanssa

1. Liitteessä VI lueteltujen tukijärjestelmien soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että järjestelmiin sovellettavat hallinto- ja valvontamenettelyt ovat yhteensopivia yhdenntyn järjestelmän kanssa seuraavilta osin:

- a) sähköinen tietokanta;
- b) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmät;
- c) hallinnolliset tarkastukset.

Tätä varten ensimmäisen alakohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettua tietokanta, tunnistusjärjestelmät ja tarkastukset on luotava niin, että järjestelmät toimivat yhdessä tai että niiden välinen tietojenvaihto on mahdollista ilman ongelmia ja ristiriitoja.

2. Jäsenvaltiot voivat muiden kuin liitteessä VI lueteltujen yhteisön tai kansallisten tukijärjestelmien soveltamiseksi sisällyttää yhdenntyn järjestelmän osan tai osia hallinto- ja valvontamenettelyihinsä.

27 artikla

Tiedonannot ja valvonta

1. Komissiolle on tiedotettava säännöllisesti yhdenntyn järjestelmän soveltamisesta.

Se järjestää asiaa koskevan mielipiteiden vaihdon jäsenvaltioiden kanssa.

2. Komission nimittämät valtuutetut edustajat voivat asetuksen (EY) N:o 1290/2005 37 artiklan mukaisesti — ilmoitettuaan asiasta hyvissä ajoin toimivaltaisille viranomaisille — tehdä

- a) tutkimuksia tai tarkastuksia, jotka koskevat yhdenntyn järjestelmän perustamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi toteutettuja toimenpiteitä;
- b) 20 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja erikoistuneita laitoksia ja yrityksiä koskevia tarkastuksia.

3. Komissio voi käyttää asiantuntijoiden tai erikoistuneiden laitosten palveluja yhdenntyn järjestelmän käyttöönoton, seurannan ja käytön edistämiseksi ja erityisesti teknisen avun antamiseksi jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille niiden pyynnöstä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden yhdenntyn järjestelmän käyttöönottoa ja soveltamista koskevia velvollisuuksia.

5 LUKU

Muut yleiset säännökset

28 artikla

Suorien tukien saamisen vähimmäisedellytykset

1. Vuodesta 2010 lähtien jäsenvaltio ei saa myöntää suoria tukia viljelijälle seuraavissa tapauksissa:

- jos sellaisten suorien tukien kokonaismäärä, joita on haettu tai jotka aiotaan myöntää ennen tämän asetuksen 21 ja 23 artiklassa säädettyjä vähennyksiä ja epäämisiä, ei tietyssä kalenterivuonna ylitä 100 euroa; tai
- jos tilan tukikelpoinen ala, jolle haetaan suoria tukia tai jolle aiotaan myöntää suoria tukia ennen 21 artiklassa säädettyjä vähennyksiä ja epäämisiä, on enintään yksi hehtaari.

Jäsenvaltiot voivat mukauttaa tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuja kynnyskärsiä liitteessä VII säädetyn kertoimen soveltamisen rajoissa ottaakseen huomioon maataloutensa rakenteen.

Viljelijöihin, joilla on 44 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja erityistukioikeuksia, sovelletaan kuitenkin tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua edellytystä.

Asianomaiset jäsenvaltiot voivat päättää olla soveltamatta tätä kohtaa Ranskan merentakaisissa departementeissa, Azoreilla, Madeiralla, Kanariansaarilla ja Egeanmeren saarilla.

Jos maksettavaa määrää vähennetään sen johdosta, että suorien tukien käyttöönotto tapahtuu asteittain tämän asetuksen 121 artiklan, asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä VII olevan K kohdan tai tämän asetuksen liitteessä IX olevan C kohdan mukaisesti, määrä, jota on haettu tai joka aiotaan myöntää, lasketaan sen lopullisen tukimäärän pohjalta, joka viljelijän on määrä saada.

2. Vuodesta 2010 lähtien jäsenvaltiot voivat vahvistaa asianmukaisia puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita sen varmistamiseksi, että suoria tukia ei myönnetä luonnollisille henkilöille tai oikeushenkilöille

- joiden maataloustoiminta on vain vähäinen osa koko taloudellisesta toiminnasta, tai
- joiden pääliiketoimintaan tai toimialaan ei kuulu maataloustoiminnan harjoittaminen.

3. Tukioikeudet, jotka eivät oikeuta tukiin kahtena perättäisenä vuotena 1 ja 2 kohdan soveltamisen vuoksi, on palautettava kansalliseen varantoon.

29 artikla

Tuen maksaminen

1. Jollei tässä asetuksessa muuta säädetä, liitteessä I luetelluissa tukijärjestelmissä myönnettävät tuet maksetaan kokonaisuudessaan edunsaajille.

2. Tuot maksetaan enintään kahdessa erässä vuosittain 1 päivän joulukuuta ja seuraavan kalenterivuoden 30 päivän kesäkuuta välisenä aikana.

3. Liitteessä I lueteltujen tukijärjestelmien mukaisia tukia ei saa maksaa ennen kuin tukikelpoisuusedellytyksiä koskeva tarkastus, jonka tekee jäsenvaltio 20 artiklan mukaisesti, on saatu päätökseen.

4. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, komissio voi 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen

- mahdollistaa ennakkomaksut;
- myöntää jäsenvaltioille talousarviotilanteesta riippuen luvan maksaa enakkona ennen 1 päivää joulukuuta sellaisilla alueilla, joilla viljelijöillä on poikkeuksellisten olojen vuoksi suuria taloudellisia vaikeuksia:
 - enintään 50 prosenttia tuista;
 - tai
 - enintään 80 prosenttia tuista, jos ennakkomaksuista on jo säädetty.

30 artikla

Säännösten kiertämistä koskeva lauseke

Tukea ei makseta edunsaajille, joiden osalta on osoitettu, että he ovat keinotekoisesti luoneet tukien saamiseen vaaditut edellytykset saadakseen hyötyä asianomaisen tukijärjestelmän tavoitteiden vastaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yksittäisten tukijärjestelmien erityissäännösten soveltamista.

31 artikla

Ylivoimainen este ja poikkeukselliset olosuhteet

Tätä asetusta sovellettaessa toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä ylivoimaiseksi esteeksi tai poikkeukselliseksi olosuhteeksi esimerkiksi seuraavat:

- viljelijän kuolema;
- viljelijän pitkäaikainen työkyvyttömyys;
- vakava luonnononnettomuus, joka koskee merkittävää osaa tilan maatalousmaasta;
- kotieläintuotantoon tarkoitettujen tilan rakennusten tuhoutuminen onnettomuudessa;
- eläinkulcutauti, joka koskee viljelijän koko karjaa tai osaa siitä.

32 artikla

Uudelleentarkastelu

Liitteessä I lueteltujen tukijärjestelmien soveltaminen ei rajoita niiden mahdollista tarkistamista milloin tahansa talouskehityksen tai talousarvion tilanteen perusteella.

III OSASTO

TILATUKIJÄRJESTELMÄ

1 LUKU

Yleinen täytäntöönpano

33 artikla

Tukioikeudet

1. Tilatukijärjestelmässä voidaan maksaa tukea viljelijälle,

a) jolla on asetuksen (EY) N:o 1782/2003 mukaisesti saatuja tukioikeuksia;

b) joka saa tukioikeuksia tämän asetuksen mukaisesti

i) siirron kautta;

ii) kansallisesta varannosta;

iii) liitteen IX nojalla;

(iv) 47 artiklan 2 kohdan, 59 artiklan, 64 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan, 65 artiklan ja 68 artiklan 4 kohdan c alakohdan nojalla.

2. 47 artiklan 2 kohdan, 57 artiklan 6 kohdan, 64 artiklan 2 kohdan ja 65 artiklan soveltamiseksi "viljelijällä katsotaan olevan tukioikeuksia", jos hänelle on jaettu tai lopullisesti siirretty tukioikeuksia.

3. Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 53 artiklan 2 kohdan, 63 artiklan 2 kohdan sekä 71j artiklan mukaisesti vahvistetut kesannointioikeudet eivät ole riippuvaisia aiemmista kesannointivaroista.

34 artikla

Tukikelpoisiin hehtaareihin liittyvien tukioikeuksien aktivoiminen

1. Viljelijälle maksetaan tilatukijärjestelmässä tukea, kun tukikelpoisiin hehtaareihin liittyvät tukioikeudet on aktivoitu.

Aktivoidut tukioikeudet antavat oikeuden niissä vahvistettujen määrien saamiseen.

2. Tässä osastossa 'tukikelpoisella hehtaarilla' tarkoitetaan

a) tilan maatalousmaata, mukaan luettuina alat, joille on istutettu lyhytkiertoista energiapuuta (CN-koodi ex 0602 90 41), jota käytetään maataloustoimintaan tai silloin kun maata käytetään myös muuhun kuin maataloustoimintaan, sitä käytetään valtaosin maataloustoimintaan, ja

b) alaa, joka oli tukikelpoinen tilatukijärjestelmän tai yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaisesti vuonna 2008 ja joka

i) ei enää täytä tukikelpoisuusmääritelmän vaatimuksia luonnonvaraisten lintujen suojelusta 2 päivänä huhtikuuta 1979 annetun neuvoston direktiivin 79/409/ETY⁽¹⁾, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21 päivänä toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ eikä yhteisön vesipolitiikan puitteista 23 päivänä lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽³⁾ täytäntöönpanon vuoksi, tai

ii) on metsitetty yksittäisen viljelijän tätä koskevan sitoumuksen keston ajaksi Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston (EMOTR) tuesta maaseudun kehittämiseen 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1257/1999⁽⁴⁾ 31 artiklan tai asetuksen (EY) N:o 1698/2005 43 artiklan mukaisesti, tai sellaisen kansallisen järjestelmän nojalla, jonka ehdot ovat tuon asetuksen 43 artiklan 1, 2 ja 3 kohdan mukaiset, tai

iii) on kesannoitu yksittäisen viljelijän tätä koskevan sitoumuksen keston ajaksi asetuksen (EY) N:o 1257/1999 22, 23 ja 24 artiklan mukaisesti tai asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan mukaisesti.

Komissio vahvistaa 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tukikelpoisten hehtaarien muuta kuin maatalouskäyttöä.

Hehtaarien on täytettävä tukikelpoisuusedellytykset koko kalenterivuoden ajan lukuun ottamatta ylivoimaista estettä tai poikkeuksellisia olosuhteita koskevia tapauksia.

35 artikla

Tukikelpoisten hehtaarien ilmoittaminen

1. Viljelijän on ilmoitettava viljelylohkot, jotka vastaavat johonkin tukioikeuteen liittyvää tukikelpoista hehtaaria. Jollei kyseessä ole ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet, kyseisten lohkojen on oltava viljelijän käytössä jäsenvaltion vahvistamana päivänä, joka ei saa olla myöhempi kuin kyseessä jäsenvaltiossa vahvistettu määräpäivä tukihakemuksen muuttamiselle.

⁽¹⁾ EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.

⁽³⁾ EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

2. Jäsenvaltio voi asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa sallia, että viljelijä muuttaa ilmoitustaan, sillä edellytyksellä että viljelijä noudattaa tukioikeuksiinsa liittyvien hehtaarien määrää ja edellytyksiä, jotka koskevat tilatuen myöntämistä asianomaiselle alalle.

36 artikla

Tukioikeuksien muuttaminen

Hehtaarikohtaisia tukioikeuksia ei saa muuttaa, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

Komissio vahvistaa 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tukioikeuksien muuttamista vuodesta 2010 erityisesti tukioikeuksien osien osalta.

37 artikla

Useampi hakemus

Tukikelpoisten hehtaarien määrää vastaavasta pinta-alasta, josta on toimitettu tilatukijärjestelmän mukainen hakemus, voidaan tehdä muita suoria tukia koskeva hakemus sekä tämän asetuksen ulkopuolelle jääviä tukia koskeva hakemus, jollei tässä asetuksessa toisin säädetä.

38 artikla

Maan käyttö, kun hedelmä- ja vihannesalan sisällyttämistä tilatukijärjestelmään lykätään

Jos jäsenvaltio on päättänyt käyttää asetuksen (EY) N:o 1782/2003 51 artiklan toisessa kohdassa säädettyä mahdollisuutta, jäljempänä 'lykätty sisällyttäminen tilatukijärjestelmään', päätöksen kohteena olevilla alueilla sijaitsevat lohkot eivät ole 31 päivään joulukuuta 2010 asti tukikelpoisia, jos niitä käytetään

- a) hedelmien ja vihannesten tuotantoon;
- b) ruokaperunoiden tuotantoon; tai
- c) taimitarhoina.

Jos tilatukijärjestelmään sisällyttämistä lykätään, jäsenvaltiot voivat kuitenkin päättää sallia kerääjäkasvien viljelyn tukikelpoisilla hehtaareilla enintään kolmen kuukauden pituisena ajanjaksona, joka alkaa kunakin vuonna 15 päivänä elokuuta. Kyseistä päivämäärää voidaan kuitenkin jäsenvaltion pyynnöstä muuttaa 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen niiden alueiden osalta, joilla vilja normaalisti korjataan aikaisemmin ilmastollisista syistä.

39 artikla

Maan käyttö hampun tuotantoon

1. Hampun tuotantoon käytetty ala on tukikelpoista vain, jos käytettyjen lajikkeiden tetrahydrokannabinolipitoisuus on enintään 0,2 prosenttia. Jäsenvaltioiden on perustettava järjestelmä, jonka avulla tetrahydrokannabinolipitoisuus voidaan tarkastaa vähintään 30 prosentilla hampupualoista viljellyistä kasveista. Jos jäsenvaltiot kuitenkin ottavat käyttöön tällaisen viljelyn ennakokohyväsyntäjäjärjestelmän, vähimmäismäärä on 20 prosenttia.

2. Tuen myöntämisen edellytykseksi asetetaan 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tiettyjen lajikkeiden varmennettujen siementen käyttö.

40 artikla

Kansalliset enimmäismäärät

1. Kunkin jäsenvaltion vuosittainen kaikkien jaettujen tukioikeuksien sekä tämän asetuksen 51 artiklan 2 kohdan ja 69 artiklan 3 kohdan tai vuodeksi 2009 asetuksen (EY) N:o 1782/2003 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen enimmäismäärien kokonaisarvo ei saa olla suurempi kuin tämän asetuksen liitteessä VIII määritetty vastaava kansallinen enimmäismäärä.

Jos tukioikeuksia jaetaan viiniviljelijöille ja ottaen huomioon jäsenvaltioiden viinialan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä huhtikuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 479/2008 (1) 9 artiklan ja 102 artiklan 6 kohdan mukaisesti komission käytettäviksi saattamat viimeisimmät tiedot komissio mukauttaa tämän asetuksen 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen liitteessä VIII määritettyjä kansallisia enimmäismääriä. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän asetuksen liitteessä IX olevassa B kohdassa tarkoitettujen tukioikeuksien alueellinen keskiarvo viimeistään kansallisten enimmäismäärien mukauttamista edeltävän vuoden 1 päivänä joulukuuta.

2. Jäsenvaltion on tarvittaessa alennettava tukioikeuksien arvoa lineaarisesti liitteessä VIII määritetyn enimmäismäärän noudattamisen varmistamiseksi.

41 artikla

Kansallinen varanto

1. Jäsenvaltioilla on oltava kansallinen varanto, joka sisältää seuraavien erotuksen:

- a) tämän asetuksen liitteessä VIII vahvistetut kansalliset enimmäismäärät; ja
- b) kaikkien jaettujen tukioikeuksien sekä tämän asetuksen 51 artiklan 2 kohdan ja 69 artiklan 3 kohdan tai vuodeksi 2009 asetuksen (EY) N:o 1782/2003 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen enimmäismäärien kokonaisarvo.

(1) EUVL L 148, 6.6.2008, s. 1.

2. Jäsenvaltiot voivat käyttää kansallista varantoaan jakaakseen tukioikeuksia ensisijaisesti viljelijöille, jotka aloittavat maataloustoimintansa, puolueettomin perustein ja tavalla, jolla taataan viljelijöiden tasapuolinen kohtelu ja ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen.

3. Jäsenvaltiot, jotka eivät sovelle 68 artiklan 1 kohdan c alakohdtaa, voivat käyttää kansallista varantoaan puolueettomin perustein ja tavalla, jolla varmistetaan viljelijöiden yhtäläinen kohtelu sekä ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, vahvistaakseen sellaisilla alueilla oleville viljelijöille tarkoitettuja tukioikeuksia, joihin sovelletaan johonkin julkisen interventioon liittyviä rakenneuudistus- ja/tai kehittämissuunnitelmia, jotta varmistetaan, että maata ei jätetä viljelemättä ja/tai korvataan näillä alueilla oleville viljelijöille aiheutuvat erityiset haitat.

4. Jäsenvaltioiden on käytettävä kansallista varantoaan tukioikeuksien jakamiseksi objektiivisin perustein ja tavalla, jolla varmistetaan viljelijöiden yhtäläinen kohtelu ja ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, viljelijöille, jotka ovat erityistilanteessa, jonka komissio määrittelee 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

5. Jäsenvaltiot voivat soveltaessaan tätä artiklaa korottaa viljelijöille jaettujen tukioikeuksien yksikköarvoa ja/tai lukumäärää.

42 artikla

Käyttämättömät tukioikeudet

Tukioikeudet, joita ei ole aktivoitu 34 artiklan mukaisesti kahteen vuoteen, on lisättävä kansalliseen varantoon, paitsi jos kyseessä ovat ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet. Vuonna 2009 tukioikeuksia, joita ei ole aktivoitu kaksivuotiskauteen 2007–2008, ei kuitenkaan lisätä kansalliseen varantoon, jos ne aktivoitiin vuonna 2006, ja vuonna 2010 tukioikeuksia, joita ei ole aktivoitu kaksivuotiskaudeksi 2008–2009, ei lisätä kansalliseen varantoon, jos ne aktivoitiin vuonna 2007.

43 artikla

Tukioikeuksien siirtäminen

1. Tukioikeuksia voidaan siirtää ainoastaan samaan jäsenvaltioon sijoittuneelle toiselle viljelijälle, paitsi kun on kyse perintönä tai ennakkoperintönä annettavista oikeuksista.

Jälkimmäisessä tapauksessa tukioikeuksia voidaan kuitenkin käyttää ainoastaan siinä jäsenvaltiossa, jossa ne vahvistettiin.

Jäsenvaltio voi päättää, että tukioikeuksia voidaan siirtää tai käyttää ainoastaan saman alueen sisällä.

2. Tukioikeuksia voidaan siirtää myymällä tai muutoin lopullisesti siirtämällä ne maa-alan kanssa tai ilman. Tukioikeuksien vuokraus tai muu samantyyppinen liiketoimi sallitaan sitä vastoin ainoastaan, jos siirrettyihin tukioikeuksiin liittyy vastaavan tukikelpoisen hehtaarimäärän siirto.

3. Jos tukioikeuksia myydään maa-alan kanssa tai ilman, jäsenvaltiot voivat yhteisön oikeuden yleisperiaatetta noudattaen päättää, että osa myydyistä tukioikeuksista palautetaan kansalliseen varantoon tai että niiden yksikköarvoa alennetaan kansallisen varannon hyväksi niiden perusteiden mukaisesti, jotka komissio määrittää 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

44 artikla

Erityistukioikeuksia koskevat edellytykset

1. Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 3 luvun 2 jaksossa ja 71 m artiklassa sekä tämän asetuksen 60 artiklassa ja 65 artiklan neljännessä alakohdassa säädettyihin tukioikeuksiin, jäljempänä 'erityistukioikeudet', sovelletaan tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa vahvistettuja edellytyksiä.

2. Poiketen siitä, mitä 34 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltion on sallittava viljelijän, jolla on erityistukioikeuksia, poiketa velvollisuudesta aktivoida tukioikeudet vastaavalla määrällä tukikelpoisia hehtaareita edellyttäen, että viljelijä säilyttää vähintään

a) 50 prosenttia asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 tarkoitettuna viitevuonna harjoitetusta maataloustoiminnasta nautayksikköinä ilmaistuna; tai

b) 60 artiklan mukaisesti myönnettävien erityistukioikeuksien osalta 50 prosenttia nautayksikköinä ilmaistuna maataloustoiminnasta, jota on harjoitettu ennen siirtymistä tilatukijärjestelmään; tai

c) 65 artiklan osalta 50 prosenttia nautayksikköinä ilmaistuna maataloustoiminnasta, jota on harjoitettu asetuksen (EY) N:o 1782/2003 67 ja 68 artiklan soveltamiskautena.

Jos viljelijälle on kuitenkin jaettu erityistukioikeuksia sekä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 että tämän asetuksen mukaisesti, hänen on säilytettävä vähintään 50 prosenttia korkeimmasta ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua toimintatasosta.

Edellä ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua edellytystä ei sovelleta Maltaan.

3. Jos erityistukioikeuksia siirretään, siirronsaajalle voidaan vuosina 2009, 2010 ja 2011 myöntää 2 kohdassa säädetty poikkeus vain, jos kaikki erityistukioikeudet siirretään. Vuodesta 2012 alkaen siirronsaajalle voidaan myöntää poikkeus ainoastaan, jos kyse on toteutuneesta tai ennakoitavissa olevasta perinnöstä.

Ensimmäistä alakohtaa ei sovelleta Maltaan.

45 artikla

Tukioikeuksien tarkistaminen

1. Jäsenvaltiot, jotka ovat ottaneet käyttöön tilatukijärjestelmän asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 1–4 luvun mukaisesti, voivat asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa yhteisön oikeuden yleisperiaatteita noudattaen päättää, että ne ryhtyvät vuonna 2010 tai sen jälkeen yhdenmukaistamaan tukioikeuksien arvoa.

Jos kyseistä päätöstä sovelletaan vuodesta 2010 alkaen, se on tehtävä 1 päivään elokuuta 2009 mennessä. Muussa tapauksessa se on tehtävä 1 päivään elokuuta 2010 mennessä.

2. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa tukioikeuksia voidaan muuttaa vuosittain asteittain puolueettomien ja syrjimättömien perusteiden mukaisesti. Jos muutos alentaa tukioikeuksien arvoa, se on tehtävä vähintään kolmella etukäteen vahvistetulla vuosittaisella menettelyllä.

Minkään ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetun tukioikeuden arvon vuosittainen alennus ei saa olla yli 50 prosenttia tukioikeuden alkuarvon ja lopullisen arvon välisestä erotuksesta. Jos arvon alennus on alle 10 prosenttia alkuarvosta, jäsenvaltio voi soveltaa vähempää kuin kolmea menettelyä.

3. Jäsenvaltio voi päättää soveltaa tätä artiklaa

- asianmukaisella maantieteellisellä tasolla, joka on määriteltävä puolueettomien ja syrjimättömien perusteiden, jollaisia ovat esimerkiksi sen institutionaalinen tai hallintorakenne ja/tai maatalouden harjoittamismahdollisuudet, tai
- jos 46 artiklan 4 kohtaa sovelletaan alueella, joka on määriteltävä 46 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2 LUKU

Alueellinen ja osittainen täytäntöönpano

1 jakso

Alueellinen täytäntöönpano

46 artikla

40 artiklassa tarkoitettujen kansallisten enimmäismäärien alueellinen jakaminen

1. Jäsenvaltio, joka on ottanut tilatukijärjestelmän käyttöön asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 1–4 luvun mukaisesti,

voi päättää soveltaa tilatukijärjestelmää alueellisesti vuonna 2010 tai sen jälkeen tässä jaksossa vahvistetuilla edellytyksillä.

Jos kyseistä päätöstä sovelletaan vuodesta 2010 alkaen, se on tehtävä 1 päivään elokuuta 2009 mennessä. Muussa tapauksessa se on tehtävä 1 päivään elokuuta 2010 mennessä.

2. Jäsenvaltion on määriteltävä alueet puolueettomien ja syrjimättömien perusteiden, jollaisia ovat esimerkiksi sen toimielin- tai hallintorakenne ja alueelliset maatalouden harjoittamismahdollisuudet.

Jäsenvaltiot voivat pitää koko maataan yhtenä alueena.

3. Jäsenvaltion on jaettava 40 artiklassa tarkoitetut enimmäismäärät alueiden kesken puolueettomien ja syrjimättömien perusteiden. Jäsenvaltio voi päättää, että alueellisiin enimmäismääriin voidaan soveltaa vuosittaisia asteittaisia muutoksia korkeintaan kolmen etukäteen vahvistetun vuotuisen vaiheen mukaisesti, sekä noudattaen puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita kuten maatalouden potentiaali tai ympäristöperusteet.

4. Jos tämän artiklan 1, 2, ja 3 kohtaa soveltava jäsenvaltio päättää olla soveltamatta 47 artiklaa, sen on, tarvittavissa määrin sovellettavan alueellisen enimmäismäärän noudattamiseksi, mukautettava tukioikeuksien arvoa kullakin alueellaan. Tätä varten tukioikeuksien arvoa alennetaan tai nostetaan lineaarisesti. Tukioikeuksien arvon kokonaisvähennys tämän kohdan mukaisesti on rajoitettava 10 prosenttiin niiden alkuarvosta.

5. Jos jäsenvaltio päättää soveltaa sekä 45 artiklaa että tätä artiklaa, tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitetut tukioikeuksien arvon alennukset otetaan huomioon laskettaessa 45 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja rajoja.

47 artikla

Maatilan tilatukijärjestelmän alueellistaminen

1. Jäsenvaltio voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa päättää jakaa enintään 50 prosenttia 46 artiklan mukaisesti vahvistetusta alueellisesta enimmäismäärästä sellaisten viljelijöiden kesken, joiden tila sijaitsee asianomaisella alueella, mukaan luettuina viljelijät, joilla ei ole tukioikeuksia.

2. Viljelijöille jaetaan tukioikeuksia, joiden yksikköarvo laskeaan jakamalla 46 artiklan mukaisesti vahvistettua alueellista enimmäismäärää vastaava osuus alueellisella tasolla vahvistettujen tukikelpoisten hehtaarien lukumäärällä.

Kyseisten tukioikeuksien arvoa korotetaan, jos viljelijällä on ennen tämän artiklan soveltamista tukioikeuksia. Tällöin viljelijän jokaisen tukioikeuden alueellista yksikköarvoa korotetaan määrällä, joka lasketaan hänellä asianomaisen jäsenvaltion vahvistamana päivämääränä olleiden tukioikeuksien kokonaisarvon perusteella. Korotukset lasketaan tämän artiklan 1 kohdan soveltamisen jälkeen alueellisen enimmäismäärän jäljellä olevan osuuden rajoissa.

3. Oikeuksien määrän viljelijää kohti on oltava yhtä suuri kuin hehtaarimäärä, jonka viljelijä ilmoittaa 34 artiklan 2 kohdan mukaisesti sinä vuonna, kun hän soveltaa tilatukijärjestelmää alueellisesti 46 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla, ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta.

4. Viljelijällä ennen 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua jakoa olleet tukioikeudet on peruutettava ja korvattava 3 kohdassa tarkoite-
tuilla uusilla tukioikeuksilla.

48 artikla

Tukioikeuksien tarkistaminen

1. Tämän asetuksen 47 artiklaa soveltava jäsenvaltio voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa yhteisön oikeuden yleisperiaatteita noudattaen päättää, että se ryhtyy 46 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tilatukijärjestelmän alueellista soveltamista seuraavana vuonna yhdenmukaistamaan tämän jakson mukaisesti vahvistettujen tukioikeuksien arvoa.

Jos kyseistä päätöstä sovelletaan vuodesta 2010 alkaen, se on tehtävä 1 päivään elokuuta 2009 mennessä. Muussa tapauksessa se on tehtävä 1 päivään elokuuta 2010 mennessä.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa tukioikeuksia voidaan muuttaa vuosittain asteittain puolueettomin ja syrjimättömin perustein. Jos muuttamisen seurauksena tukioikeuksien arvo laskee, muuttaminen on tehtävä vähintään kahdella etukäteen vahvistetulla vuosittaisella menettelyllä.

2. Jäsenvaltio, joka on ottanut tilatukijärjestelmän käyttöön asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 5 luvun 1 jakson tai 6 luvun mukaisesti, voi asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa yhteisön oikeuden yleisperiaatteita noudattaen päättää, että se ryhtyy vuonna 2010 tai sen jälkeen yhdenmukaistamaan tukioikeuksien arvoa.

Jos kyseistä päätöstä sovelletaan vuodesta 2010 alkaen, se on tehtävä 1 päivään elokuuta 2009 mennessä. Muussa tapauksessa se on tehtävä 1 päivään elokuuta 2010 mennessä.

Sovellettaessa ensimmäistä alakohtaa tukioikeuksia voidaan muuttaa vuosittain asteittain puolueettomin ja syrjimättömin perustein. Jos muuttamisen seurauksena tukioikeuksien arvo

laskee, muuttaminen on tehtävä vähintään kolmella etukäteen vahvistetulla vuosittaisella menettelyllä.

Ensimmäisen alakohdan soveltaminen ei rajoita jäsenvaltioiden asetuksen (EY) N:o 1782/2003 63 artiklan 3 kohdan nojalla tekemien päätösten soveltamista. Asianomaiset jäsenvaltiot voivat poiketa ensimmäisessä alakohdassa säädettyjen menettelyjen vähimmäismäärästä ja tämän artiklan 3 kohdassa säädettyistä rajoituksista.

3. Tukioikeuden arvon alennus ei saa yhdessäkään 1 ja 2 kohdassa tarkoitettussa vuosittaisessa menettelyssä olla yli 50 prosenttia tukioikeuden alkuarvon ja lopullisen arvon välistä erotuksesta. Jos tukioikeuden arvon alennus on vähemmän kuin 10 prosenttia alkuarvosta, jäsenvaltiot voivat soveltaa vähemmän kuin kolmea menettelyä.

4. Jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa 1, 2 ja 3 kohtaa asianmukaisella maantieteellisellä tasolla, joka on määriteltävä puolueettomin ja syrjimättömin perustein, jollaisia ovat esimerkiksi niiden toimielin- tai hallintorakenne ja/tai maatalouden harjoittamismahdollisuudet.

49 artikla

Nurmet

Soveltaessaan 47 artiklaa jäsenvaltiot voivat puolueettomin ja syrjimättömin perustein määrittää 46 artiklan nojalla vahvistetun alueellisen enimmäismäärän tai sen osan puitteissa erilaisia yksikköarvoja tukioikeuksille, jotka jaetaan 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuille viljelijöille seuraavien osalta:

- vuoden 2008 pinta-alatukihakemusten määräpäivänä nurmena olevat hehtaarit ja muut tukikelpoiset hehtaarit; tai
- vuoden 2008 pinta-alatukihakemusten määräpäivänä pysyvänä laitumena olevat hehtaarit ja muut tukikelpoiset hehtaarit.

50 artikla

Tämän jakson mukaisesti vahvistettuja tukioikeuksia koskevat edellytykset

1. Tämän jakson tai asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 5 luvun 1 jakson tai 6 luvun mukaisesti vahvistettuja tukioikeuksia voidaan siirtää ja käyttää vain samalla alueella tai sellaisten alueiden kesken, joilla hehtaarikohtaisten tukioikeuksien arvo on sama.

2. Jollei tässä jaksossa muuta säädetä, tämän osaston muita säännöksiä sovelletaan.

2 jakso

Osittainen täytäntöönpano

51 artikla

Yleiset säännökset

1. Jäsenvaltio, joka on maksanut lampaan- ja vuohenlihapalkkioita tai naudan- ja vasikanlihapalkkioita asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 5 luvun 2 jakson mukaisesti voivat päättää 1 päivään elokuuta 2009 mennessä jatkaa näiden palkkioiden maksamista tässä jaksossa vahvistetuun edellytyksiin. Se voi myös päättää vahvistaa kansallisten enimmäismäärien osan, joka käytetään näiden palkkioiden maksamiseen, alhaisemmalle tasolle kuin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti on päätetty. Jos jäsenvaltio ei tee tätä päätöstä, palkkiot on sisällytettävä tilatukijärjestelmään vuodesta 2010 alkaen tämän asetuksen 66 artiklan mukaisesti.

Jäljempänä tämän asetuksen 53 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen naudan- ja vasikanlihapalkkioiden tapauksessa jäsenvaltio voi myös päättää 1 päivään elokuuta 2010 mennessä olla maksamatta näitä palkkioita ja sisällyttää ne tilatukijärjestelmään vuodesta 2011 alkaen tämän asetuksen 66 artiklan mukaisesti.

Jos jäsenvaltio ei ole sisällyttänyt hedelmä- ja vihannestukea kokonaan tai osittain tilatukijärjestelmään asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 b artiklan nojalla, se voi:

- a) vuodesta 2010 alkaen maksaa hedelmä- ja vihannestukea tässä jaksossa vahvistetuun edellytyksiin ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 b artiklan 1 ja 2 kohdan tai 143 b c artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti tehdyn päätöksen mukaisesti, tai
- b) päättää 1 päivään elokuuta 2009 mennessä sisällyttää hedelmä- ja vihannestuen, jota ei ole sisällytetty tilatukijärjestelmään asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 b artiklan nojalla, tilatukijärjestelmään tämä asetuksen 66 artiklan mukaisesti, tai
- c) päättää 1 päivään elokuuta 2009 mennessä maksaa siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestukea tässä jaksossa vahvistetuun edellytyksiin ja alhaisemmalla tasolla kuin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 b artiklan mukaisesti on päätetty.

Uudet jäsenvaltiot, jotka ovat soveltaneet yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, voivat päättää ottaessaan käyttöön tilatukijärjestelmän maksaa ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen palkkioiden tässä jaksossa vahvistetuun edellytyksiin. Siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestuen osalta uudet jäsenvaltiot, jotka eivät ole soveltaneet asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 bc artiklaa, eivät saa soveltaa tämän asetuksen 54 artiklaa. Lisäksi uusien jäsenvaltioiden on siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestuen osalta otettava tarvittaessa huomioon tämän asetuksen 128 artiklan 3 kohta.

2. Komissio vahvistaa kunkin jäsenvaltion tekemän valinnan perusteella enimmäismäärän kullekin 52, 53 ja 54 artiklassa

tarkoitettulle suoralle tuelle 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Enimmäismäärän on oltava yhtä suuri kuin kunkin suoran tuen osa 40 artiklassa tarkoitettua kansallisesta enimmäismäärästä kerrottuna vähennysprosentilla, joita jäsenvaltiot soveltavat 52, 53 ja 54 artiklan mukaisesti.

52 artikla

Lampaan- ja vuohenlihapalkkiot

Jäsenvaltio voi pidättää enintään 50 prosenttia tämän asetuksen 40 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä VI lueteltuja lampaan- ja vuohenliha-alan palkkioita. Siinä tapauksessa sen on maksettava vuosittain viljelijöille lisätukea.

Lisätuki myönnetään lampaiden ja vuohien kasvattajille tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 10 jaksossa säädettyjen edellytysten mukaisesti tämän asetuksen 51 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen enimmäismäärien rajoissa.

53 artikla

Naudan- ja vasikanlihapalkkiot

1. Jäsenvaltio, joka on soveltanut asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohtaa, ja uudet jäsenvaltiot, jotka ovat soveltaneet yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, voivat pidättää kokonaan tai osittain tämän asetuksen 40 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osan, joka vastaa asetuksen (EY) N:o 1782/2003 liitteessä VI tarkoitettua emolehmäpalkkiota. Tällöin niiden on maksettava vuosittain viljelijöille lisätukea.

Lisätuki myönnetään emolehmien pidosta tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 11 jaksossa säädettyjen edellytysten mukaisesti tämän asetuksen 51 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen enimmäismäärien rajoissa.

2. Vuosina 2010 ja 2011 jäsenvaltio, joka on soveltanut asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 artiklan 1 kohdan, 2 kohdan a alakohdan ii alakohdan tai 2 kohdan b alakohtaa, ja uudet jäsenvaltiot, jotka ovat soveltaneet yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, voivat pidättää kokonaan tai osittain tämän asetuksen 40 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismäärän osan, joka vastaa vasikoiden teurastuspalkkiota, muiden eläinten kuin vasikoiden teurastuksesta maksettavaa palkkiota tai urospuolisten nautojen erityispalkkiota. Tällöin niiden on maksettava viljelijöille lisätukea. Lisätuki myönnetään vasikoiden teurastuksesta, muiden nautaeläinten kuin vasikoiden teurastuksesta ja urospuolisten nautojen pidosta tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 11 jaksossa säädettyjen edellytysten mukaisesti ja tämän asetuksen 51 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen enimmäismäärien rajoissa.

54 artikla

Siirtymäkauden hedelmä- ja vihannespalkkiot

1. Jäsenvaltio voi pidättää 31 päivään joulukuuta 2011 asti enintään 50 prosenttia 40 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa tomaattien tuotantotukea.

Jäsenvaltion on tällöin maksettava viljelijöille 51 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa vuosittainen lisäpalkkio.

Lisäpalkkio maksetaan IV osaston 1 luvun 8 jaksossa säädetyn edellytyksin viljelijöille, jotka tuottavat tomaatteja.

2. Jäsenvaltio voi pidättää

a) 31 päivään joulukuuta 2010 asti enintään 100 prosenttia tämän asetuksen 40 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa sellaisten tiettyjen jalostukseen toimitettavien hedelmä- ja vihanniskasvien tuotantotukea, jotka ovat muita kuin kolmannessa alakohdassa lueteltuja yksivuotisia kasveja ja jotka olivat oikeutettuja tukeen asetuksissa (EY) N:o 2201/96 ja (EY) N:o 2202/96 säädettyjen tukijärjestelmien nojalla, sekä

b) 1 päivästä tammikuuta 2011 31 päivään joulukuuta 2012 asti enintään 75 prosenttia tämän asetuksen 40 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa sellaisten tiettyjen jalostukseen toimitettavien hedelmä- ja vihanniskasvien tuotantotukea, jotka ovat muita kuin kolmannessa alakohdassa lueteltuja yksivuotisia kasveja ja jotka olivat oikeutettuja tukeen hedelmä- ja vihanniskasvutealan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2201/96 ⁽¹⁾ ja tiettyjen sitrushedelmien tuottajien tukijärjestelmästä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 2202/96 ⁽²⁾ säädettyjen tukijärjestelmien nojalla.

Kyseisen jäsenvaltion on tällöin maksettava viljelijöille vuosittain lisäpalkkio tämän asetuksen 51 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistetun enimmäismäärän rajoissa.

Lisäpalkkio maksetaan IV osaston 1 luvun 8 jaksossa säädetyn edellytyksin viljelijöille, jotka tuottavat yhtä tai useampaa seuraavista hedelmistä tai vihanneksista, siten kuin kyseinen jäsenvaltio ne määrittelee:

- a) tuoreet viikunat;
- b) tuoreet sitrushedelmät;
- c) syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet;
- d) päärynät;

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29.

⁽²⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 49.

e) persikat ja nektariinit; ja

f) d'Ente-luumut.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut kansallisten enimmäismäärien osat vahvistetaan liitteessä X.

3 LUKU

Täytäntöönpano uusissa jäsenvaltioissa, jotka ovat soveltaneet yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää

55 artikla

Tilatukijärjestelmän käyttöönotto jäsenvaltioissa, jotka ovat soveltaneet yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää

1. Jollei tässä luvussa toisin säädetä, tämän osaston säännöksiä sovelletaan uusiin jäsenvaltioihin, jotka ovat soveltaneet V osaston 2 luvussa säädettyä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää.

Ei sovelleta 41 artiklaa eikä 2 luvun 1 jaksoa.

2. Jos uusi jäsenvaltio on soveltanut yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, sen on tehtävä 51 artiklan 1 kohdassa ja 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut päätökset sitä vuotta edeltävän vuoden 1 päivään elokuuta mennessä, jolloin se soveltaa tilatukijärjestelmää ensimmäisen kerran.

3. Bulgariaa ja Romaniaa lukuun ottamatta kaikki yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltaneet uudet jäsenvaltiot voivat säätää, että 34 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen tukikelpoisuus edellytysten lisäksi 'tukikelpoisella hehtaarilla' tarkoitetaan tilan käytössä olevaa viljelyalaa, joka oli hyvässä viljelykunnossa 30 päivänä kesäkuuta 2003, riippumatta siitä oliko se tuotannossa kyseisenä ajankohtana.

56 artikla

Tukihakemus

1. Viljelijöiden on toimitettava tilatukijärjestelmän mukainen tukihakemuksensa määräpäivänä, jonka uudet jäsenvaltiot vahvistavat, kuitenkin viimeistään 15 päivänä toukokuuta.

2. Jollei ole kyse ylivoimaisista esteistä tai poikkeuksellisista olosuhteista, tukioikeuksia jaetaan ainoastaan niille viljelijöille, jotka ovat jättäneet tilatukijärjestelmää koskevan hakemuksen viimeistään tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden toukokuun 15 päivään mennessä.

57 artikla

Kansallinen varanto

1. Kunkin uuden jäsenvaltion on tehtävä kansalliselle enimmäismäärälleen 40 artiklassa tarkoitettu lineaarinen prosentuaalinen vähennys kansallisen varannon perustamiseksi.
2. Uuden jäsenvaltion on puolueettomin perustein ja tavalla, jolla varmistetaan viljelijöiden yhtäläinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, käytettävä kansallista varantoa tukioikeuksien jakamiseksi komission 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määrittelemässä erityistilanteessa oleville viljelijöille.
3. Tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna uusi jäsenvaltio voi puolueettomin perustein ja tavalla, jolla varmistetaan viljelijöiden yhtäläinen kohtelu ja vältetään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, käyttää kansallista varantoa tukioikeuksien jakamiseksi tilatukijärjestelmään siirtymisen vuoksi erityistilanteessa oleville erityisalojen viljelijöille.
4. Uudet jäsenvaltiot voivat puolueettomin perustein ja tavalla, jolla varmistetaan viljelijöiden yhtäläinen kohtelu ja ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, käyttää kansallista varantoaan jakaakseen tukioikeuksia viljelijöille, jotka ovat aloittaneet maataloustoimintansa sen vuoden 1 päivän tammikuuta jälkeen, jona ne sovelsivat tilatukijärjestelmää ensimmäisen kerran mutta jona ne eivät saaneet suoraa tukea.
5. Uudet jäsenvaltiot, jotka eivät sovelta 68 artiklan 1 kohdan c alakohtaa, voivat käyttää kansallista varantoaan puolueettomin perustein ja siten, että varmistetaan viljelijöiden yhtäläinen kohtelu sekä ehkäistään markkinoiden ja kilpailun vääristyminen, jakaakseen sellaisilla alueilla oleville viljelijöille tarkoitettuja tukioikeuksia, joihin sovelletaan johonkin julkiseen interventioon liittyviä rakenneuudistus- ja kehittämissuunnitelmia, jotta varmistetaan, että maata ei jätetä viljelemättä ja korvataan näillä alueilla oleville viljelijöille aiheutuvat erityiset haitat.
6. Uusi jäsenvaltio voi 2–5 kohdan soveltamiseksi korottaa asianomaisen viljelijän tukioikeuksien yksikköarvoa enintään 5 000 euroa tai jakaa asianomaiselle viljelijälle uusia tukioikeuksia.
7. Uusien jäsenvaltioiden on suoritettava tukioikeuksien lineaarisia vähennyksiä, jos niiden kansallinen varanto ei ole riittävä 2, 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen tapausten kattamiseksi.

58 artikla

Asetuksen 40 artiklassa tarkoitettujen kansallisten enimmäismäärien alueellinen jakaminen

1. Uudet jäsenvaltiot voivat soveltaa tilatukijärjestelmää alueellisella tasolla.
2. Uusien jäsenvaltioiden on määritettävä alueet puolueettomin ja syrjimättömin perustein.
3. Kunkin uuden jäsenvaltion on tapauksen mukaan jaettava 40 artiklassa tarkoitettujen kansallisten enimmäismäärien 57 artiklan

mukaisten mahdollisten vähennysten jälkeen alueiden kesken puolueettomin ja syrjimättömin perustein.

59 artikla

Tukioikeuksien myöntäminen

1. Kaikille viljelijöille on myönnettävä tukioikeuksia, joiden yksikköarvo on laskettava jakamalla 40 artiklassa tarkoitettu sovellettava kansallinen enimmäismäärä 57 artiklassa säädettyjen vähennysten jälkeen tämän artiklan 2 kohdan mukaisesti kansallisella tasolla vahvistettujen tukioikeuksien lukumäärällä.
2. Ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta tukioikeuksien määrän viljelijää kohti on oltava yhtä suuri kuin hehtaarimäärä, jonka viljelijä ilmoittaa 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta varten.
3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, uusi jäsenvaltio voi päättää, että viljelijäkohtainen tukioikeuksien lukumäärä on yhtä suuri kuin kaikkien niiden hehtaarien vuotuinen keskiarvo, jotka yhtenä tai useampana vuonna jäsenvaltion vahvistamalla edustavalla kaudella, mutta viimeistään vuonna 2008 oikeuttivat yhtenäiseen pinta-alatukeen, ylivoimaisia esteitä tai poikkeuksellisia olosuhteita lukuun ottamatta.

Jos viljelijä kuitenkin on aloittanut maataloustoimintansa edustavalla kaudella, hehtaarien lukumäärän keskiarvon on perustuttava niihin tukiin, jotka hänelle myönnettiin sinä kalenterivuotena tai niinä kalenterivuosina, joiden aikana hän harjoitti maataloustoimintaa.

60 artikla

Viljelijät, joilla ei ole tukikelpoisia hehtaareja

Viljelijälle, joka toimii naudanliha-, vasikanliha-, maito-, lampaanliha- tai vuohenliha-alalla ja joka on oikeutettu saamaan 57 artiklan 3 kohdan ja 59 artiklan mukaisesti tukioikeuksia, joita varten hänellä ei ole tukikelpoisia hehtaareja tilatukijärjestelmän soveltamisen ensimmäisenä vuotena, jaetaan 44 artiklassa tarkoitettuja erityistukioikeuksia enintään 5 000 euroa tukioikeutta kohden.

61 artikla

Nurmi

Uusi jäsenvaltio voi puolueettomin ja syrjimättömin perustein myös määrittää 58 artiklan mukaisesti vahvistetun alueellisen enimmäismäärän tai sen osan puitteissa erilaisia yksikköarvoja tukioikeuksille, jotka jaetaan 59 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuille viljelijöille seuraavien osalta:

- a) nurmena olevat hehtaarit, sellaisina kuin ne on määritelty 30 päivänä kesäkuuta 2008, ja muut tukikelpoiset hehtaarit; tai

b) pysyvänä laitumena olevat hehtaarit, sellaisina kuin ne on määritelty 30 päivänä kesäkuuta 2008, ja muut tukikelpoiset hehtaarit.

62 artikla

Tukioikeuksien edellytykset

1. Tämän luvun mukaisesti vahvistetut tukioikeudet voi siirtää ainoastaan samalla alueella tai sellaisten alueiden kesken, joilla hehtaariohjelmat tukioikeudet ovat samat.

2. Uusi jäsenvaltio voi yhteisön oikeuden yleisperiaatteita noudattaen päättää, että tämän luvun mukaisesti vahvistettujen tukioikeuksien arvo yhdenmukaistetaan. Tämä päätös on tehtävä tilatukijärjestelmän ensimmäistä soveltamisvuotta edeltävän vuoden 1 päivään elokuuta mennessä.

Ensimmäisen kohdan soveltamiseksi tukioikeuksia muutetaan vuosittain asteittain puolueettomien ja syrjimättömien perusteiden ja etukäteen vahvistetuilla vuosittaisilla menettelyillä.

3. Jolleivät kyseessä ole ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet, viljelijä voi siirtää tukioikeutensa ilman maa-alaa vasta sitten, kun hän on aktivoinut 34 artiklan mukaisesti vähintään 80 prosenttia tukioikeuksista vähintään yhden kalenterivuoden aikana, tai kun hän on luovuttanut vapaaehtoisesti kansalliseen varantoon kaikki tukioikeudet, joita hän ei ole käyttänyt tilatukijärjestelmän ensimmäisenä soveltamisvuonna.

4 LUKU

Tuotantosidonnaisen tuen sisällyttäminen tilatukijärjestelmään

63 artikla

Tuotantosidonnaisen tuen sisällyttäminen tilatukijärjestelmään

1. Jäsenvaltioiden on sisällytettävä liitteessä XI tarkoitettujen tuotantosidonnaisen tuen järjestelmistä myönnettävä tuki vuodesta 2010 alkaen tilatukijärjestelmään 64, 65, 66 ja 67 artiklassa vahvistettuja sääntöjä noudattaen.

2. Poiketen 1 kohdasta:

a) Jäsenvaltio, joka on ottanut käyttöön tilatukijärjestelmän asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 1–4 luvun mukaisesti, voi päättää käyttää 1 kohdassa tarkoitettua tuen kokonaan tai osittain tukioikeuksien perustamiseen tai korottaa tukioikeuksien arvoa viljelijöiden yhtenä tai useampana vuonna kauden 2005–2008 aikana harjoittaman maataloustoiminnan tyyppin perusteella noudattaen puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita kuten maatalouden potentiaali ja ympäristöperusteet.

b) Jäsenvaltio, joka on ottanut käyttöön tilatukijärjestelmän asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 5 luvun 1 jakson tai 6 luvun mukaisesti tai soveltanut tämän asetuksen 47 artiklassa säädettyä vaihtoehtoa, voi päättää käyttää 1 kohdassa tarkoitettua tuen kokonaan tai osittain kaikkien tukioikeuksien arvon korottamiseen määrällä, joka vastaa alueellisen enimmäismäärän korotusta jaettuna tukioikeuksien kokonaismäärällä.

Jäsenvaltio voi myös eriyttää tukioikeuksien arvon korottamisen ottamalla huomioon tämän asetuksen 64 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja perusteita tai viljelijöiden yhtenä tai useampana vuonna kauden 2005–2008 aikana harjoittaman maataloustoiminnan tyyppin perusteella noudattaen puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita kuten maatalouden potentiaali ja ympäristöperusteet.

3. Jos jäsenvaltio soveltaa 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua poikkeusta, sen on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet sen varmistamiseksi, että viljelijöitä, jotka ovat saaneet 1 kohdassa tarkoitettua tukea, ei suljeta tilatukijärjestelmän ulkopuolelle. Sen on erityisesti varmistettava, että viljelijän saama kokonaistuki sen jälkeen, kun 1 kohdassa tarkoitettuja tuotantosidonnaisia tukijärjestelmiä on sisällytetty tilatukijärjestelmään, ei laske alle 75 prosenttiin siitä keskimääräisestä vuosittaisesta tuesta, jota hän on saanut kaikkiaan suorina tukina 64, 65 ja 66 artiklassa tarkoitettujen viitejaksojen aikana.

64 artikla

Tilatukijärjestelmän ulkopuolelle jätetyn tuotantosidonnaisen tuen sisällyttäminen tilatukijärjestelmään

1. Jäsenvaltion on jaettava liitteessä XII tarkoitettuja määriä, jotka olivat käytettävissä tuotantosidonnaisen tukeen liitteessä XI olevassa 1 ja 2 kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä, asianomaisten alojen viljelijöiden kesken puolueettomien ja syrjimättömien perusteiden ottaen huomioon erityisesti tuen, joita kyseiset viljelijät saivat suoraan tai välillisesti asianomaisissa tukijärjestelmissä yhtenä tai useampana vuonna kauden 2005–2008 aikana. Liitteen XI 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen perunatärkkelysjärjestelmien osalta jäsenvaltiot voivat jakaa näiden järjestelmien mukaisesti käytettävissä olevat määrät ottamalla huomioon perunantuottajan ja tärkkelyksen valmistajan välisissä viljelysopimuksissa sovitut perunamäärät tärkkelyksen valmistajalle asetuksen (EY) N:o 1234/2007 84a artiklan mukaisesti tiettyinä vuotena jaetun kiintiön rajoissa.

2. Jäsenvaltioiden on korotettava asianomaisten viljelijöiden tukioikeuksien arvoa 1 kohdan soveltamisesta saatujen määrien perusteella.

Kunkin viljelijäkohtaisen tukioikeuden arvon korotus lasketaan jakamalla ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen määrät asianomaisen viljelijän tukioikeuksien lukumäärällä.

Jos asianomaisen alan viljelijällä ei kuitenkaan ole tukioikeuksia, hänelle on jaettava tukioikeudet:

- a) joiden lukumäärän on oltava yhtä suuri kuin viljelijän 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti ilmoittama hehtaarimäärä sen vuoden osalta, jona tuotantoon sidottu tuki sisällytettiin tilatukijärjestelmään;
- b) joiden arvo on määritettävä jakamalla ensimmäisen alakohdan soveltamisesta johtuvalla määrällä tämän alakohdan a alakohdan mukaisesti vahvistetulla lukumäärällä.

3. Jos kuitenkin määrä tukijärjestelmää kohden on alle 250 000 euroa, kyseinen jäsenvaltio voi päättää olla jakamatta määriä ja lisätä ne kansalliseen varantoon.

65 artikla

Osittain tilatukijärjestelmän ulkopuolelle jätetyn tuotantosidonnaisen tuen sisällyttäminen tilatukijärjestelmään

Jäsenvaltion on jaettava määrät, jotka olivat käytettävissä tuotantosidonnaiseen tukeen liitteessä XI olevassa 3 kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä, asianomaisten alojen viljelijöiden kesken suhteessa tukeen, jota nämä saivat suoraan tai välillisesti asianomaisissa tukijärjestelmissä asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 tarkoitettujen viitejaksojen aikana.

Jäsenvaltio voi kuitenkin puolueettomin ja syrjimättömin perustein valita edellä mainittua jaksoa myöhäisemmän edustavan ajanjakson, jos se on ottanut käyttöön tilatukijärjestelmän asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 5 luvun 1 jakson tai 6 luvun mukaisesti tai jos se soveltaa tämän asetuksen 47 artiklan mukaista vaihtoehtoa tämän asetuksen 63 artiklan 2 kohdan b alakohdan säännösten mukaisesti.

Jäsenvaltion on korotettava asianomaisten viljelijöiden tukioikeuksien arvoa tai jaettava tukioikeuksia tämän asetuksen 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jos asetuksen (EY) N:o 1782/2003 67 ja 68 artiklan mukaista tukea saanut viljelijä olisi oikeutettu saamaan tämän artiklan mukaisesti tukioikeuksia, joita varten hänellä ei ole tukikelpoisia hehtaareja vuotena, jona tuotantosidonnainen tuki sisällytettiin tilatukijärjestelmään tai hänen tukioikeutensa määrä hehtaaria kohden on yli 5 000 euroa, hänelle jaetaan 44 artiklassa tarkoitettuja erityistukioikeuksia, joiden arvo tukioikeutta kohden on enintään 5 000 euroa.

66 artikla

Osittain tilatukijärjestelmän ulkopuolelle jätetyn tuotantosidonnaisen tuen valinnainen sisällyttäminen tilatukijärjestelmään

Jos jäsenvaltio

- a) ei tee 51 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettua päätöstä,
- b) jos se päättää olla maksamatta 53 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja naudan- ja vasikanlihapalkkioita vuodesta 2011 alkaen 51 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti, tai
- c) jos se päättää olla maksamatta vihannes- ja hedelmätukea 51 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti,

määrät, jotka olivat käytettävissä tuotantosidonnaiseen tukeen liitteessä XI olevassa 4 kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä, on sisällytettävä tilatukijärjestelmään 65 artiklan mukaisesti.

67 artikla

Tuotantosidonnaisen tuen aikaistettu sisällyttäminen tilatukijärjestelmään

Jäsenvaltiot voivat päättää 1 päivään elokuuta 2009 mennessä sisällyttää IV osastossa olevassa 5 jaksossa tarkoitettujen siementuen ja liitteessä XI olevassa 1 kohdassa tarkoitettujen järjestelmät durumvehnän erityistä laatupalkkiota lukuun ottamatta tilatukijärjestelmään vuonna 2010 tai 2011. Siinä tapauksessa komission on 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyn mukaisesti mukautettava 40 artiklassa tarkoitettuja kansallisia enimmäismääriä lisäämällä liitteen XII määrät kyseiseen tukijärjestelmään.

5 LUKU

Erityistuki

68 artikla

Yleissäännöt

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää erityistukea viljelijöille tässä luvussa vahvistetuin edellytyksin

a) seuraaviin toimiin:

- i) tietyt maatalouden muodot, jotka ovat tärkeitä ympäristönsuojelun tai ympäristön tilan parantamisen kannalta;
- ii) maataloustuotteiden laadun parantaminen; tai
- iii) maataloustuotteiden kaupan pitämisen parantaminen; tai
- iv) eläinten hyvinvointia koskevien tiukennettujen vaatimusten soveltaminen; tai
- v) erityiset maatalousalan toimet, joista seuraa lisähyötyä maatalousympäristölle.

- b) korvauksena erityishaitoista, joita viljelijöille aiheutuu maito-, naudan- ja vasikanliha-, lampaanliha-, vuohenliha- ja riisialoilla taloudellisesti haavoittuvilla tai ympäristöllisesti herkällä alueilla taikka näillä samoilla aloilla taloudellisesti haavoittuvia maatalouden muotoja harjoitettaessa;
- c) alueilla, joihin sovelletaan rakenneuudistus- ja/tai kehittämissohjelmia, jotta varmistetaan, että maata ei jätetä viljelemättä ja/tai korvataan näillä alueilla oleville viljelijöille aiheutuvat erityiset haitat;
- d) sato-, eläin- ja kasvivakuutusmaksuihin 70 artiklassa vahvistetuina edellytyksin;
- e) eläin- ja kasvitauteihin ja ympäristövahinkoihin liittyvien sijoitusrahastojen kautta 71 artiklassa vahvistetuina edellytyksin.
2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tukea voidaan myöntää vain, jos
- a) 1 kohdan a alakohdan v alakohdassa tarkoitettujen erityisten maatalousalan toimien osalta
- i) se täyttää asetuksen (EY) N:o 1698/2005 39 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa asetetut vaatimukset, ja vain kattamaan tosiasiallisesti aiheutuneet lisäkustannukset ja asianomaiseen tavoitteeseen pyrkimisestä aiheutuneet tulonmenetykset; ja
- ii) komissio on hyväksynyt sen.
- b) 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua maataloustuotteiden laadun parantamisen osalta se on johdonmukainen maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden rekisteröimisestä aidoiksi perinteisiksi tuotteiksi 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 509/2006⁽¹⁾, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden maantieteellisten merkintöjen ja alkuperänimitysten suojasta 20 päivänä maaliskuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 510/2006⁽²⁾, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä 28 päivänä kesäkuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007⁽³⁾ ja asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan II osaston 1 luvun kanssa,
- c) 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettua maataloustuotteiden kaupan pitämisen parantamisen osalta se on maataloustuotteita koskevista tiedotus- ja menekinedistämis-toimista sisämarkkinoilla ja kolmansissa maissa 17 päivänä joulukuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3/2008⁽⁴⁾ 2–5 artiklassa säädettyjen perusteiden mukainen.
3. Edellä tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua tukea voidaan myöntää vain siinä määrin kuin on tarpeen kannustimen luomiseksi tuotannon nykytasojen säilyttämiseksi.

Lampaan-, vuohen- ja naudan- ja vasikanliha-aloilla, jos asianomaista tukea sovelletaan yhdessä 52 ja 53 artiklan nojalla myönnetyn tuen kanssa, kokonaistuki ei saa ylittää asetuksen (EY) N:o 1782/2003 67 artiklassa ja 68 artiklassa säädettyjen enimmäispidätysprosenttien soveltamisen jälkeen saatua tuen kokonaismäärärahaa.

Riisialalla tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettua tukea voidaan myöntää vasta siitä kalenterivuodesta lähtien, jona jäsenvaltio sisällyttää IV osaston 1 luvun 1 jaksossa säädetyn riisiin lajikohtaisen tuen tilatukijärjestelmään.

4. Tuki, jota tarkoitetaan

- a) tämän artiklan 1 kohdan a ja d alakohdassa, myönnetään vuotuisina lisätukina;
- b) tämän artiklan 1 kohdan b alakohdassa, myönnetään vuotuisina lisätukina, kuten eläinkohtaiset tuet ja nurmipalkkiot;
- c) tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa, myönnetään viljelijän tukioikeuksien yksikköarvon korotuksena ja/tai lukumäärän lisäämisinä;
- d) tämän artiklan 1 kohdan e alakohdassa, myönnetään 71 artiklassa tarkoitettuina korvauksina.

5. Edellä 4 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen tukioikeuksien, joiden yksikköarvoa on korotettu, ja lisätukioikeuksien siirto sallitaan vain, jos siirrettyjen tukioikeuksien kanssa siirretään vastaava määrä hehtaareita.

6. Kaikenlaisen 1 kohdan nojalla myönnettävän tuen on oltava johdonmukainen yhteisön muiden toimenpiteiden ja politiikkojen kanssa.

7. Komissio määrittelee 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tämän artiklan 2 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettua komission hyväksynnän edellytykset ja tässä jaksossa tarkoitettua tuen myöntämistä koskevat edellytykset erityisesti varmistaakseen johdonmukaisuuden muiden yhteisön toimenpiteiden ja politiikkojen kanssa sekä estääkseen tuen kasautumisen.

8. Jäsenvaltiot, jotka ovat tehneet 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua päätöksen, voivat 1 päivään elokuuta 2011 mennessä tarkastella sitä uudelleen ja päättää, että vuodesta 2012

a) tässä luvussa tarkoitettua tuen rahoitukseen osoitettuja määriä muutetaan 69 artiklassa säädettyissä rajoissa; tai

b) lopettaa tämän luvun mukaisen erityistuen soveltamisen.

Jäsenvaltioiden tämän kohdan ensimmäisen alakohdan nojalla tekemien päätösten mukaisesti komissio vahvistaa 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen kyseisen tuen enimmäismäärän.

⁽¹⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 93, 31.3.2006, s. 12.

⁽³⁾ EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 3, 5.1.2008, s. 1.

Jos jäsenvaltio päättää lopettaa tämän luvun soveltamisen tai jos se vähentää sen rahoittamiseen käytettyjä määriä, sovelletaan 72 artiklan 2 kohtaa.

69 artikla

Erityistuen rahoitusta koskevat säännökset

1. Jäsenvaltiot voivat päättää vuoden 2009, 2010 tai 2011 elokuun 1 päivään mennessä, että ne käyttävät kyseistä päätöstä seuraavasta vuodesta alkaen enintään 10 prosenttia 40 artiklassa tarkoitetuista kansallisista enimmäismääristään, ja Maltaan tapauksessa enintään 2 000 000 euron suuruisen määrän, 68 artiklan 1 kohdassa säädettyyn erityistukeen.

2. Jäsenvaltio voi soveltaa 10 prosentin suuruista pidätystä alakohtaisesti ja pidättää enintään 10 prosenttia asetuksen (EY) N:o 1782/2003 41 artiklassa tarkoitettua kansallisen enimmäismääränsä osasta, joka vastaa mitä tahansa kyseisen asetuksen VI liitteessä tarkoitettua alaa. Pidätetyt varat voidaan käyttää ainoastaan tämän asetuksen 68 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen tuen rahoittamiseen aloilla, joita pidätys koski.

3. Komissio vahvistaa kunkin jäsenvaltion käytettävistä kansallisesta enimmäismäärästä 1 kohdan nojalla tekemän päätöksen mukaisesti 141 artiklan 2 kohdan mukaisesti vastaavan enimmäismäärän tälle tuelle.

Ainoastaan 40 artiklan 2 kohdassa säädettyjen kansallisten enimmäismäärien noudattamisen varmistamiseksi 68 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen erityistuen myöntämiseen käytetyt määrät on vähennettävä 40 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua kansallisesta enimmäismäärästä. Ne on laskettava myönnettyiksi tukioikeuksiksi.

4. Edellä 68 artiklan 1 kohdan a alakohdan i, ii, iii ja iv alakohdassa, 1 kohdan b ja e alakohdassa säädetty tuki on enintään 3,5 prosenttia 40 artiklassa tarkoitetuista kansallisista enimmäismääristä, tai Maltaan tapauksessa enintään tämän asetuksen 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua 2 000 000 euroa, ja se tulee käyttää erityisesti 68 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen maitoalan toimenpiteiden rahoittamiseen.

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa toimenpidekohtaisia rajoja.

5. Poiketen siitä, mitä 4 kohdassa säädetään, kalenterivuosina 2010–2013 niissä jäsenvaltioissa, jotka ovat myöntäneet emolehmiä koskevaa tukea asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artiklan mukaisesti eivätkä ole soveltaneet kyseisen asetuksen 68 artiklan 2 kohdan a alakohdan i alakohdassa säädettyä vaihtoehtoa, 4 kohdassa tarkoitettu yläraja on kuusi prosenttia niiden 40 artiklassa tarkoitettua kansallisesta enimmäismäärästä. Lisäksi jäsenvaltioissa, joissa yli 60 prosenttia maidontuotannosta on 62 leveyspiirin pohjoispuolella, kyseinen yläraja on 10 prosenttia niiden 40 artiklassa tarkoitettua kansallisesta enimmäismäärästä.

Kaikki 40 artiklassa tarkoitettujen kansallisten enimmäismäärän 3,5 prosentilla ylittävät tukit on kuitenkin käytettävä yksinomaan

tämän asetuksen 68 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden rahoittamiseen maito- ja naudan- ja vasikanliha-aloilla.

Komissio antaa 31 päivään joulukuuta 2013 mennessä neuvostolle kertomuksen tämän kohdan soveltamisesta.

6. Jäsenvaltioiden on kerättävä varat, jotka tarvitaan tukeen, josta säädetään

a) 68 artiklan 1 kohdassa, käyttämällä määrää, jonka komissio laskee tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti ja joka vahvistetaan 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna menettelyn mukaisesti; ja/tai

b) 68 artiklan 1 kohdan a, b, c ja d alakohdassa, tekemällä lineaarinen vähennys viljelijöille jaettavien ja/tai kansallisesta varannosta peräisin olevien tukioikeuksien ja/tai 52 ja 53 artiklassa tarkoitettujen suorien tukien arvoon;

c) 68 artiklan 1 kohdan e alakohdassa, tekemällä tarvittaessa lineaarinen vähennys yhteen tai useampaan tämän osaston asianmukaisia tukia saavien edunsaajien tukeen ja tämän artiklan 1 ja 4 kohdassa säädettyissä rajoissa.

Ainoastaan 40 artiklan 2 kohdassa säädettyjen kansallisten enimmäismäärien noudattamisen varmistamiseksi, kun jäsenvaltio käyttää tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädettyä vaihtoehtoa, kyseistä määrää ei lasketa osaksi tämän artiklan 3 kohdan nojalla vahvistettuja enimmäismääriä.

7. Edellä tämän artiklan 6 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen määrät ovat samansuuruiset kuin seuraavien välinen erotus:

a) kansalliset enimmäismäärät, jotka on määritetty asetuksen (EY) N:o 1782/2003 VIII liitteessä tai VIII a liitteessä vuodeksi 2007 kyseisen asetuksen 10 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 378/2007 4 artiklan 1 kohdan soveltamisen jälkeen sekä 0,5 prosentin vähennyksen jälkeen; ja

b) varainhoitovuoden 2008 tilatukijärjestelmän talousarvion toteuttaminen ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 III osaston 5 luvun 2 ja 3 jaksossa tarkoitettujen maksut suhteessa tämän kohdan a alakohdassa tarkoitettua, vuoden 2007 vähennettyä enimmäismäärää koskeviin maksuihin.

Tämä määrä saa korkeintaan olla neljä prosenttia tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettua enimmäismäärästä.

Niiden uusien jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat soveltaneet tilatukijärjestelmää vuonna 2007, tämä määrä kerrotaan 1,75:llä vuonna 2010, 2:lla vuonna 2011, 2,25:llä vuonna 2012 ja 2,5:llä vuodesta 2013 alkaen.

Komissio tarkastelee jäsenvaltion pyynnöstä uudelleen vahvistettuja määriä tämän asetuksen 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuna menettelyn mukaisesti ja kyseisen menettelyn mukaisesti vahvistettavien yksityiskohtaisten sääntöjen perusteella.

Se miten jäsenvaltiot käyttävät nämä määrät, ei rajoita tämän asetuksen 8 artiklan soveltamista.

8. Sovellettavat toimenpiteet määräytyvät tämän artiklan 1 kohdassa, 68 artiklan 8 kohdassa ja 131 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun päätöksen mukaan, joka kattaa kaikki muut tämän luvun soveltamisen edellyttämät täytäntöönpanojärjestelyt, mukaan lukien sovellettavia toimenpiteitä koskevat tukikelpoisuusedellytykset, kyseinen määrä ja kerättävät rahoitusvarat.

9. Uudet jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa tämän artiklan 1, 2, 4, 5 ja 6 kohtaa ja 131 artiklan 1 kohtaa kansallisten enimmäismääriensä perustalta, jotka

- a) on määritetty vuodeksi 2016 Bulgarian ja Romanian tapauksessa,
- b) on määritetty vuodeksi 2013 muiden uusien jäsenvaltioiden tapauksessa.

Tässä tapauksessa 132 artiklaa ei sovelleta tämän artiklan mukaisesti toteutettuihin toimenpiteisiin.

70 artikla

Sato-, eläin- ja kasvivakuutus

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää taloudellista tukea sato-, eläin- ja kasvivakuutusmaksuihin, kun satovakuutus otetaan epäsuotuisten ilmastollisten tapahtumien ja eläin- tai kasvitautien taikka tuholaisien aiheuttamien taloudellisten menetysten varalta.

Tämän artiklan soveltamiseksi

- a) 'epäsuotuisalla ilmastollisella tapahtumalla' tarkoitetaan luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevia sääoloja kuten hallaa, rakeita, jäätä, sadetta tai kuivuutta;
- b) 'eläintaudeilla' Maailman eläintautijärjestön ja/tai tietyistä eläinlääkintäalan kustannuksista 26 päivänä kesäkuuta 1990 tehdyn neuvoston päätöksen 90/424/ETY⁽¹⁾ liitteessä määriteltyjen eläintautien luetteloon kuuluvia tauteja;
- c) 'taloudellisilla menetyksillä' kaikkia viljelijälle niistä poikkeuksellisista toimenpiteistä aiheutuneita lisäkustannuksia, joita hän on toteuttanut vähentääkseen tarjontaa kyseiselle markkinalle, tai kaikkia huomattavia tuotannon menetyksiä.

2. Rahoitustukea saa myöntää ainoastaan menetyksestä, joka on aiheutunut epäsuotuisasta ilmastollisesta tapahtumasta, eläin- tai kasvitaudista taikka tuholaisvahingoista ja joka tuhoaa yli 30 prosenttia viljelijän edellisen kolmivuotiskauden tai edelliseen

⁽¹⁾ EYVL L 224, 18.8.1990, s. 19.

viisivuotiskauteen perustuvan kolmen vuoden keskimääräisestä vuosituotannosta, lukuun ottamatta korkeinta ja alinta määrää.

3. Viljelijälle voidaan myöntää taloudellista tukea enintään 65 prosenttia vakuutusmaksuista.

Jäsenvaltiot voivat asettaa tarkoituksenmukaiset tuen enimmäismäärät vakuutusmaksulle, jolle voi saada taloudellista tukea.

4. Sato-, ja/tai eläin- ja/tai kasvivakuutus voi korvata vahingot vain, jos asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on virallisesti todennut, että kyseessä on epäsuotuisa ilmastollinen tapahtuma tai eläin- tai kasvitauti taikka tuholaisvahinko.

Jäsenvaltiot voivat tarvittaessa vahvistaa etukäteen kriteerit, joiden perusteella virallinen toteaminen katsotaan tapahtuneeksi.

5. Vakuutuskorvaukset eivät saa korvata enempää kuin 1 kohdassa tarkoitettujen vahinkojen korvaamiseen tarvittavat kokonaiskustannukset, eikä niihin saa liittyä mitään tulevan tuotannon tyyppiä tai määrää koskevia ehtoja tai määräyksiä.

6. Taloudellinen tuki on maksettava suoraan asianomaiselle viljelijälle.

7. Yhteisö osallistuu taloudellisen tuen myöntämiseen liittyvien jäsenvaltioiden menojen rahoittamiseen 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista varoista siten, että yhteisön rahoitusosuus on 75 prosenttia kyseisistä menoista.

Ensimmäinen alakohta ei estä jäsenvaltioita kattamasta taloudellista tukeaan ja viljelijöiden maksettavana olevaa vakuutusmaksun osuutta kokonaan tai osittain asianomaisten alojen pakollisten yhteisvastuujärjestelmien kautta. Tämä on mahdollista sen estämättä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 l ja 125 n artiklassa säädetään.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niistä taloudellisista menetyksistä, joista maksetaan korvauksia yhteisön muiden säännösten mukaisesti, mukaan lukien asetuksen (EY) N:o 1234/2007 44 artikla, sekä muut terveys-, eläinlääkintä- tai kasvinsuojelutoimenpiteet, ei makseta korvauksia 1 kohdan ensimmäisen alakohdan perusteella.

9. Taloudellinen tuki ei saa estää vakuutuspalvelujen sisämarkkinoiden toimintaa. Taloudellinen tuki ei saa rajoittaa vain yhden vakuutusyhtiön tai -yhtiöryhmän tarjoamaan vakuutukseen, eikä sen edellytyksenä saa olla vakuutuksen ottaminen asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneesta vakuutusyhtiöstä.

71 artikla

Eläin- ja kasvitauteihin sekä ympäristövahinkoihin liittyvät keskinäiset rahastot

1. Jäsenvaltiot voivat säätää taloudellisesta tuesta keskinäisille rahastoille, joista viljelijöille maksetaan taloudellista korvausta eläin- tai kasvitautista taikka ympäristövahingosta johtuvien taloudellisten tappioiden johdosta.

2. Tämän artiklan soveltamiseksi tarkoitetaan

- a) 'keskinäisellä rahastolla' jäsenvaltion kansallisen lakinsa mukaisesti hyväksymää järjestelmää, jossa siihen kuuluvat viljelijät voivat vakuuttaa itsensä sellaisia taloudellisia tappioita vastaan, jotka aiheutuvat eläin- tai kasvitauoista taikka ympäristövahingosta, ja jossa tällaisille viljelijöille myönnetään korvauksia;
- b) 'taloudellisilla tappioilla' lisäkustannuksia, joita viljelijälle aiheutuu tämän toteuttamista poikkeuksellisista toimenpiteistä, joilla pyritään vähentämään markkinatarjontaa tai merkitävää tuotannonmenetystä;
- c) 'ympäristövahingolla' ympäristön laadussa esiintyvää erityistä saastumista, kontaminaatiota tai heikkenemistä, joka liittyy erityiseen tapahtumaan ja on maantieteelliseltä alueeltaan rajallista. Määritelmä ei kata erityiseen tapahtumaan kuten ilmastonmuutokseen tai happosateeseen liittymättömiä yleisiä ympäristöriskejä.

3. Eläintautitapauksissa taloudellisia korvauksia voidaan myöntää ainoastaan niistä taudeista, jotka on lueteltu Maailman eläintautijärjestön eläintautiluettelossa ja/tai päätöksen 90/424/ETY liitteessä.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niistä taloudellisista menetyksistä, joista maksetaan taloudellisia korvauksia yhteisön muiden säännösten mukaisesti, mukaan lukien asetuksen (EY) N:o 1234/2007 44 artikla sekä muut terveys-, eläinlääkintä- tai kasvinsuojelutoimenpiteet, ei makseta korvauksia 1 kohdan ensimmäisen alakohdan perusteella.

5. Keskinäisestä rahastosta maksetaan taloudellista korvausta suoraan sen jäseninä oleville viljelijöille, joille on aiheutunut taloudellisia tappioita.

Keskinäisestä rahastosta maksettavan taloudellisen korvauksen on oltava peräisin

- a) jäsenviljelijöiden ja muiden viljelijöiden tai maatalouden tuotantoketjun muiden toimijoiden rahastoon maksamasta pääomasta; tai
- b) rahaston kaupallisin ehdoin ottamista lainoista; ja
- c) 11 kohdan mukaisesti perityistä määristä.

Alkupääoma ei saa olla peräisin julkisista varoista.

6. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu taloudellinen tuki voi liittyä

- a) keskinäisen rahaston perustamisesta aiheutuviin hallinnollisiin kustannuksiin, jotka voidaan jakaa enintään kolmelle vuodelle;
- b) keskinäisen rahaston sellaisten kaupallisin ehdoin ottamien lainojen pääoman ja koron maksamiseen, jotka on tarkoitettu taloudellisen korvauksen maksamiseksi viljelijöille;
- c) määriin, jotka keskinäinen rahasto on maksanut pääomastaan taloudellisena korvauksena viljelijöille.

Komissio vahvistaa taloudelliseen tukeen kelpoisten kaupallisten lainojen vähimmäis- ja enimmäiskeston 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Jos taloudellinen korvaus maksetaan rahastosta ensimmäisen alakohdan c alakohdan mukaisesti, julkinen rahoitusosuus on suoritettava lyhytaikaisimman kaupallisin ehdoin otetun lainan maksuaikataulussa.

7. Taloudellinen tuki saa olla enintään 65 prosenttia 6 kohdassa tarkoitetuista kustannuksista. Kustannuksista, joita ei kateta taloudellisella tuella, vastaavat jäsenviljelijät.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa kustannuksia, joille voidaan myöntää taloudellista tukea, soveltamalla

- a) rahastokohtaisia enimmäismääriä;
- b) yksikkökohtaisia enimmäismääriä.

8. Yhteisö osallistuu jäsenvaltioiden taloudelliseen tukeen liittyvien menojen rahoitukseen 69 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista varoista siten, että sen rahoitusosuus on 75 prosenttia.

Ensimmäinen alakohta ei estä jäsenvaltioita kattamasta taloudellista tukeaan ja/tai jäsenviljelijöiden tukea kokonaan tai osittain asianomaisten alojen pakollisten yhteisvastuujärjestelmien kautta. Tämä on mahdollista sen estämättä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 l ja 125 n artiklassa säädetään.

9. Jäsenvaltioiden on annettava sijoitusrahastojen perustamista ja hallintoa koskevat säännöt erityisesti siltä osin kuin ne liittyvät korvausten myöntämiseen viljelijöille kriisitapauksissa tai näiden sääntöjen hallinnointiin ja niiden noudattamisen seurantaan.

10. Jäsenvaltion on toimitettava komissiolle vuosittain kertomus tämän artiklan täytäntöönpanosta. Komissio määrittelee kertomuksen muodon, sisällön, ajoituksen ja määräajat 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

11. Jos viljelijä saa taloudellista korvausta keskinäisestä rahastosta tämän artiklan mukaisesti, yhteisön tai kansallisen oikeuden säännösten mukainen laillinen oikeus vahingonkorvauksen maksamiseen korvattavista taloudellisista tappioista, joita viljelijälle on voinut koitua kolmatta osapuolta kohtaan, siirretään keskinäiselle rahastolle kyseisen jäsenvaltion vahvistamien sääntöjen mukaisesti.

72 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jos jäsenvaltio on soveltanut asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artiklaa, kyseisen artiklan mukaisesti pidätetyt määrät on sisällytettävä tilatukijärjestelmään tämän asetuksen 65 artiklan mukaisesti.

2. Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä kohdassa säädetään, silloin kun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artiklaa soveltanut jäsenvaltio päättää soveltaa tämän luvun mukaisesti myönnettävää erityistukea, se voi käyttää asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artiklan mukaisesti pidätetyt määrät tämän asetuksen 69 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen rahoitustarpeiden kattamiseen. Jos 69 artiklan 6 kohdassa tarkoitettujen rahoitustarpeet ovat pienemmät kuin asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artiklan mukaisesti pidätetyt määrät, ero sisällytetään tilatukijärjestelmään tämän asetuksen 65 artiklan mukaisesti.

3. Jos jäsenvaltio, joka on soveltanut asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artiklan mukaisesti toimenpiteitä, jotka eivät ole yhteensopivia tämän luvun toimenpiteiden kanssa, päättää soveltaa tämän luvun mukaisesti myönnettävää erityistukea, se voi päättää 1 päivään elokuuta 2009 mennessä soveltaa vuosina 2010, 2011 ja 2012 tämän asetuksen 68 artiklan mukaisesti toimenpiteitä, joista on ilmoitettu komissiolle asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artiklan ja asetuksen täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti. Poiketen siitä, mitä 69 artiklan 4 kohdassa säädetään, 68 artiklan 1 kohdan a, b ja e alakohdassa tarkoitettuille toimenpiteille myönnettävää kokonaistukea voidaan rajoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle asetuksen (EY) N:o 1782/2003 69 artiklan mukaisesti vahvistettuun enimmäismäärään.

Siinä tapauksessa jäsenvaltio voi myös päättää 1 päivään elokuuta 2009 mennessä mukauttaa tällaisia toimenpiteitä vuosittain niiden tekemiseksi tämän luvun mukaisiksi. Jos jäsenvaltio päättää olla mukauttamatta toimenpiteitä, kyseiset määrät sisällytetään tilatukijärjestelmään tämän asetuksen 65 artiklan mukaisesti.

4. Jäsenvaltiot voivat myöntää tässä luvussa säädettyä tukea vuodesta 2009 alkaen edellyttäen, että ne poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 69 artiklan 6 kohdassa säädetään, rahoittavat 68 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuen käyttäen ainoastaan kansallisen varannon määrää ja että kansalliset säännökset on annettu jäsenvaltion tukihakemusten jättämistä varten vahvistamaan määräaikaan mennessä.

IV OSASTO

MUUT TUKIJÄRJESTELMÄT

1 LUKU

Yhteisön tukijärjestelmät

1 jakso

Riisin lajikohtainen tuki

73 artikla

Soveltamisala

CN-koodiin 1006 10 kuuluvaa riisiä tuottaville viljelijöille myönnetään satovuosina 2009, 2010 ja 2011 tukea tässä jaksossa vahvistetuin edellytyksin, jäljempänä 'riisin lajikohtainen tuki'.

74 artikla

Tuen edellytykset ja määrä

1. Riisin lajikohtainen tuki myönnetään riisille kylvetyille viljelijöille, jonka satoa ei korjata ainakaan ennen kukinnan alkua tavanomaisissa kasvuoloissa.

Kasvit, jotka on kasvatettu täysimääräisesti kylvetyillä ja paikallisten vaatimusten mukaisesti viljellyillä aloilla mutta jotka eivät saavuta kukinta-astetta asianomaisten jäsenvaltion tunnustamien poikkeuksellisten sääntöjen vuoksi, ovat kuitenkin tukikelpoisia edellyttäen, että kyseisiä aloja ei käytetä mihinkään muuhun tarkoitukseen ennen kyseistä kasvuvaihetta.

2. Riisin lajikohtainen tuki perustuu asianomaisten jäsenvaltioiden satoihin ja on seuraavanlainen:

Jäsenvaltio	Euroa/ha
Bulgaria	345,255
Kreikka	561,00
Espanja	476,25
Ranska	
— emämaa	411,75
— Ranskan Guayana	563,25
Italia	453,00
Unkari	232,50
Portugali	453,75
Romania	126,075

75 artikla

Alueet

Vahvistetaan jokaiselle tuottajajäsenvaltiolle perusala seuraavasti:

Jäsenvaltio	Perusala (ha)
Bulgaria	4 166
Kreikka	20 333
Espanja	104 973
Ranska	
— emämaa	19 050
— ainoastaan vuonna 2009 Ranskan Guayana	4 190
Italia	219 588
Unkari	3 222
Portugali	24 667
Romania	500

Jäsenvaltio voi jakaa perusalansa osa-aloihin määrittelemiensä puolueettomien ja syrjimättömien perusteiden mukaisesti.

76 artikla

Pinta-alojen ylitys

1. Jos jossakin jäsenvaltiossa ala, jolla jonakin tietynä vuonna viljellään riisiä, ylittää 75 artiklassa vahvistetun perusalan, tuottajakohtaista alaa, jolle riisin lajikohtaista tukea haetaan, vähennetään samassa suhteessa kyseisenä vuonna.

2. Jos jäsenvaltio jakaa perusalansa osa-aloihin, 1 kohdan mukaista vähennystä sovelletaan ainoastaan niiden osa-alojen viljelijöihin, joilla osa-alojen raja on ylittynyt. Kyseinen vähennys tehdään, kun asianomaisessa jäsenvaltiossa ne osa-alojen alat, joilla rajoja ei ole ylitetty, on jaettu uudelleen osa-aloille, joilla osa-alojen rajat on ylitetty.

2 jakso

Tuki tärkkelysperunan viljelijöille

77 artikla

Tuen laajuus ja määrä

Markkinointivuosiksi 2009/2010, 2020/2011 ja 2011/2012 tukea myönnetään perunatärkkelyksen valmistukseen tarkoitettujen perunoiden tuottajille, jäljempänä 'tuki tärkkelysperunan viljelijöille', tässä jaksossa säädetyin edellytyksin.

Tuki on 66,32 euroa sitä perunamäärää kohti, joka tarvitaan yhden tärkkelystonnin valmistukseen.

Määrää mukautetaan perunoiden tärkkelyspitoisuuden mukaan.

78 artikla

Ehdot

Tärkkelysperunan viljelijöille tarkoitettu tuki maksetaan ainoastaan niistä perunamääristä, joita perunantuottajan ja perunatärkkelyksenvalmistajan välinen viljelysopimus koskee kyseiselle perunatärkkelyksenvalmistajalle myönnetyn kiintiön rajoissa, asetuksen (EY) N:o 1234/2007 84 a artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3 jakso

Valkuaiskasvipalkkio

79 artikla

Soveltamisala

Tukea myönnetään valkuaiskasveja tuottaville viljelijöille vuosina 2009, 2010 ja 2011 tässä jaksossa säädetyin edellytyksin, jäljempänä 'valkuaiskasvipalkkio'.

Valkuaiskasveilla tarkoitetaan:

- CN-koodiin 0713 10 kuuluvia herneitä,
- CN-koodiin 0713 50 kuuluvia härkäpapuja,
- CN-koodiin 1209 29 50 kuuluvia makeita lupiineja.

80 artikla

Määrä ja tukikelpoisuus

Valkuaiskasvipalkkio on 55,57 euroa hehtaarilta valkuaiskasveja, joiden sato on korjattu maitotuleentumisasteen saavuttamisen jälkeen.

Kasvit, jotka on kasvatettu täysimääräisesti kylvetyillä ja paikallisten vaatimusten mukaisesti viljellyillä aloilla mutta jotka eivät saavuta maitotuleentumisastetta asianomaisen jäsenvaltion tunnustamien poikkeuksellisten sääolojen vuoksi, ovat kuitenkin valkuaiskasvipalkkiokelpoisia edellyttäen, että kyseisiä aloja ei käytetä mihinkään muuhun tarkoitukseen ennen kyseistä kasvuvaihetta.

81 artikla

Pinta-ala

1. Käyttöön otetaan 1 648 000 hehtaarin taattu enimmäispinta-ala, josta valkuaiskasvipalkkiota voidaan maksaa.

2. Jos pinta-ala, jolle valkuaiskasvipalkkiota haetaan, ylittää taatun enimmäispinta-alan, viljelijäkohtaista alaa, jolle valkuaiskasvipalkkiota haetaan, vähennetään suhteessa kyseisenä vuonna 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

3. Jos jäsenvaltio päättää 67 artiklan mukaisesti sisällyttää tässä jaksossa säädetyn valkuaiskasvipalkkion tilatukijärjestelmään, komissio vähentää 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettua taattua enimmäispinta-alaa suhteessa niihin valkuaiskasvimääriin, jotka vastaavat liitteessä XII esitettyjä kyseisen jäsenvaltion määriä.

4 jakso

Pähkinöiden pinta-alamat

82 artikla

Yhteisön pinta-alamat pähkinöille

1. Pähkinöiden tuottajille myönnetään vuosina 2009, 2010 ja 2011 yhteisön tukea tässä jaksossa säädetyn edellytyksin, jäljempänä 'pähkinöiden pinta-alamat'.

Pähkinöillä tarkoitetaan:

- CN-koodeihin 0802 11 ja 0802 12 kuuluvia manteleita,
- CN-koodeihin 0802 21 ja 0802 22 kuuluvia hasselpähkinöitä ja filbertspähkinöitä,
- CN-koodeihin 0802 31 ja 0802 32 kuuluvia saksanpähkinöitä,
- CN-koodiin 0802 50 kuuluvia pistaasipähkinöitä,
- CN-koodiin 1212 10 10 kuuluvaa johanneksenleipää.

2. Jäsenvaltiot voivat eriyttää pähkinöiden pinta-alamatuen tuotteiden mukaan tai lisäämällä tai vähentämällä jäljempänä 83 artiklan 3 kohdassa vahvistettuja taattuja kansallisia aloja, jäljempänä 'taattu kansallinen ala'. Tiettynä vuonna myönnetyn pähkinöiden pinta-alamatuen kokonaismäärä ei kuitenkaan saa olla missään jäsenvaltiossa 83 artiklan 4 kohdassa vahvistettua enimmäismäärää suurempi.

83 artikla

Pinta-alamat

1. Jäsenvaltiot myöntävät yhteisön pähkinöiden pinta-alamatukea sen enimmäismäärän puitteissa, joka lasketaan kertomalla niille 3 kohdassa vahvistetun taatun kansallisen alan hehtaarimäärä keskimääräisen tuen määrällä, joka on 120,75 euroa.

2. Käyttöön otetaan 829 229 hehtaarin taattu enimmäispinta-ala.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu taattu enimmäispinta-ala jaetaan taattuihin kansallisiin aloihin seuraavasti:

Jäsenvaltio	Taatut kansalliset alat (ha)
Belgia	100
Bulgaria	11 984
Saksa	1 500
Kreikka	41 100
Espanja	568 200
Ranska	17 300
Italia	130 100
Kypros	5 100
Luxemburg	100
Unkari	2 900
Alankomaat	100
Itävalta	100
Puola	4 200
Portugali	41 300
Romania	1 645
Slovenia	300
Slovakia	3 100
Yhdistynyt kuningaskunta	100

4. Jäsenvaltiot voivat jakaa taatun kansallisen alansa osaloihin puolueettomien perusteiden erityisesti alueellisella tasolla tai suhteessa tuotantoon.

84 artikla

Osa-alojen ylitys

Jos jäsenvaltio jakaa taatun kansallisen alansa osaloihin ja yksi tai useampi osa-ala ylittyy, viljelijäkohtaista alaa, jolle pähkinöiden pinta-alamatukea haetaan, vähennetään samassa suhteessa kyseisenä vuonna niiden osa-alojen viljelijöiltä, joissa raja on ylittynyt. Kyseinen vähennys tehdään, kun asianomaisessa jäsenvaltiossa ne osa-alojen alat, joilla osa-alueen raja-arvoja ei ole saavutettu, on jaettu uudelleen osa-aloille, joilla osa-alueen rajat on ylitetty.

85 artikla

Tukikelpoisuusedellytykset

1. Pähkinöiden pinta-alamatuen maksaminen edellyttää erityisesti vähimmäispalstakoon ja puutheyden noudattamista.

2. Jäsenvaltiot voivat asettaa pähkinöiden pinta-alamatuen myöntämisen edellytykseksi sen, että viljelijä kuuluu asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125b artiklan mukaisesti hyväksytyyn tuottajaorganisaatioon.

3. Sovelletaessa 2 kohtaa jäsenvaltiot voivat päättää, että pähkinöiden pinta-aratuki on maksettava tuottajaorganisaatiolle sen jäsenten nimissä. Siinä tapauksessa tuottajaorganisaation saaman tuen määrä on maksettava organisaation jäsenille. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin valtuuttaa tuottajaorganisaation vähentämään pähkinöiden pinta-aratuen määrästä enintään kaksi prosenttia korvauksena sen jäsenilleen toimittamista palveluista.

86 artikla

Kansallinen tuki

1. Jäsenvaltiot voivat myöntää pähkinöiden pinta-aratuen lisäksi kansallista tukea enintään 120,75 euroa hehtaaria kohden vuosittain.

2. Tätä kansallista tukea voidaan myöntää ainoastaan pähkinöiden pinta-aratukea saaville aloille.

3. Jäsenvaltiot voivat asettaa kansallisen tuen myöntämisen edellytykseksi sen, että viljelijä kuuluu asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125b artiklan mukaisesti hyväksytyyn tuottajaorganisaatioon.

5 jakso

Siementuki

87 artikla

Tuki

1. Jäsenvaltioiden, jotka ovat soveltaneet asetuksen (EY) N:o 1782/2003 70 artiklaa ja jotka eivät sovelle tämän asetuksen 67 artiklassa säädettyä vaihtoehtoa, on myönnettävä vuosittain vuosien 2009, 2010 ja 2011 aikana tämän asetuksen liitteessä XIII vahvistettu tuki yhden tai useamman kyseisessä liitteessä luetellun lajikkeen perussiemementen tai varmennettujen siementen tuotantoa varten, jäljempänä 'siementuki', tässä jaksossa säädetyn edellytyksin.

2. Jos samalle varmentamista varten hyväksytylle alalle haetaan sekä siementukea että tilatukijärjestelmän mukaista tukea, siemenille liitteen XIII 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja lajeja lukuun ottamatta myönnettävän tuen määrästä on vähennettävä, kuitenkin enintään nollassa, kyseiselle alalle tietynä vuonna myönnettävä tilatuen määrä.

3. Haetun siementuen määrä ei saa ylittää sitä enimmäismäärää, jonka komissio on vahvistanut tämän asetuksen 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyn mukaisesti ja joka vastaa tämän asetuksen 40 artiklassa tarkoitettuun asetuksen (EY) N:o 1782/2003 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti vahvistettuun kansalliseen enimmäismäärään kuuluvaa, asianomaisia lajeja koskevien siementukien osaa ('siementuen enimmäismäärä').

Uusien jäsenvaltioiden osalta tämän siementuen enimmäismäärän on kuitenkin vastattava tämän asetuksen liitteessä XIV esitettyjä määriä.

Kun haetun siementuen kokonaismäärä ylittää komission määrittämän siementuen enimmäismäärän, viljelijäkohtaista tukea on vähennettävä samassa suhteessa kyseisenä vuonna.

4. Tämän artiklan perusteella hamppulajikkeille (*Cannabis sativa* L.) maksettava siementuki määritellään 141 artiklan 2 kohdassa mainitun menettelyn mukaisesti.

6 jakso

Puuvillan lajikohtainen tuki

88 artikla

Soveltamisala

CN-koodiin 5201 00 kuuluvan puuvillan tuottajille myönnetään tukea tässä jaksossa vahvistetuista edellytyksistä, jäljempänä 'puuvillan lajikohtainen tuki'.

89 artikla

Tukikelpoisuus

1. Puuvillan lajikohtainen tuki myönnetään puuvillan tukikelpoiselle viljelyalalle hehtaaria kohden. Jotta viljelyalalle voidaan myöntää tukea, sen on sijaittava jäsenvaltion puuvillan tuotantoon hyväksymällä maatalousmaalla ja sille on pitänyt kylvää hyväksytyjä lajikkeita, jotka tosiasiallisesti korjataan tavanomaisissa kasvuolosuhteissa.

Puuvillan lajikohtainen tuki maksetaan virheettömästä, kunnollisesta ja myyntikelpoisesta puuvillasta.

2. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu maa ja lajikkeet 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavien yksityiskohtaisten sääntöjen ja edellytysten mukaisesti.

90 artikla

Perusalat, vahvistetut satotasot ja viitemäärät

1. Kansalliset perusalat ovat seuraavat:

- Bulgariassa: 3 342 ha,
- Kreikassa: 250 000 ha,
- Espanjassa: 48 000 ha,
- Portugalissa: 360 ha.

2. Vahvistetut satotasot viitekautena ovat seuraavat:

- Bulgariassa: 1,2 tonnia/ha
- Kreikassa: 3,2 tonnia/ha
- Espanjassa: 3,5 tonnia/ha
- Portugalissa: 2,2 tonnia/ha.

3. Tuen määrä tukikelpoista hehtaaria kohden vahvistetaan kertomalla 2 kohdassa vahvistetut satotasot seuraavilla viitemäärillä:

- Bulgariassa: 671,33 euroa,
- Kreikassa: 251,75 euroa,
- Espanjassa: 400,00 euroa,
- Portugalissa: 252,73 EUR.

4. Jos puuvillan tukikelpoinen viljelyala ylittää jossain jäsenvaltiossa jonakin vuonna 1 kohdassa vahvistetun perusalan, kyseisen jäsenvaltion 3 kohdassa tarkoitettua tukea vähennetään suhteessa perusalan ylitykseen.

5. Tämän artiklan täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt hyväksytään 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

91 artikla

Hyväksytyt toimialakohtaiset organisaatiot

1. Tässä jaksossa 'hyväksytyllä toimialakohtaisella organisaatiolla' tarkoitetaan oikeussubjektia, jonka muodostavat puuvillaa tuottavat viljelijät ja vähintään yksi siementenpoistaja ja joka hoitaa seuraavanlaisia tehtäviä:

- a) avustaa puuvillan markkinoille saattamisen koordinoinnin parantamisessa erityisesti selvitysten ja markkinatutkimusten avulla;
- b) laatii yhteisön sääntöjen mukaisia vakiosopimuksia;
- c) huolehtii tuotannon suuntaamisesta tuotteisiin, jotka vastaavat paremmin markkinoiden tarpeita ja kuluttajien kysyntää erityisesti laadun ja kuluttajansuojan suhteen;
- d) uudistaa tuotteen laadun parantamiseen tähtäviä menettelyjä ja keinoja;
- e) kehittää markkinointistrategioita puuvillan myynnin edistämiseksi laatusertifiointijärjestelmillä.

2. Jäsenvaltion, jonne siementenpoistajat ovat sijoittautuneet, on hyväksyttävä 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistettavia perusteita noudattavat toimialakohtaiset organisaatiot.

92 artikla

Tuen maksaminen

1. Viljelijöille myönnetään puuvillan lajikohtaista tukea tukikelpoista hehtaaria kohden 90 artiklan mukaisesti.

2. Hyväksytyin toimialakohtaisen organisaation jäseninä oleville viljelijöille myönnetään 90 artiklan 1 kohdassa säädetyn perusalan rajoissa puuvillan lajikohtainen tuki tukikelpoista hehtaaria kohden korotettuna kahdella eurolla.

7 jakso

Tuki sokerijuurikkaan ja -ruo'on tuottajille

93 artikla

Soveltamisala

1. Jäsenvaltioissa, jotka ovat myöntäneet asetuksen (EY) N:o 320/2006 3 artiklan mukaista rakenneuudistustukea vähintään 50 prosentille sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 20 päivänä helmikuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 318/2006 (*) liitteessä III 20 päivänä helmikuuta 2006 vahvistetusta kiintiöstä, myönnetään tukea sokerijuurikkaan ja sokeriruo'on tuottajille tässä jaksossa säädettyin edellytyksin.

2. Tuki sokerijuurikkaan ja ruo'on tuottajille myönnetään enintään viitenä peräkkäisenä vuotena siitä markkinointivuodesta lähtien, jonka aikana saavutetaan 1 kohdassa tarkoitettu 50 prosentin kynnys, mutta ei markkinointivuoden 2013/2014 jälkeen.

94 artikla

Ehdot

Tuki sokerijuurikkaan ja ruo'on tuottajille myönnetään asetuksen (EY) N:o 1234/2007 50 artiklan mukaisesti tehtyjen sopimusten nojalla toimitetun sokerijuurikkaasta ja sokeriruo'osta tuotetun kiintiösokerin määrän osalta.

95 artikla

Tuen määrä

Sokerijuurikkaan ja ruo'on tuottajien tuen määrä ilmoitetaan tonnilta vakiolaatuista valkoista sokeria. Tuen määrä on puolet siitä määrästä, joka saadaan jakamalla tämän asetuksen liitteessä XV tarkoitettu kyseisen jäsenvaltion vastaavaa vuotta koskeva enimmäismäärä asetuksen (EY) N:o 318/2006 liitteessä III 20 päivänä helmikuuta 2006 vahvistetun sokerin ja inuliinisiirapin kiintiön kokonaismäärällä.

Bulgariaa ja Romaniaa lukuun ottamatta sokerijuurikkaan ja -ruo'on tuottajille myönnettävään tukeen ei sovelleta tämän asetuksen 121 ja 132 artiklaa.

(*) EUVL L 58, 28.2.2006, s. 1.

8 jakso

Siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestuki

96 artikla

Siirtymäkauden pinta-alatuet

1. Sovelletaessa 54 artiklan 1 kohtaa tai 128 artiklan 1 kohtaa siirtymäkauden pinta-alatukea voidaan myöntää kyseisissä säännöksissä tarkoitettuna kautena tässä jaksossa säädettyin edellytyksin viljelijöille, jotka tuottavat jalostukseen toimitettavia tomaatteja.

2. Sovelletaessa 54 artiklan 2 kohtaa tai 128 artiklan 2 kohtaa siirtymäkauden pinta-alatukea voidaan myöntää kyseisissä säännöksissä tarkoitettuna kautena tässä jaksossa säädettyin edellytyksin viljelijöille, jotka tuottavat yhtä tai useampaa jäsenvaltioiden määrittelemää, 54 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltua hedelmä- ja vihannestuotetta, jotka toimitetaan jalostukseen.

97 artikla

Tuen määrä ja tukikelpoisuus

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava puolueettomin ja syrjimättömin perustein tuen määrä jokaista hehtaaria kohden, jolla kasvatetaan tomaatteja ja kutakin 54 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltua hedelmä- ja vihannestuotetta.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuen kokonaismäärä ei missään tapauksessa saa ylittää 51 artiklan 2 kohdan tai 128 artiklan mukaisesti vahvistettua enimmäismäärää.

3. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuki myönnetään ainoastaan sellaisten alueiden osalta, joiden tuotannosta on tehty sopimus tuotannon toimittamisesta jalostettavaksi joksikin asetuksen (EY) N:o 1234/2007 1 artiklan 1 kohdan j alakohdassa luetelluista tuotteista.

4. Jäsenvaltiot voivat asettaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuen myöntämisen edellytykseksi muita puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita, mukaan lukien edellytyksen, että viljelijän on kuuluttava asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 b artiklan mukaisesti hyväksytyyn tuottajaorganisaatioon tai 125 e artiklan mukaisesti hyväksytyyn tuottajaryhmittymään.

9 jakso

Siirtymäkauden marjatuki

98 artikla

Marjatuki

1. Siirtymäkauden pinta-alatukea myönnetään 31 päivänä joulukuuta 2011 päättyvällä kaudella CN-koodiin 0810 10 00 kuuluvien jalostettaviksi toimitettavien mansikoiden ja CN-koodiin 0810 20 10 kuuluvien jalostettaviksi toimitettavien vadel-

mien tuottajille, jäljempänä 'siirtymäkauden marjatuki', tässä jaksossa säädettyin edellytyksin.

2. Siirtymäkauden marjatuki myönnetään ainoastaan sellaisten alueiden osalta, joiden tuotannosta on tehty sopimus tuotannon toimittamisesta jalostettavaksi joksikin asetuksen (EY) N:o 1234/2007 1 artiklan 1 kohdan j alakohdassa luetelluista tuotteista.

3. Siirtymäkauden marjatuki on 230 euroa hehtaarilta.

4. Jäsenvaltiot voivat maksaa siirtymäkauden marjatuen lisäksi kansallista tukea. Yhteisön tuen ja kansallisen tuen yhteismäärä saa olla enintään 400 euroa hehtaarilta.

5. Siirtymäkauden marjatuki maksetaan ainoastaan taatun kansallisen enimmäispinta-alan osalta, joka jaetaan jäsenvaltioille seuraavasti:

Jäsenvaltiot	Taattu kansallinen enimmäispinta-ala (ha)
Bulgaria	2 400
Unkari	1 700
Latvia	400
Liettua	600
Puola	48 000

Jos tukikelpoinen pinta-ala tietyssä jäsenvaltiossa ja tietyssä vuonna ylittää taatun kansallisen enimmäispinta-alan, 3 kohdassa tarkoitettua siirtymäkauden marjatuen määrää vähennetään suhteessa taatun kansallisen enimmäispinta-alan ylitykseen.

6. Siirtymäkauden marjatukeen ei sovelleta 121 ja 132 artiklaa.

10 jakso

Palkkiot lampaanliha- ja vuohenliha-alalla

99 artikla

Soveltamisala

Sovelletaessa 52 artiklaa ja ellei tässä asetuksessa ole toisin säädetty, jäsenvaltioiden on myönnettävä vuosittain palkkioita ja lisäpalkkioita viljelijöille, jotka kasvattavat lampaista ja vuohia tässä jaksossa säädettyin edellytyksin.

100 artikla

Määritelmät

Tässä jaksossa tarkoitetaan:

- a) 'uuhella' tarkoitetaan naaraspuolista lampaansukuista eläintä, joka on poikunut vähintään kerran tai on vähintään yhden vuoden ikäinen;

b) 'kutulla' tarkoitetaan naaraspuolista vuohensukuista eläintä, joka on poikunut vähintään kerran tai on vähintään yhden vuoden ikäinen.

101 artikla

Uuhi- ja vuohipalkkio

1. Viljelijä, joka pitää tilallaan uuhia, voi hakemuksesta saada palkkion uuhien pitämisestä, jäljempänä 'uuhipalkkio'.

2. Viljelijä, joka pitää tilallaan kuttuja, voi hakemuksesta saada palkkion kuttujen pitämisestä, jäljempänä 'vuohipalkkio'. Palkkio myönnetään viljelijöille, jotka toimivat tietyillä alueilla, joilla tuotanto täyttää seuraavat kaksi perustetta:

- a) uuhia kasvatetaan ensisijaisesti vuohenlihan tuotantoon,
- b) lampaiden ja vuohien kasvatusmenetelmät ovat samanlaiset.

Tällaisten alueiden luettelo vahvistetaan 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

3. Uuhi- ja vuohipalkkio myönnetään vuosittaisena maksuna viljelijäkohtaisten enimmäismäärien rajoissa tukikelpoista eläintä, kalenterivuotta ja viljelijää kohti. Asianomainen jäsenvaltio päättää niiden eläinten vähimmäismäärästä, joista palkkiota voi hakea. Tämän vähimmäismäärän on oltava vähintään kymmenen ja enintään 50 eläintä.

4. Uuhipalkkion määrä uuhta kohti on 21 euroa. Lampaanmaitoa tai lampaanmaitopohjaisia tuotteita kaupan pitävien viljelijöiden osalta palkkio uuhta kohti on kuitenkin 16,8 euroa.

5. Vuohipalkkion määrä kuttua kohti on 16,8 euroa.

102 artikla

Lisäpalkkio

1. Viljelijöille maksetaan lisäpalkkio niillä alueilla, joilla lampaan- ja vuohenkasvatus on perinteinen elinkeino tai joilla se edistää merkittävästi maaseudun taloutta. Jäsenvaltiot määrittelevät nämä alueet. Lisäpalkkio myönnetään kuitenkin ainoastaan niille viljelijöille, joiden tilan maatalousmaasta vähintään 50 prosenttia sijaitsee asetuksen (EY) N:o 1257/1999 mukaisesti määritellyillä epäsuotuisilla alueilla.

2. Lisäpalkkio myönnetään myös viljelijöille, joiden eläimet siirtyvät vuodenaikojen mukaisesti laitumelta toiselle edellyttäen, että:

a) vähintään 90 prosenttia eläimistä, joista palkkiota haetaan, laiduntaa vähintään 90 peräkkäistä päivää 1 kohdan mukaisesti määritellyllä tukikelpoisella alueella; ja

b) tilan keskuspaikka on tarkkaan määritellyllä maantieteellisellä alueella, jonka osalta jäsenvaltio on todennut, että vuodenaikojen mukainen siirtyminen laitumelta toiselle kuuluu perinteeseen lampaan- ja/tai vuohenkasvatukseen ja että eläinten siirtyminen on tarpeen siirtolaidunkautisen rehun riittämättömän määrän vuoksi.

3. Tämän lisäpalkkion suuruudeksi vahvistetaan 7 euroa uuhta ja kuttua kohti. Lisäpalkkio myönnetään samoin edellytysin kuin uuhi- ja vuohipalkkion osalta on säädetty.

103 artikla

Palkkioita koskevat yhteiset säännöt

1. Palkkiot maksetaan tuensaajina oleville viljelijöille niiden uuhien ja/tai naaraspuolisten vuohien määrän perusteella, jotka pidetään viljelijän tilalla 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen määritettävän vähimmäisajan.

2. Jotta palkkio voidaan myöntää, eläin on merkittävä ja rekisteröitävä asetuksen (EY) N:o 21/2004 mukaisesti.

104 artikla

Viljelijäkohtaiset enimmäismäärät

1. Edellä 101 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu viljelijäkohtainen enimmäismäärä 1 päivänä tammikuuta 2009 on sama kuin viljelijällä 31 päivänä joulukuuta 2008 asiaa koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti olleiden palkkio-oikeuksien määrä.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistaakseen, että palkkio-oikeuksien määrä ei niiden alueella ylitä 4 kohdassa vahvistettuja kansallisia enimmäismääriä ja että 106 artiklassa tarkoitettujen kansallisten varannot voidaan ylläpitää.

Asetuksen 122 artiklan mukaisen yhtenäisen pinta-alueen järjestelmän soveltamiskauden jälkeen ja sovellettaessa 52 artiklaa tuottajakohtaisten enimmäismäärien jakaminen tuottajille ja 106 artiklassa tarkoitettujen kansallisten varannon perustaminen on tehtävä tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden loppuun mennessä.

3. Edellä olevan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti toteutetun toimenpiteen perusteella poistetut palkkio-oikeudet on lakkautettava.

4. Sovelletaan seuraavia kansallinen enimmäismäärä:

Jäsenvaltiot	Kansallinen enimmäismäärä
Bulgaria	2 058 483
Tšekin tasavalta	66 733
Tanska	104 000
Viro	48 000
Espanja	19 580 000
Ranska	7 842 000
Kypros	472 401
Latvia	18 437
Liettua	17 304
Unkari	1 146 000
Puola	335 880
Portugali	2 690 000
Romania	5 880 620
Slovenia	84 909
Slovakia	305 756
Suomi	80 000
Yhteensä	40 730 523

105 artikla

Palkkio-oikeuksien siirtäminen

1. Jos viljelijä myy tai muulla tavoin siirtää tilansa, hän voi siirtää kaikki palkkio-oikeutensa henkilölle, joka jatkaa tilan pitämistä.

2. Viljelijä voi siirtää oikeutensa kokonaan tai osittain muille viljelijöille myös tilaansa luovuttamatta.

Jos palkkio-oikeuksia siirretään ilman tilan siirtoa, osa siirretyistä oikeuksista, enintään 15 prosenttia, on palautettava maksutta tapahtuvaa uudelleen jakamista varten korvauksetta sen jäsenvaltion kansalliseen varantoon, jonka alueella tila sijaitsee.

Jäsenvaltiot voivat hankkia palkkio-oikeuksia viljelijöiltä, jotka vapaaehtoisesti luopuvat oikeuksistaan kokonaan tai osittain. Tällaisia oikeuksia hankittaessa viljelijöille voidaan suorittaa maksu kansallisesta talousarviosta.

Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään ja asianmukaisesti perustelluissa olosuhteissa jäsenvaltiot voivat säätää, että oikeudet siirretään kansallisen varannon kautta, jos tila myydään tai luovutetaan muulla tavoin.

3. Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tarvittavat toimenpiteet estääkseen palkkio-oikeuksien siirtämisen sellaisilta herkiltä vyöhykeiltä ja alueilta, joilla lampaankasvatus on erityisen tärkeää paikalliselle elinkeinoelämälle.

4. Jäsenvaltiot voivat sallia sellaisen ennen niiden vahvistamaa päivää tapahtuvan palkkio-oikeuksien osan väliaikaisen siirtämisen, jota oikeuksia hallussaan pitävä viljelijä ei aio käyttää.

106 artikla

Kansallinen varanto

1. Jäsenvaltioiden on ylläpidettävä kansallista palkkio-oikeuksien varantoa.

2. Edellä 105 artiklan 2 kohdan tai muiden yhteisön säännösten mukaisesti palautetut palkkio-oikeudet on lisättävä kansalliseen varantoon.

3. Jäsenvaltiot voivat jakaa viljelijöille palkkio-oikeuksia kansallisten varantojensa rajoissa. Palkkio-oikeuksia jakaessaan jäsenvaltioiden on asetettava etusijalle erityisesti uudet tai nuoret viljelijät tai muut ensisijaisessa asemassa olevat viljelijät.

107 artikla

Enimmäismäärät

Kaikkien haettujen palkkioiden kokonaismäärä ei saa ylittää enimmäismäärää, jonka komissio vahvistaa 51 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jos haetun tuen kokonaismäärä ylittää vahvistetun enimmäismäärän, viljelijäkohtaista tukea vähennetään kyseisenä vuonna suhteessa ylityksen määrään.

11 jakso

Naudanlihapalkkiot

108 artikla

Soveltamisala

Sovellattaessa 53 artiklaa jäsenvaltion on myönnettävä tässä jaksossa vahvistetuun edellytyksiin ja jollei tässä asetuksessa ole toisin säädetty, lisätukea tai -tukia, jotka asianomainen jäsenvaltio on valinnut kyseisen artiklan mukaisesti.

109 artikla

Määritelmät

Tässä jaksossa tarkoitetaan

- 'alueella' asianomaisen jäsenvaltion valinnan mukaan joko jäsenvaltiota tai sen osaa;
- 'sonnilla' kuohitsematonta urospuolista nautaeläintä;
- 'härällä" kuohittua urospuolista nautaeläintä;
- 'emolehmällä' lihakarjarotuun kuuluvaa lehmää tai tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä saatua lehmää, joka kuuluu samaan karjaan lihantuotantotarkoituksessa pidettävien vasikoiden kanssa;
- 'hieholla' vähintään kahdeksan kuukauden ikäistä poikimattonta naaraspuolista nautaeläintä.

110 artikla

Erityispalkkio

1. Viljelijä, joka pitää tilallaan urospuolisia nautaeläimiä, voi hakemuksesta saada erityispalkkiota. Palkkio myönnetään alueellisten enimmäismäärien rajoissa enintään 90:stä kuhunkin 2 kohdassa tarkoitettuun ikäryhmään kuuluvasta eläimestä kalenterivuotta ja tilaa kohden.

Tässä artiklassa 'alueellisella enimmäismäärällä' tarkoitetaan erityispalkkioon oikeutettujen eläinten lukumäärää yhdellä alueella yhden kalenterivuoden aikana.

2. Erityispalkkio voidaan myöntää enintään:

- yhden kerran kunkin vähintään yhdeksän kuukauden ikäisen sonnien elinaikana; tai
- kaksi kertaa kunkin härän elinaikana:
 - ensimmäisen kerran, kun eläin on yhdeksän kuukauden ikäinen,
 - toisen kerran sen jälkeen, kun eläin on tullut 21 kuukauden ikään.

3. Erityispalkkion saamiseksi:

- viljelijän on erikseen määriteltävän ajan täytynyt pitää lihoituksessa kutakin hakemuksen kohteena olevaa eläintä 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyn mukaisesti;
- jokaisella eläimellä on oltava teurastukseen tai vientiin asti asetuksen (EY) N:o 1760/2000 6 artiklassa tarkoitettu passi, joka sisältää kaikki asianomaiset tiedot eläimen palkkiotilanteesta, tai jos passia ei ole, vastaava hallinnollinen asiakirja.

4. Jos hakemuksen kohteena olevien, erityispalkkion myöntämisen edellytykset täyttävien, vähintään yhdeksän kuukauden ikäisten sonnien ja 9–20 kuukauden ikäisten härkien kokonaismäärä jollakin alueella ylittää 8 kohdassa määritetyn sovellettavan alueellisen enimmäismäärän, 2 kohdan a ja b alakohdan

mukaisesti palkkiokelpoisten eläinten kokonaismäärää viljelijää kohden vähennetään kyseisenä kalenterivuonna suhteessa ylityksen määrään.

5. Edellä 1 ja 4 kohdasta poiketen jäsenvaltiot voivat muuttaa 90 eläimen tilakohtaista päälukua ja ikäryhmää koskevaa rajoitusta tai poistaa sen maaseudun kehittämissäpolitiikan mukaisin puolueettomin perustein ja ainoastaan sillä ehdolla, että niissä otetaan huomioon ympäristö- ja työllisyysnäkökohdat. Tässä tapauksessa jäsenvaltiot voivat päättää soveltaa 4 kohtaa siten, että saavutetaan sovellettavan alueellisen enimmäismäärän noudattamiseen vaadittu vähennystaso ilman, että kyseisiä vähennyksiä sovelletaan pientuottajiin, jotka eivät ole jättäneet erityispalkkiohakemuksia kyseiseltä vuodelta enemmästä kuin kyseisen jäsenvaltion määrittämästä vähimmäiseläinmäärästä.

6. Jäsenvaltiot voivat päättää erityispalkkion myöntämisestä nautaeläinten teurastuksen yhteydessä. Tässä tapauksessa 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu ikävaatimus korvataan sonnien osalta 185 kilogramman vähimmäisteuraspainolla.

Palkkio on maksettava viljelijöille.

7. Erityispalkkion määräksi vahvistetaan:

a) 210 euroa palkkiokelpoista sonnina kohti;

b) 150 euroa palkkiokelpoista härkää ja ikäryhmää kohti.

8. Sovelletaan seuraavia alueellisia enimmäismääriä:

Jäsenvaltiot	Alueellinen enimmäismäärä
Bulgaria	90 343
Tšekin tasavalta	244 349
Tanska	277 110
Saksa	1 782 700
Viro	18 800
Kypros	12 000
Latvia	70 200
Liettua	150 000
Puola	926 000
Romania	452 000
Slovenia	92 276
Slovakia	78 348
Suomi	250 000
Ruotsi	250 000

111 artikla

Emolehmäpalkkio

1. Viljelijä, joka pitää tilallaan emolehmiä, voi hakemuksesta saada palkkiota emolehmäkarjan pitämisestä, jäljempänä 'emolehmäpalkkio'. Palkkio myönnetään viljelijäkohtaisten enimmäismäärien rajoissa kalenterivuotta ja viljelijää kohden.

2. Emolehmäpalkkio myönnetään viljelijälle, joka:

a) ei toimita tilaltaan maitoa tai maitotuotteita hakemuksen jättöpäivää seuraavien kahden kuukauden aikana.

Maidon tai maitotuotteiden luovuttaminen tilalta suoraan kuluttajalle ei kuitenkaan estä palkkion myöntämistä;

b) toimittaa maitoa tai maitotuotteita ja jonka asetuksen (EY) N:o 1234/2007 67 artiklassa tarkoitettu tilakohtainen kokonaiskiintiö on enintään 120 000 kilogrammaa.

Jäsenvaltio voi kuitenkin vahvistamansa puolueettomien ja syrjimättömien perusteiden päättyä muuttaa määrällistä rajoitusta tai poistaa sen, jos kyseinen viljelijä pitää emolehmiä vähintään 60 prosenttia ja hiehoja enintään 40 prosenttia palkkiohakemuksessa olevasta määrästä yhtäjaksoisesti vähintään hakemuksen jättöpäivää seuraavien kuuden kuukauden ajan.

Ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan mukaisten palkkiokelpoisten eläinten määrän laskemiseksi se, ovatko lehmät emolehmäkarjaa vai lypsykarjaa, määritellään sen perusteella, minkä suuruinen edunsaajan tonneina ilmaistu tilakohtainen maitokiintiö on asianomaisen kalenterivuoden 31 päivänä maaliskuuta, ja millainen on sen keskimääräinen maitotuotos.

3. Tuottajakohtaista palkkio-oikeutta rajoitetaan 112 artiklassa määritellyillä viljelijäkohtaisilla enimmäismäärillä.

4. Palkkion määräksi palkkiokelpoista eläintä kohden vahvistetaan 200 euroa.

5. Jäsenvaltiot voivat myöntää ylimääräisen kansallisen emolehmäpalkkion, joka on enintään 50 euroa eläintä kohden, edellyttäen, että tästä ei aiheudu syrjintää asianomaisen jäsenvaltion karjankasvattajien kesken.

Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa ja koheesiorahastoa koskevista yleisistä säännöksistä 11 päivänä heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006⁽¹⁾ 5 ja 8 artiklassa määritetyillä alueella sijaitsevien tilojen osalta kyseisen lisäpalkkion ensimmäiset 24,15 euroa eläintä kohden rahoitetaan maaseuturahastosta.

Jos emolehmien osuus asianomaisen jäsenvaltion nautakarjassa on suuri eli vähintään 30 prosenttia lehmien kokonaismäärästä ja jos vähintään 30 prosenttia teurastetuista urospuolisista

⁽¹⁾ EUVL L 210, 31.7.2006, s. 25.

nautaeläimistä kuuluu lihakkuusluokkiin S ja E, jäsenvaltion koko alueella sijaitsevien tilojen lisäpalkkio rahoitetaan kokonaisuudessaan maaseuturahastosta. Näiden prosenttilukujen ylittyminen määräytyy sitä vuotta edeltävien kahden vuoden keskiarvosta, jonka osalta palkkio myönnetään.

6. Tässä artiklassa otetaan huomioon ainoastaan hiehot, jotka kuuluvat lihakarjarotuun tai jotka ovat syntyneet tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä ja jotka kuuluvat samaan karjaan lihantuotantotarkoituksessa pidettävien vasikoiden kanssa.

112 artikla

Emolehmien viljelijäkohtainen enimmäismäärä

1. Kullekin emolehmien kasvattajalle myönnetään tukea asetuksen (EY) N:o 1782/2003 126 artiklan 2 kohdan nojalla vahvistettujen viljelijäkohtaisten enimmäismäärien rajoissa.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet varmistukseksi, että palkkio-oikeuksien määrä ei niiden alueella ylitä 5 kohdassa vahvistettuja kansallisia enimmäismääriä ja että 114 artiklassa tarkoitettujen kansallisten varantojen voidaan ylläpitää.

Asetuksen 122 artiklan mukaisen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamisen päätyttyä ja sovellettaessa 53 artiklan 1 kohtaa tuottajakohtaisten enimmäismäärien jakaminen tuottajille ja 114 artiklassa tarkoitettujen kansallisten varantojen perustaminen on tehtävä tilatukijärjestelmän ensimmäisen soveltamisvuoden loppuun mennessä.

3. Jos tämä 2 kohdassa tarkoitettu tarkistus edellyttää viljelijäkohtaisten enimmäismäärien alennusta, se on tehtävä ilman korvauksia ja siitä on päätettävä objektiivisin perusteiden, joissa otetaan huomioon erityisesti:

a) missä määrin viljelijät ovat käyttäneet viljelijäkohtaisia enimmäismääriään vuotta 2000 edeltävien kolmen viitevuoden aikana,

b) investointi- tai laajaperäistämishjelman täytäntöönpano nautanliha-alalla,

c) erityiset luonnonolot tai seuraamukset, joiden vuoksi palkkiota ei ole maksettu tai sitä on alennettu vähintään yhden viitevuoden ajan,

d) muut poikkeukselliset olosuhteet, joiden vuoksi vähintään yhden viitevuoden aikana maksetut tuet eivät vastaa edellisten vuosien todellista tilannetta.

4. Edellä olevan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden perusteella poistettujen palkkio-oikeudet on lakkautettava.

5. Sovelletaan seuraavia kansallisia enimmäismääriä:

Jäsenvaltiot	Kansalliset enimmäismäärät
Belgia	394 253
Bulgaria	16 019
Tšekin tasavalta	90 300
Viro	13 416
Espanja	1 441 539
Ranska	3 779 866
Kypros	500
Latvia	19 368
Liettua	47 232
Unkari	117 000
Malta	454
Itävalta	375 000
Puola	325 581
Portugali	458 941
Romania	150 000
Slovenia	86 384
Slovakia	28 080

113 artikla

Emolehmäpalkkio-oikeuksien siirtäminen

1. Jos viljelijä myy tai muulla tavoin luovuttaa tilansa, hän voi siirtää kaikki emolehmäpalkkio-oikeutensa henkilölle, joka jatkaa tilan pitämistä.

2. Viljelijä voi myös siirtää oikeutensa kokonaan tai osittain muille viljelijöille myös tilaansa luovuttamatta.

Jos palkkio-oikeuksia siirretään ilman tilan siirtoa, osa siirretyistä oikeuksista, enintään 15 prosenttia, on korvauksetta palautettava sen jäsenvaltion kansalliseen varantoon, jonka alueella tila sijaitsee maksutta tapahtuvaa uudelleen jakamista varten.

3. Jäsenvaltioiden

a) on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen estämiseksi, että palkkio-oikeuksia siirrettäisiin pois herkiltä vyöhykkeiltä tai

alueilta, joilla nautan- ja vasikanlihantuotannon merkitys paikalliselle talouselämälle on erityisen suuri;

b) on mahdollista säätää, että oikeudet voi siirtää ilman tilan siirtoa suoraan viljelijältä toiselle tai kansallisen varannon kautta.

4. Jäsenvaltiot voivat sallia sellaisen ennen niiden vahvistamaa päivää tapahtuvan palkkio-oikeuksien osan väliaikaisen siirtämisen, jota oikeuksia hallussaan pitävä viljelijä ei aio käyttää.

114 artikla

Emolehmäpalkkio-oikeuksien kansallinen varanto

1. Jokaisen jäsenvaltion on ylläpidettävä emolehmäpalkkio-oikeuksien kansallista varantoa.

2. Kansalliseen varantoon liitetään 113 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan tai muiden yhteisön säännösten mukaisesti palautetut palkkio-oikeudet, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 112 artiklan 4 kohdan säännösten soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden on käytettävä kansallisia varantojaan niiden rajoissa palkkio-oikeuksien myöntämiseen erityisesti uusille tai nuorille viljelijöille tai muille ensisijaisessa asemassa oleville viljelijöille.

115 artikla

Hiehot

1. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 111 artiklan 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, joissa enemmän kuin 60 prosenttia emolehmistä ja hiehoista pidetään vuoristoalueilla asetuksen (EY) N:o 1698/2005 50 artiklassa tarkoitettussa merkityksessä, voivat päättää hallinnoida palkkiota siten, että hiehoista ja emolehmistä myönnettävä emolehmäpalkkio erotetaan toisistaan asianomaisen jäsenvaltion vahvistaman erillisen kansallisen enimmäismäärän rajoissa.

Erillinen kansallinen enimmäismäärä ei saa ylittää 40:tä prosenttia 112 artiklan 5 kohdassa vahvistetusta asianomaisen jäsenvaltion kansallisesta enimmäismäärästä. Kansallista enimmäismäärää vähennetään erillisen kansallisen enimmäismäärän verran. Mikäli tämän kohdan mukaista vaihtoehtoa käytävässä jäsenvaltiossa hakemuksen kohteena olevien, emolehmäpalkkion myöntämisen edellytykset täyttävien hiehojen kokonaisuus ylittää erillisen kansallisen enimmäismäärän, palkkio-oikeuksien määrää viljelijää kohden vähennetään kyseisenä vuonna suhteessa ylityksen määrään.

2. Tässä artiklassa tarkoitetaan ainoastaan hiehoja, jotka kuuluvat lihakarjarotuuun tai jotka ovat syntyneet tällaisen rodun kanssa tehdystä risteytyksestä.

116 artikla

Teurastuspalkkio

1. Viljelijä, joka pitää tilallaan nautaeläimiä, voi hakemuksesta saada teurastuspalkkion. Se myönnetään palkkiokelpoisten eläinten teurastuksesta tai niiden viennistä kolmanteen maahan ja erikseen vahvistettavien kansallisten enimmäismäärien rajoissa.

Teurastuspalkkiokelpoisia ovat

- a) vähintään kahdeksan kuukauden ikäiset sonnit, härät, lehmät ja hiehot,
- b) yli kuukauden ja alle kahdeksan kuukauden ikäiset vasikat, joiden teurastuspaino on enintään 185 kg.

Toisen alakohdan a ja b alakohdassa luetellut eläimet ovat teurastuspalkkiokelpoisia, jos ne ovat olleet viljelijällä määrätyn ajan.

2. Palkkion määräksi vahvistetaan:

- a) 80 euroa 1 kohdan a alakohdassa mainittujen palkkiokelpoisten eläinten osalta,
- b) 50 euroa 1 kohdan b alakohdassa mainittujen palkkiokelpoisten eläinten osalta.

3. Edellä 1 kohdassa mainitut kansalliset enimmäismäärät vahvistetaan jäsenvaltiokohtaisesti ja erikseen kummallekin kyseisen kohdan a ja b alakohdassa mainitulle eläinryhmälle. Kunkin enimmäismäärän on vastattava asianomaisessa jäsenvaltiossa vuonna 1995 teurastettujen kummankin ryhmän eläinten määrää. Kuhunkin enimmäismäärään lisätään kolmansiin maihin vietyjen eläinten määrä Eurostatin tietojen tai komission hyväksymien muiden kyseistä vuotta koskevien julkaistujen virallisten tilastotietojen mukaisesti.

Uusien jäsenvaltioiden sovelletaan seuraavia kansallisia enimmäismääriä:

	Sonnit, härät, lehmät ja hiehot	1–8 kuukauden ikäiset vasikat, joiden teurastuspaino on enintään 185 kilogrammaa
Bulgaria	22 191	101 542
Tšekin tasavalta	483 382	27 380
Viro	107 813	30 000
Kypros	21 000	—
Latvia	124 320	53 280

	Sonnit, härät, lehmät ja hiehot	1–8 kuukauden ikäiset vasikat, joiden teurastuspaino on enintään 185 kilogrammaa
Liettua	367 484	244 200
Unkari	141 559	94 439
Malta	6 002	17
Puola	1 815 430	839 518
Romania	1 148 000	85 000
Slovenia	161 137	35 852
Slovakia	204 062	62 841

4. Jos asianomaisessa jäsenvaltiossa sellaisten eläinten kokonaismäärä, joista on tehty hakemus jommankumman 1 kohdan a tai b alakohdassa mainitun eläinryhmän osalta ja jotka täyttävät teurastuspalkkion myöntämisen edellytykset, ylittää kyseiselle ryhmälle vahvistetun kansallisen enimmäismäärän, kyseiseen ryhmään kuuluvien palkkiokelpoisten eläinten kokonaismäärää viljelijää kohden vähennetään kyseisenä vuonna samassa suhteessa.

117 artikla

Palkkioita koskevat yhteiset säännöt

Jotta tämän jakson mukaiset tuet voidaan myöntää, eläin on merkittävä ja rekisteröitävä asetuksen (EY) N:o 1760/2000 mukaisesti.

Eläintä pidetään kuitenkin tukikelpoisena myös, jos asetuksen (EY) N:o 1760/2000 7 artiklan 1 kohdan toisessa luetelmakohdassa tarkoitettujen tietojen on ilmoitettu toimivaltaiselle viranomaiselle eläimen pitoajan ensimmäisenä päivänä tämän asetuksen 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen meneteltyjen mukaisesti.

118 artikla

Enimmäismäärät

Kaikkien tämän jakson mukaisesti haettujen tukien kokonaismäärä ei saa ylittää enimmäismäärää, jonka komissio vahvistaa 51 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Jos haettujen tukien kokonaismäärä ylittää vahvistetun enimmäismäärän, viljelijäkohtaisia tukia vähennetään kyseisenä vuonna suhteessa ylityksen määrään.

119 artikla

Neuvoston direktiivin 96/22/EY perusteella kielletyt aineet

1. Jos tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa 29 päivänä huhtikuuta 1996 annetun neuvoston direktiivin 96/22/EY⁽¹⁾ mukaisesti kiellettyjen aineiden jäämiä tai kyseisen direktiivin mukaisesti sallittujen, mutta laittomasti käytettyjen aineiden jäämiä havaitaan elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä 29 päivänä huhtikuuta annetun neuvoston direktiivin 96/23/EY⁽²⁾ asiaa koskevien säännösten mukaisesti viljelijän nautakarjaan kuuluvassa eläimessä tai jos kiellettyä ainetta tai tuotetta tai direktiivin 96/22/EY mukaisesti sallittua, mutta laittomasti hallussa pidettyä ainetta tai tuotetta löydetään viljelijän tilalta missä muodossa tahansa, kyseinen viljelijä ei voi saada tässä jaksossa säädettyjä määriä kalenterivuonna, jona havainto tehdään.

Rikkomuksen toistuessa ajanjakso, jona tuottaja ei voi saada näitä palkkioita, voidaan rikkomuksen vakavuusasteen mukaan pidentää viideksi vuodeksi alkaen siitä vuodesta, jonka kuluessa uusintarikkomus todetaan.

2. Jos eläinten omistaja tai haltija yrittää estää tarkastusten toteuttamisen ja jäämien seuraamista varten perustettujen kansallisten ohjelmien soveltamiseksi suoritettavien näytteiden ottamisen tai direktiivin 96/23/EY mukaisten tutkimusten ja tarkastusten toteuttamisen, sovelletaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja seuraamuksia.

2 LUKU

Kansalliset tuet

120 artikla

Kansallinen pähkinätuki

1. Vuodesta 2012 lähtien tai 67 artiklaa sovellettaessa, kun tämän osaston 1 luvun 4 jaksossa säädetty pähkinöiden pinta-alatuki sisällytetään tilatukijärjestelmään, jäsenvaltio voi myöntää vuosittain kansallista tukea enintään 120,75 euroa hehtaaria kohden seuraaville tuotteille:

- CN-koodeihin 0802 11 ja 0802 12 kuuluvia manteleita,
- CN-koodeihin 0802 21 ja 0802 22 kuuluvat hasselpähkinät ja filbertspähkinät;
- CN-koodeihin 0802 31 ja 0802 32 kuuluvat saksanpähkinät;
- CN-koodiin 0802 50 kuuluvat pistaasipähkinät;
- CN-koodiin 1212 10 10 kuuluva johanneksenleipä.

2. Kansallista tukea voidaan maksaa enintään seuraaville pinta-aloille:

⁽¹⁾ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3.
⁽²⁾ EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10.

Jäsenvaltiot	Enimmäispinta-ala (ha)
Belgia	100
Bulgaria	11 984
Saksa	1 500
Kreikka	41 100
Espanja	568 200
Ranska	17 300
Italia	130 100
Kypros	5 100
Luxemburg	100
Unkari	2 900
Alankomaat	100
Puola	4 200
Portugali	41 300
Romania	1 645
Slovenia	300
Slovakia	3 100
Yhdistynyt kuningaskunta	100

3. Jäsenvaltiot voivat asettaa kansallisen tuen myöntämisen edellytykseksi viljelijän kuulumisen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 125 b artiklan mukaisesti hyväksytyyn tuotantajaorganisaatioon.

V OSASTO

SUORIEN TUKIEN TÄYTÄNTÖÖNPANO UUSISSA JÄSENVALTIOISSA

1 LUKU

Yleiset säännökset

121 artikla

Suorien tukien käyttöönnotto

Suorat tuet otetaan uusissa jäsenvaltioissa Bulgariaa ja Romaniaa lukuun ottamatta käyttöön seuraavan tukien lisäystä koskevan aikataulun mukaisesti, jossa tuen lisäykset esitetään prosenttiosuutena muissa jäsenvaltioissa kuin uusissa jäsenvaltioissa kyseisen ajankohtana sovellettavasta tällaisten tukien tasosta:

- 60 prosenttia vuonna 2009,
- 70 prosenttia vuonna 2010,

- 80 prosenttia vuonna 2011,
- 90 prosenttia vuonna 2012,
- 100 prosenttia vuodesta 2013.

Bulgariassa ja Romaniassa suorat tuet otetaan käyttöön seuraavan tukien lisäystä koskevan aikataulun mukaisesti, jossa tuen lisäykset esitetään prosenttiosuutena muissa jäsenvaltioissa kuin uusissa jäsenvaltioissa kyseisenä ajankohtana sovellettavasta tällaisten tukien tasosta:

- 35 prosenttia vuonna 2009,
- 40 prosenttia vuonna 2010,
- 50 prosenttia vuonna 2011,
- 60 prosenttia vuonna 2012,
- 70 prosenttia vuonna 2013,
- 80 prosenttia vuonna 2014,
- 90 prosenttia vuonna 2015,
- 100 prosenttia vuodesta 2016.

2 LUKU

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä

122 artikla

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä

1. Uusien jäsenvaltioiden, jotka ovat — tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 9 jaksossa säädettyä siirtymäkauden marjatueta vuosina 2009, 2010 ja 2011 ja asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 5 luvussa tarkoitettua energiakasvien tukea vuonna 2009 lukuun ottamatta — päättäneet korvata suorat tuet yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmällä, on myönnettävä viljelijöille tukea tämän artiklan mukaisesti.

2. Yhtenäinen pinta-alatuki myönnetään vuosittain. Se laskeaan jakamalla 123 artiklan mukaisesti vahvistettu vuotuinen kokonaismääräraha 124 artiklan mukaisesti vahvistetulla kunkin uuden jäsenvaltion maatalousmaan määrällä.

3. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä on käytettävissä 31 päivään joulukuuta 2013. Uusien jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle aikomuksestaan lopettaa järjestelmän soveltaminen viimeistään viimeisen soveltamisvuoden 1 päivänä elokuuta.

4. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamisajan päättymisen jälkeen suorien tukien järjestelmää sovelletaan asiaa koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti sekä vuoden 2003 ja 2005 liittymisasiakirjoissa ja sen jälkeen annetussa yhteisön lainsäädännössä kullekin suoralle tuelle vahvistettujen määrällisten muuttujien perusteella, joita ovat esimerkiksi perusala, palkkioiden enimmäismäärät ja taatut enimmäismäärät. Asianomai-

sia vuosia koskevia 121 artiklassa vahvistettuja prosenttiosuuksia sovelletaan.

123 artikla

Vuotuinen määräraha

1. Komissio vahvistaa uudelle jäsenvaltiolle vuotuisen määrärahan, joka on käytettävissä asianomaisena kalenterivuonna suorien tukien myöntämiseksi uudessa jäsenvaltiossa.

Vuotuinen määräraha vahvistetaan asiaa koskevien yhteisön sääntöjen mukaisesti sekä vuoden 2003 ja 2005 liittymisasiakirjoissa ja sen jälkeen annetussa yhteisön lainsäädännössä kullekin suoralle tuelle vahvistettujen määrällisten muuttujien perusteella (esimerkiksi perusalat, palkkioiden enimmäismäärät ja taatut enimmäismäärät).

Vuotuista määrärahaa mukautetaan 121 artiklassa esitetyllä suorien tukien asteittaista käyttöönottoa koskevalla asianomaisella prosenttimäärällä, lukuun ottamatta liitteen XV mukaisesti käytettävissä olevia määriä taikka näiden määrien tai hedelmä- ja vihannesalaa vastaavien määrien ja todellisuudessa sovellettujen määrien erotusta 130 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Jos yhtenäisten pinta-alatukien määrä ylittää uudessa jäsenvaltiossa jonakin vuonna sen vuotuisen kokonaismäärärahan, kyseisessä uudessa jäsenvaltiossa sovellettavan kansallisen hehtaarituen määrää on vähennettävä vastaavasti soveltamalla vähennyseroita.

124 artikla

Maatalousmaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä

1. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä uuden jäsenvaltion maatalousmaa Bulgariaa ja Romaniaa lukuun ottamatta on se osa sen käytössä olevasta maatalousmaasta, joka 30 päivänä kesäkuuta 2003 oli hyvässä viljelykunnossa riippumatta siitä, oliko se tuotannossa kyseisenä ajankohtana, ja tarvittaessa mukautettuna puolueettomasti ja syrjimättömin perustein, jotka uusi jäsenvaltio vahvistaa komission hyväksynnän saatuaan.

Tämän osaston soveltamiseksi 'käytössä olevalla maatalousmaalla' tarkoitetaan komission tilastokäyttöön vahvistamaa pellon, pysyvien nurmien ja niittyjen, pysyvien puitelmien ja puutarhaviljelmien kokonaispinta-alaa.

Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä Bulgarian ja Romanian maatalousmaa on se osa sen käytössä olevasta maatalousmaasta, joka on hyvässä viljelykunnossa riippumatta siitä, onko se tuotannossa, ja tarvittaessa mukautettuna puolueettomasti ja syrjimättömin perustein, jotka Bulgaria tai Romania vahvistaa komission hyväksynnän saatuaan.

2. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaisia tukia myönnettäessä kaikki viljelylohkot, jotka ovat 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisia, ovat tukikelpoisia, kuten myös viljelylohkot, joille on istutettu lyhytkiertoista energiapuuta (CN-koodi ex 0602 90 41) ja jotka olivat 30 päivänä kesäkuuta 2003 hyvässä viljelykunnossa. Bulgarian ja Romanian osalta kaikki viljelylohkot, jotka ovat 1 kohdassa säädettyjen edellytysten mukaisia, ovat tukikelpoisia, kuten myös viljelylohkot, joille on istutettu lyhytkiertoista energiapuuta (CN-koodi ex 0602 90 41).

Jollei kyseessä ole ylivoimainen este tai poikkeukselliset olosuhteet, ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen lohkojen on oltava viljelijän käytössä jäsenvaltion vahvistamana päivänä, joka ei saa olla myöhempi kuin kyseisessä jäsenvaltiossa vahvistettu määräpäivä tukihakemuksen muuttamiselle.

Tilakohtainen vähimmäisala, jolle tukea voi hakea, on 0,3 hehtaaria. Kukaan uusi jäsenvaltio voi kuitenkin päättää puolueettomien perusteiden ja komission hyväksynnän saatuaan vähimmäisalan vahvistamisesta suuremmaksi, mutta kuitenkin enintään yhdeksi hehtaariksi.

3. Minkäänlaista veloitetta tuottaa tai käyttää tuotantotekijöitä ei ole. Viljelijät voivat kuitenkin käyttää tämän artiklan 4 kohdassa tarkoitettua maata kaikkiin maataloustarkoituksiin. Jos viljellään hampua, sovelletaan 39 artiklaa.

4. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä tukea saava maa on pidettävä maatalouden ja ympäristön kannalta hyvässä kunnossa 6 artiklan mukaisesti.

5. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä tukia saavan viljelijän on noudatettava liitteessä II tarkoitettuja lakisääteisiä hoitovaatimuksia seuraavan aikataulun mukaisesti:

- a) liitteessä II olevassa A kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009;
- b) liitteessä II olevassa B kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2011;
- c) liitteessä II olevassa C kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2013.

6. Bulgariassa ja Romaniassa 4, 5, 23, 24 ja 25 artiklan soveltaminen on valinnaista 31 päivään joulukuuta 2011 saakka siltä osin kuin kyseiset säännökset liittyvät lakisääteisiin hoitovaatimuksiin. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä kyseisissä jäsenvaltioissa tukia saavan viljelijän on 1 päivästä tammikuuta 2012 alkaen täytettävä liitteessä II tarkoitettujen lakisääteisten hoitovaatimukset seuraavan aikataulun mukaisesti:

- a) liitteessä II olevassa A kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2012;
- b) liitteessä II olevassa B kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2014;
- c) liitteessä II olevassa C kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016.

7. Jos uudet jäsenvaltiot päättävät lopettaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltamisen ennen 122 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua soveltamiskauden päättymistä, ne voivat myös soveltaa 5 ja 6 kohdassa tarkoitettuja vaihtoehtoja.

8. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän soveltaminen ei vaikuta millään tavoin uuden jäsenvaltion velvoitteeseen, joka koskee asetuksessa (EY) N:o 1760/2000 ja asetuksessa (EY) N:o 21/2004 säädettyjen eläinten tunnistusta ja rekisteröintiä koskevien yhteisön sääntöjen täytäntöönpanoa.

125 artikla

Tiedonannot

Uusien jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle yksityiskohtaiset tiedot tämän luvun täytäntöönpanemiseksi toteutetuista toimenpiteistä ja erityisesti 123 artiklan 2 kohdan nojalla toteutetuista toimenpiteistä.

3 LUKU

Erillis- ja erityiset

126 artikla

Erillinen sokerituki

1. Jos uusi jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b a artiklan mukaista vaihtoehtoa, sen on myönnettävä erillistä sokeritukea viljelijöille, jotka ovat tukikelpoisia yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä. Tuki myönnetään asianomaisen jäsenvaltion vuosina 2006 ja 2007 vahvistamien perusteiden.

2. Erillistä sokeritukea myönnetään liitteessä XV vahvistettujen enimmäismäärien rajoissa.

3. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, kukin asianomainen uusi jäsenvaltio voi viimeistään sen vuoden 31 päivänä maaliskuuta, jolle erillistä sokeritukea myönnetään, päättää puolueettomien perusteiden soveltaa erilliseen sokeritukeen liitteessä XII esitettyä alhaisempaa enimmäismäärää. Jos 1 kohdan mukaisesti vahvistettujen määrien summa on suurempi kuin asianomaisen uuden jäsenvaltion päättämä enimmäismäärä, viljelijöille myönnettävää vuotuista määrää on vähennettävä suhteellisesti.

127 artikla

Erillinen hedelmä- ja vihannestuki

1. Jos uusi jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b b artiklassa säädettyä vaihtoehtoa, sen on myönnettävä erillistä hedelmä- ja vihannestukea viljelijöille, jotka ovat tukikelpoisia yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä. Tämä tuki myönnetään asianomaisen jäsenvaltion vuonna 2007 vahvistamien perusteiden.

2. Erillistä hedelmä- ja vihannestukea myönnetään tämän asetuksen 40 artiklassa tarkoitetun, kansallisen enimmäismäärän hedelmiä ja vihannuksia vastaavan osan rajoissa tai alhaisempaa enimmäismäärää soveltaen, jos uusi jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b b artiklan 3 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa.

128 artikla

Erillinen siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestuki

1. Jos uusi jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b c artiklan 1 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa, se voi pitää vuonna 2007 tekemänsä päätöksen mukaisesti 31 päivään joulukuuta 2011 asti enintään 50 prosenttia tämän asetuksen 40 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa CN-koodiin 0702 00 00 kuuluvia tomaatteja.

Kyseisen jäsenvaltion on tällöin myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea tämän asetuksen 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistetun enimmäismäärän rajoissa.

Lisätuki myönnetään tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 8 jaksossa säädettyin edellytyksin viljelijöille, jotka tuottavat tomaatteja.

2. Jos uusi jäsenvaltio on käyttänyt asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b c artiklan 2 kohdassa säädettyä vaihtoehtoa, se voi pitää vuonna 2007 tekemänsä päätöksen mukaisesti

- a) 31 päivään joulukuuta 2010 asti enintään 100 prosenttia tämän asetuksen 40 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa hedelmä- ja vihanniskasveja, jotka ovat muita kuin tämän asetuksen 54 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltuja yksivuotisia kasveja;
- b) 1 päivän tammikuuta 2011 ja 31 päivän joulukuuta 2012 välisenä aikana enintään 75 prosenttia tämän asetuksen 40 artiklassa tarkoitetusta kansallisen enimmäismäärän osasta, joka vastaa hedelmä- ja vihanniskasveja, jotka ovat muita kuin tämän asetuksen 54 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltuja yksivuotisia kasveja.

Kyseisen jäsenvaltion on tällöin myönnettävä viljelijöille vuosittain lisätukea tämän asetuksen 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistetun enimmäismäärän rajoissa.

Lisätuki myönnetään viljelijöille, jotka tuottavat yhtä tai useampaa tämän asetuksen 54 artiklan 2 kohdan kolmannessa alakohdassa lueteltua hedelmä- ja vihannestuotetta, siten kuin kyseinen jäsenvaltio on ne vahvistanut.

3. Uudet jäsenvaltiot, jotka ovat käyttäneet asetuksen (EY) N:o 1782/2003 143 b c artiklassa säädettyä vaihtoehtoja, voivat päättää 1 päivään elokuuta 2009 mennessä tarkistaa vuonna 2007 tehtyä päätöstä siten, että vaihtoehtoisesti:

a) kaikki kyseiset tuet tai osa niistä sisällytetään yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmään. Tässä tapauksessa tämän asetuksen 130 artiklasta poiketen kyseiset määrät on sisällytettävä tämän asetuksen 123 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun vuotuisen määrärahaan; tai

b) kaikki kyseiset tuet tai osa niistä sisällytetään tämän asetuksen 127 artiklassa tarkoitettuun erilliseen hedelmä- ja vihannestukeen. Tässä tapauksessa uudet tuet myönnetään tämän asetuksen liitteessä IX olevan A kohdan 2 kohdassa esitetyn kaltaisin puolueettomin ja syrjimättömin perustein ja vuonna 2008 päättyvän edustavan kauden pohjalta.

129 artikla

Erillinen marjatuki

1. Poiketen siitä, mitä 11 artiklassa säädetään, yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltavat uudet jäsenvaltiot voivat päättää 1 päivään elokuuta 2011 mennessä erillisen marjatuen myöntämisestä vuodesta 2012 alkaen. Tuen myöntämisessä käytetään puolueettomia ja syrjimättömiä perusteita, kuten 98 artiklan mukaisia siirtymäkauden marjatukia, ja kyseisen jäsenvaltion vahvistamaa edustavaa kautta, joka on viimeistään vuosi 2008.

2. Erillinen marjatuki myönnetään liitteen XII mukaisten marjatukia koskevien määrien puitteissa.

3. Tätä artiklaa soveltavat jäsenvaltiot voivat vuonna 2012 myöntää erillisen marjatuen lisäksi kansallista tukea. Yhteisön ja kansallisen tuen kokonaismäärä ei saa ylittää seuraavia enimmäismääriä:

- Bulgaria: 960 000 euroa
- Latvia: 160 000 euroa
- Liettua: 240 000 euroa
- Unkari: 680 000 euroa
- Puola: 19 200 000 euroa.

130 artikla

Erillisiä tukia koskevat yhteiset säännökset

1. Edellä 126, 127, 128 ja 129 artiklassa tarkoitettujen tukien myöntämistä varten käytettävissä olevia varoja ei sisällytetä 123 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun vuotuisen kokonaismäärärahaan. Jos sovelletaan 126 artiklan 3 kohtaa, liitteessä XV esitetyn enimmäismäärän ja tosiasiallisesti sovelletun määrän välinen erotus sisällytetään 123 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun vuotuisen kokonaismäärärahaan.

2. Edellä 127, 128 ja 129 artiklassa tarkoitettuihin erillisiin tukiiin ei sovelleta 132 artiklaa. Bulgariaa ja Romaniaa lukuun ottamatta 132 artiklaa ei sovelleta 126 artiklassa tarkoitettuihin erillisiin tukiiin.

3. Kun on kyse toteutuneesta tai ennakoitavissa olevasta perinnöstä, 126 artiklassa tarkoitettu erillinen sokerituki, 127 artiklassa tarkoitettu erillinen hedelmä- ja vihannestuki ja 129 artiklassa tarkoitettu erillinen marjatuki myönnetään tilan perineelle viljelijälle edellyttäen, että kyseinen viljelijä on tukikelpoinen yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä.

131 artikla

Erityistuki

1. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltava uusi jäsenvaltio voi päättää vuoden 2009, 2010 tai 2011 elokuun 1 päivään mennessä käyttävänsä kyseistä päätöstä seuraavasta vuodesta alkaen enintään 10 prosenttia 40 artiklassa tarkoitettua kansallisesta enimmäismäärästään myöntääkseen viljelijöille 68 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea III osaston 5 luvun mukaisesti, siten kuin säännöksiä asianomaiseen valtioon sovelletaan.

2. Poiketen siitä, mitä 68 artiklan 4 kohdan c alakohdassa säädetään, 68 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetuille toimenpiteille myönnettävä tuki toteutetaan korottamalla yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmässä myönnettäviä hehtaarikoh-
taisia määriä.

68 artiklan 3 kohdan toista alakohtaa ei sovelleta jäsenvaltioihin, jotka soveltavat yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää.

3. Poiketen siitä, mitä 69 artiklan 6 kohdassa säädetään, 122 artiklassa tarkoitettua yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää soveltavan uuden jäsenvaltion on kerättävä varat, jotka tarvitaan tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettuun tukeen

a) vähentämällä 123 artiklassa tarkoitettua vuotuista määrärahaansa ja/tai

b) tekemällä lineaarinen vähennys muihin suoriin tukiin kuin yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän tukeen.

4. Komissio vahvistaa tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen määrät 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Kyseiset määrät vähennetään asianomaisten uusien jäsenvaltioiden 123 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista vuotuisista kokonaismäärärahoista.

4 LUKU

Täydentävät kansalliset suorat tuet ja suorat tuet

132 artikla

Täydentävät kansalliset suorat tuet ja suorat tuet

1. Tässä artiklassa tarkoitetaan 'yhteisen maatalouspolitiikan tukia vastaavalla kansallisella järjestelmällä' kaikkia ennen uusien jäsenvaltioiden liittymispäivää sovellettavia kansallisia suoran tuen järjestelmiä, joiden mukaisesti tukea on myönnetty viljelijöille tuotannosta, joka kuuluu johonkin suoran tuen järjestelmään.

2. Jos komissio antaa luvan, uusille jäsenvaltioille annetaan mahdollisuus täydentää suoraa tukea

a) kaikkien suorien tukien osalta enintään 30 prosenttiyksikköä yli 121 artiklassa tarkoitettua asianomaisena vuonna sovellettavan tason. Bulgarian ja Romanian osalta sovelletaan seuraavaa: vuonna 2009 65 prosenttia suorien tukien tasosta, jota sovelletaan yhteisössä sellaisena kuin se on 30 päivänä huhtikuuta 2004, ja vuodesta 2010 alkaen enintään 50 prosenttiyksikköä yli 121 artiklassa tarkoitettua asianomaisena vuonna sovellettavan tason. Tšekki voi kuitenkin täydentää perunatärkkelysalan suoria tukia 100 prosenttiin asti muissa jäsenvaltioissa kuin uusissa jäsenvaltioissa sovellettavasta tasosta. Kun kyseessä ovat asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 7 luvussa tarkoitettujen suorien tukien, jäsenvaltiot voivat täydentää suoria tukia 100 prosenttiin asti. Bulgarian ja Romanian osalta sovelletaan seuraavia enimmäismääriä: 95 prosenttia vuonna 2009 ja 100 prosenttia vuodesta 2010 alkaen;

tai

b) i) muiden suorien tukien kuin maatalon tulotukijärjestelmän osalta enintään siihen suoran tuen kokonaismäärään asti, johon viljelijä olisi ollut tuotekohtaisesti oikeutettu uudessa jäsenvaltiossa kalenterivuonna 2003 yhteisen maatalouspolitiikan tukia vastaavan kansallisen järjestelmän mukaisesti 10 prosenttiyksikköä korotettuna. Liettuan osalta viitevuosi on kalenterivuosi 2002. Bulgarian ja Romanian osalta viitevuosi on kalenterivuosi 2006. Slovenian osalta korotus on 25 prosenttiyksikköä;

ii) kun kyseessä on tilatukijärjestelmä, täydentävän kansallisen suoran tuen suurin kokonaismäärä, jonka uusi jäsenvaltio voi yhtenä vuonna myöntää, rajataan erityisten alakohtaisten kokonaismäärärahojen avulla. Tämä kokonaismääräraha on samansuuruinen kuin seuraavien välinen erotus:

— yhteisen maatalouspolitiikan tukia vastaavien kansallisten suorien tukien kokonaismäärä, joka olisi asianomaisen uuden jäsenvaltion käytettävissä kalenterivuonna 2003 ja Liettuan osalta kalenterivuonna 2002, lisättyinä joka kerta 10 prosenttiyksikköä. Bulgarian ja Romanian osalta viitevuosi on kalenterivuosi 2006. Slovenian osalta korotus on 25 prosenttiyksikköä, ja

— kyseisen uuden jäsenvaltion liitteessä VIII mainittu kansallinen enimmäismäärä tarvittaessa tarkistettuna 51 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tämän alakohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettua kokonaismäärän laskemiseksi huomioon otetaan kansalliset suorat tuet tai niiden yhteisön suoria tukia vastaavat osat tai niiden osat, jotka otettiin huomioon laskettaessa asianomaisen uuden jäsenvaltion tosiasiallista enimmäismäärää 40 artiklan sekä 51 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Kunkin kyseisen suoran tuen osalta uusi jäsenvaltio voi päättää soveltaa jompaakumpaa ensimmäisessä alakohdassa esitetystä a tai b alakohdistista.

Suoran tuen kokonaismäärä, joka viljelijälle voidaan asianomaisen suoran tuen järjestelmän mukaisesti myöntää uusissa jäsenvaltioissa liittymisen jälkeen, kaikki täydentävät kansalliset suorat tuet mukaan luettuina, ei saa olla suurempi kuin suoran tuen määrä, johon kyseinen viljelijä olisi oikeutettu muihin jäsenvaltioihin kuin uusiin jäsenvaltioihin tuolloin sovellettavassa vastaavassa suorien tukien järjestelmässä vuodesta 2012 ottaen huomioon 7 artiklan sekä 10 artiklan soveltaminen.

3. Kypros voi täydentää liitteessä I luetelluissa tukijärjestelmissä viljelijälle myönnettävää suoraa tukea enintään siihen kokonaistukitasoon asti, johon kyseinen viljelijä olisi ollut oikeutettu Kyproksessa vuonna 2001.

Kyproksen viranomaisten on huolehdittava siitä, että suoran tuen kokonaismäärä, joka viljelijälle myönnetään asianomaisessa suorien tukien järjestelmässä Kyproksessa liittymisen jälkeen, kaikki täydentävät kansalliset suorat tuet mukaan luettuina, ei missään tapauksessa ole suurempi kuin suoran tuen määrä, johon kyseinen viljelijä olisi kyseisessä suorien tukien järjestelmässä oikeutettu asianomaisena vuonna muissa jäsenvaltioissa kuin uusissa jäsenvaltioissa.

Myönnettävän täydentävän kansallisen tuen kokonaismäärät on esitetty liitteessä XVI.

Myönnettävään täydentävään kansalliseen tukeen on tehtävä tarkistuksia, joita yhteisen maatalouspolitiikan muutokset saattavat edellyttää.

Tämän artiklan 2 ja 5 kohtaa ei sovelleta Kyprokseen.

4. Jos uusi jäsenvaltio päättää soveltaa yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää, kyseinen uusi jäsenvaltio voi myöntää täydentäviä kansallisia suoraa tukia 5 ja 8 kohdassa säädetyin edellytyksin.

5. Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän jonakin soveltamisvuonna myönnettävä täydentävän kansallisen tuen kokonaismäärä voidaan rajata erityisten (osa)alakohtaisten kokonaismäärärahojen avulla sillä edellytyksellä, että tällaiset erityiset (osa)alakohtaiset kokonaismäärärahat liittyvät ainoastaan

- suoriin tukiin yhdistettynä maatalon tulotukijärjestelmään, ja/ tai
- vuoden 2009 osalta yhteen tai useampaan suoraan tukeen, jotka suljetaan tai voidaan sulkea pois maatalon tulotukijärjestelmästä asetuksen (EY) N:o 1782/2003 70 artiklan 2 kohdan mukaisesti tai joka voidaan panna täytäntöön osittain kyseisen asetuksen 64 artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- Vuodesta 2010, yhteen tai useampaan suoraan tukeen, johon voidaan soveltaa tämän asetuksen 51 artiklan 2 kohdassa ja

68 artiklassa tarkoitettua osittaista täytäntöönpanoa tai erityistä tukea.

Tämä kokonaismääräraha on samansuuruisen kuin seuraavien välinen erotus:

- (osa-)alakohtaisen tuen kokonaismäärä, joka on seurausta tapauksen mukaan joko 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a tai b alakohdan soveltamisesta, ja
- yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmän mukaisesti kyseisessä uudessa jäsenvaltiossa saatavissa olevan suoran tuen kokonaismäärä kyseisellä (osa-)alalla kyseisenä vuonna.

6. Uusi jäsenvaltio voi komission luvan saatuaan päättää myönnettävän täydentävän kansallisen tuen määristä puolueettomien perusteiden.

7. Komission luvassa on:

- 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohtaa sovellettaessa eriteltävä asianomaiset yhteisen maatalouspolitiikan tukia vastaavat kansalliset suorat tukijärjestelmät,
- määritettävä taso, johon asti täydentäviä kansallisia tukia voidaan maksaa, täydentävien kansallisten tukien määrä ja tarvittaessa myöntämisen edellytykset,
- oltava tarkistusehto niiden mukautusten tekemiseksi, joita yhteisen maatalouspolitiikan muutokset saattavat edellyttää.

8. Täydentävää kansallista tukea ei saa myöntää sellaiseen maataloustoimintaan, jonka osalta muissa jäsenvaltioissa kuin uusissa jäsenvaltioissa ei ole olemassa suoraa tukea koskevia säännöksiä.

133 artikla

Valtiontuet Kyproksessa

Kypros voi täydentävän kansallisen suoran tuen lisäksi myöntää siirtymäajan asteittain alenevaa kansallista tukea vuoden 2012 loppuun. Tällaista valtiontukea on myönnettävä samankaltaisessa muodossa kuin yhteisön tuki, esimerkiksi tuotantoon sitomattomana tukena.

Ottaen huomioon vuonna 2001 myönnetyn kansallisen tuen laadun ja määrän Kypros voi myöntää valtiontukea liitteessä XVII mainituille (osa-)aloille kyseisessä liitteessä mainittuihin määriin asti.

Myönnettävään valtiontukeen on tehtävä tarkistuksia, joita yhteisen maatalouspolitiikan muutokset saattavat edellyttää. Jos tällaiset tarkistukset osoittautuvat tarpeellisiksi, tukien määrää tai niiden myöntämisedellytyksiä on muutettava komission tekemän päätöksen perusteella.

Kyproksen on vuosittain toimitettava komissiolle valtiontukea koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanosta kertomus, jossa esitetään tukimuodot ja tuen määrä (osa-)alakohtaisesti.

VI OSASTO

MÄÄRÄRAHOJEN SIIRTO

134 artikla

Määrärahojen siirto puuvillan viljelyalueiden rakenneuudistusta varten

Maaseuturahastosta rahoitettaviin maaseudun kehittämissohjelmiin kuuluviin toimenpiteisiin on puuvillan tuotantoalueilla saatavilla yhteisön lisätukena 22 000 000 euroa kalenterivuotta kohden.

135 artikla

Määrärahojen siirto tupakan viljelyalueiden rakenneuudistusta varten

Maatalousrahastosta rahoitettaviin maaseudun kehittämissohjelmiin kuuluviin toimenpiteisiin on tupakan tuotantoalueilla saatavilla varainhoitovuodesta 2011 alkaen yhteisön lisätukena 484 000 000 euroa kalenterivuotta kohden niitä jäsenvaltioita varten, joissa tupakantuottajat saivat vuosina 2000, 2001 ja 2002 raakatupakka-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun asetuksen (ETY) N:o 2075/92⁽¹⁾ mukaista tukea.

136 artikla

Siirto maaseuturahastoon

Jäsenvaltiot voivat päättää 1 päivään elokuuta 2009 mennessä asettaa käytettäväksi 69 artiklan 7 kohdan mukaisesti lasketavan määrän varainhoitovuodesta 2011 alkaen maaseuturahastosta rahoitettaviin maaseudun kehittämissohjelmiin annettavaa yhteisön tukea varten sen sijaan, että ne soveltaisivat 69 artiklan 6 kohdan a alakohtaa.

VII OSASTO

TÄYTÄNTÖÖNPANO-, SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

1 LUKU

Täytäntöönpanosäännökset

137 artikla

Tukioikeuksien vahvistaminen

1. Viljelijöille ennen 1 päivää tammikuuta 2009 jaettu tukioikeuksia pidetään laillisina ja sääntöjenmukaisina 1 päivästä tammikuuta 2010.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta tukioikeuksiin, jotka on jaettu viljelijöille sellaisten hakemusten perusteella, joissa on asiavirheitä, lukuun ottamatta tapauksia, joissa viljelijä ei kohtuudella ole voinut todeta virhettä.

⁽¹⁾ EYVL L 215, 30.7.1992, s. 70.

3. Tämän artiklan 1 kohta ei rajoita komission toimivaltaa tehdä asetuksen (EY) N:o 1290/2005 31 artiklassa tarkoitettuja päätöksiä, jotka koskevat menoja, jotka liittyvät minä tahansa kalenterivuonna, vuosi 2009 mukaan luettuna, myönnettyihin tukiin.

138 artikla

Soveltaminen syrjäisimpiin alueisiin

Ranskan merentakaisiin departementteihin, Azoreihin, Madeiraan ja Kanariansaariin ei sovelleta III ja IV osastoa.

139 artikla

Valtiontuki

Poiketen siitä, mitä asetuksen (EY) N:o 1234/2007 180 artiklassa ja tiettyjen kilpailusääntöjen soveltamisesta maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan 24 heinäkuuta 2006 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1184/2006⁽²⁾ 3 artiklassa säädetään, perustamissopimuksen 87, 88 ja 89 artiklaa ei sovelleta maksuihin, jotka jäsenvaltiot ovat suorittaneet tämän asetuksen 41, 57, 64, 68, 69, 70, 71 artiklan, 82 artiklan 2 kohdan, 86 artiklan, 98 artiklan 4 kohdan, 111 artiklan 5 kohdan, 120 artiklan, 129 artiklan 3 kohdan sekä 131, 132 ja 133 artiklan nojalla ja tämän asetuksen mukaisesti.

140 artikla

Tietojen antaminen komissiolle

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle yksityiskohtaiset tiedot tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi toteutetuista toimenpiteistä ja erityisesti 6, 12, 28, 41, 45, 46, 47, 48, 51, 57, 58, 68, 69, 70, 71, 72 ja 131 artiklaan liittyvistä toimenpiteistä.

141 artikla

Suorien tukien hallintokomitea

1. Komissiota avustaa suorien tukien hallintokomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua määrääjäksi vahvistetaan yksi kuukausi.

142 artikla

Täytäntöönpanosäännöt

Tämän asetuksen täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt annetaan 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Tällaisia toimenpiteitä ovat erityisesti

a) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat maatilojen neuvontajärjestelmän perustamista;

⁽²⁾ EUVL L 214, 4.8.2006, s. 7.

- b) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat tuen mukauttamisesta saatujen määrien jakamisperusteita;
- c) yksityiskohtaiset säännöt tässä asetuksessa säädettyjen tukien myöntämiseksi, myös tukikelpoisuusedellytysten, haku- ja maksupäivämäärien ja valvontasäännösten osalta, tukioikeuksien tarkastamiseksi ja vahvistamiseksi, myös jäsenvaltioiden välillä tarvittavan tiedonvaihdon osalta, sekä perusalojen tai taattujen enimmäispinta-alojen ylitysten määrittämiseksi sekä yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat IV osaston 1 luvun 10 ja 11 jakson perusteella pitoajan määrittämistä sekä vahvistettujen käyttämättömien palkkio-oikeuksien peruuttamista ja uudelleenjakoa;
- d) tilatukijärjestelmän osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisesti kansallisen varannon perustamista, tukioikeuksien siirtämistä, pysyvien kasvien, pysyvien laidunten ja nurmien määrittelyä, III osaston 2 ja 3 luvussa säädettyjä vaihtoehtoja sekä III osaston 4 luvussa säädettyä tuotantoon sidottujen tukien sisällyttämistä tilatukijärjestelmään;
- e) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat V osaston säännösten täytäntöönpanoa;
- f) yksityiskohtaiset täytäntöönpanosäännöt, jotka koskevat hedelmien ja vihannesten, ruokaperunan ja taimitarhojen tuen sisällyttämistä tilatukijärjestelmään (ensimmäisen soveltamisvuoden hakumenettely mukaan luettuna) ja jotka liittyvät IV osaston 1 luvun 8 ja 9 jaksossa tarkoitettuun tukeen;
- g) yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat viinin tuen sisällyttämistä tilatukijärjestelmään (ensimmäisen soveltamisvuoden hakumenettely mukaan luettuna) asetuksen (EY) N:o 479/2008 mukaisesti;
- h) hampun osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat erityisiä valvontatoimenpiteitä ja tetrahydrokannabinolipitoisuuden määrittämenetelmiä;
- i) liitteen I muutokset, jotka saattavat olla tarpeen, kun otetaan huomioon 1 artiklassa esitetyt perusteet;
- j) liitteiden V ja IX muutokset, jotka saattavat olla tarpeen, kun erityisesti otetaan huomioon vasta hyväksytty yhteisön lainsäädäntö;
- k) viljelylohkojen tunnistusjärjestelmän perusosat ja niiden määrittely;
- l) pinta-aratukihakemuksiin mahdollisesti tehtävät muutokset ja vapautus velvollisuudesta tehdä pinta-aratukihakemus;
- m) tukihakemuksiin sisältyviä vähimmäistietoja koskevat säännöt;
- n) hallinnollisia tarkastuksia, paikalla tehtäviä tarkastuksia ja kaukokartoitustarkastuksia koskevat säännöt;
- o) säännöt, jotka koskevat tuen vähentämistä ja epäämistä niissä tapauksissa, joissa 4 artiklassa ja 22 artiklassa tarkoitettuja velvoitteita ei ole noudatettu, mukaan luettuina tapaukset, joissa tukea ei vähennetä tai evätä;
- p) liitteen I muutokset, jotka saattavat olla tarpeen, kun otetaan huomioon 26 artiklassa esitetyt perusteet;
- q) jäsenvaltioiden ja komission väliset tiedonannot;
- r) hätätapauksessa käytännön ja erityisongelmien ratkaisemisen kannalta tarvittavat asianmukaisesti perustellut toimenpiteet, erityisesti II osaston 4 luvun ja III osaston 2 ja 3 luvun täytäntöönpanemiseen liittyvät toimenpiteet; tällaiset toimenpiteet voivat poiketa tämän asetuksen tietyistä osista, mutta ainoastaan siinä määrin ja sellaisen ajanjakson ajan kuin on ehdottomasti tarpeen;
- s) puuvillan osalta yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat
- i) 90 artiklan 4 kohdassa säädetyn tuen vähennyksen laskutapaa;
 - ii) hyväksytyjä toimialakohtaisia organisaatioita ja erityisesti niiden rahoitusta sekä valvonta- ja seuraamusjärjestelmää.

2 LUKU

Siirtymä- ja loppusäännökset

143 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1290/2005 muuttaminen

Asetus (EY) N:o 1290/2005 muutetaan seuraavasti:

1. Korvataan 12 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Komissio vahvistaa määrät, jotka ovat yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 19. tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 (*) 9 artiklan, 10 artiklan 4 kohdan sekä 134, 135 ja 136 artiklan, yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 27 päivänä maaliskuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 378/2007 (**) 4 artiklan 1 kohdan sekä viinialan yhteisestä markkinajärjestelystä 29 päivänä huhtikuuta 2008 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 479/2008 (***) 23 artiklan 2 kohdan mukaisesti maaseuturahaston käytettävissä.

(*) EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16.

(**) EUVL L 95, 5.4.2007, s. 1.

(***) EUVL L 148, 6.6.2008, s. 1."

2. Korvataan 18 artiklan 3 kohta seuraavasti:

"3. Euroina vahvistettuina määrärahojen enimmäismäärinä pidetään asetuksen (EY) N:o 73/2009 8 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja suorien tukien kansallisia enimmäismääriä oikaistuna kyseisen asetuksen 11 artiklan 1 kohdan mukaisilla mukautuksilla."

144 artikla

Asetuksen (EY) N:o 247/2006 muuttaminen

Asetus (EY) N:o 247/2006 muutetaan seuraavasti:

1. Korvataan 23 artiklan 2 kohta seuraavasti:

"2. Yhteisö rahoittaa tämän asetuksen II ja III osastossa säädettyjä toimenpiteitä seuraavia määriä vastaavalla vuotuisella enimmäismäärällä:

	<i>milj. euroa</i>				
	Varainhoitovuosi 2007	Varainhoitovuosi 2008	Varainhoitovuosi 2009	Varainhoitovuosi 2010	Varainhoitovuosi 2011 ja sitä seuraavat
Ranskan merentakaiset departementit	126,6	262,6	269,4	273,0	278,41
Azorit ja Madeira	77,9	86,98	87,08	87,18	106,21
Kanariansaaret	127,3	268,4	268,4	268,4	268,42*

2. Lisätään artikla seuraavasti:

"24 b artikla

1. Jäsenvaltioiden on viimeistään 1 päivänä elokuuta 2009 toimitettava komissiolle kokonaisuohjelmansa muuttamista koskevat ehdotukset, joiden tarkoituksena on ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 19. tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 (*) 23 artiklan 2 kohtaan tehdyt muutokset.

2. Komissio arvioi esitetyt muutokset ja päättää niiden hyväksymisestä neljän kuukauden kuluessa siitä, kun ne on esitetty 26 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Muutoksia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen.

(*) EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16."

145 artikla

Asetuksen (EY) N:o 378/2007 muuttaminen

Asetus (EY) N:o 378/2007 muutetaan seuraavasti:

1. Muutetaan 1 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. Vapaaehtoisesta mukauttamisesta johtuvat vähennykset on laskettava samalta perustalta kuin yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä 19. tammikuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 [tämä asetus] 7 artiklassa säädetty mukauttaminen (*).

(*) EUVL L 30, 31.1.2009, s. 16."

b) Lisätään kohta seuraavasti:

"5. Asetuksen (EY) N:o 73/2009 7 artiklan soveltamisesta johtuvat viljelijään sovellettavat mukauttamisen määrät, joista on vähennetty 5 prosenttiyksikköä, on vähennettävä jäsenvaltion tämän artiklan 4 kohdan nojalla soveltamasta vapaaehtoisen mukauttamisen määrästä. Sekä vähennettävän prosenttimäärän että vapaaehtoisen mukauttamisen lopullisen määrän on oltava vähintään 0."

2. Korvataan 3 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

"(a) tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdasta poiketen soveltaa tuen mukauttamisesta seuraavia vähennyksiä mukauttamiseen asetuksen (EY) N:o 73/2009 7 artiklan mukaisesti sovellettavalta laskentaperustalta ottamatta huomioon kyseisen artiklan 1 kohdassa säädettyä 5 000 euron poissuljenta; ja/tai".

146 artikla

Kumoamiset

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1782/2003.

Kyseisen asetuksen 20 artiklan 2 kohtaa, 64 artiklan 2 kohtaa, 66, 67, 68, 68 a, 68 b ja 69 artiklaa ja 70 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 2 kohtaa sekä IV osaston 1 luku (durumvehnä), 5 luku (energiakasvit), 7 luku (lypsylehmäpalkkio), 10 luku (peltokasvien pinta-alatuki), 10 b luku (tuki oliivitarhoille), 10 c luku (tupakan tuotantotuki) ja 10 d luku (humalan pinta-alatuki) sovelletaan kuitenkin vielä vuonna 2009.

2. Tässä asetuksessa tehtyjä viittauksia asetukseen (EY) N:o 1782/2003 pidetään viittauksina kyseiseen asetukseen sellaisena kuin se oli voimassa olevana ennen kumoamistaan.

Muissa säädöksissä tehtyjä viittauksia asetukseen (EY) N:o 1782/2003 pidetään viittauksina tähän asetukseen liitteessä XVIII olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

147 artikla

Siirtymäsäännökset

Komissio voi 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen vahvistaa siirtymätoimenpiteitä, jotka ovat tarpeen, jotta siirtyminen asetuksessa (EY) N:o 1782/2003 säädettyistä järjestelyistä tässä asetuksessa vahvistettuihin järjestelyihin olisi helpompaa.

148 artikla

Uusia jäsenvaltioita koskevat siirtymätoimenpiteet

Jos siirtymätoimenpiteet ovat tarpeen helpottamaan uusien jäsenvaltioiden siirtymistä yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmästä tilatukijärjestelmään ja muihin III ja IV osastossa tarkoitettuihin tukijärjestelmiin, tällaiset toimenpiteet hyväksytään 141 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

149 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan sitä seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2009.

Kuitenkin

a) 138 artiklaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010,

b) liitteessä III säädettyjä standardeja, jotka koskevat luontotyyppien perustamista ja/tai säilyttämistä, kasteluveden käyttöä koskevien lupamenettelyjen noudattamista ja maisemapiirteiden määrittämistä, sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2010 alkaen, sekä

c) liitteen III mukaista suojakaistojen luomista vesistöjen varrelle koskevaa standardia sovelletaan aikaisintaan 1 päivästä tammikuuta 2010 ja viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2012.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 19 päivänä tammikuuta 2009.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

P. GANDALOVIČ

LIITE I

Tukijärjestelmien luettelo

Ala	Oikeusperusta	Huomautuksia:
Tilatuki	Tämän asetuksen III osasto	Tuotannosta irrotettu tuki
Yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmä	Tämän asetuksen V osaston 2 luku	Tuotannosta irrotettu tuki, joka korvaa kaikki tässä liitteessä tarkoitetut suorat tuet erillistukia lukuun ottamatta
Durumvehnä	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 1 luku (*)	Pinta-alatuki
Valkuaiskasvit	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 3 jakso	Pinta-alatuki
Riisi	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 1 jakso	Pinta-alatuki
Pähkinät	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 4 jakso	Pinta-alatuki
Energiakasvit	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 5 luku (*)	Pinta-alatuki
Täkkelysperunat	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 2 jakso	Tuotantotuki viljelijöille
Siemenet	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 5 jakso	Tuotantotuki
Peltokasvit	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 luku (*)	Pinta-alatuki
Lampaan- ja vuohenliha	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 7 jakso	Uuhi- ja vuohipalkkiot
Naudan- ja vasikanliha	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 8 jakso	Erytispalkkio, emolehmäpalkkio (myös hiehoista maksettava emolehmäpalkkio sekä kansallinen täydentävä emolehmäpalkkio osarahoitustapauksissa), ja teurastuspalkkio
Erytyiset viljelymuodot ja laatutuotanto	Asetuksen N:o 1782/2003 69 artikla (*)	
Erytistuki	Tämän asetuksen III osaston 5 luku	
Oliivitarhat	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 b luku (*)	Pinta-alatuki
Silkkiäistoukat	Asetuksen (EY) N:o 1234/2007 111 artikla.	Kasvatukseen kannustava tuki
Tupakka	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 c luku (*)	Tuotantotuki
Humala	Asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 d luku (*)	Pinta-alatuki
Sokerin tai inuliinisiirapin valmistamiseen käytettävä sokerijuurikas, sokeriruoko ja juurisikuri	Tämän asetuksen 126 artikla	Tuotannosta irrotettu tuki

Ala	Oikeusperusta	Huomautuksia:
Sokerin tuotantoon käytettävä sokeri-juurikas ja -ruoko	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 7 jakso	Tuotantotuki
Jalostettavaksi toimitettavat hedelmät ja vihannekset	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 8 jakso	Siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestuki
Jalostettavaksi toimittavat mansikat ja vadelmat	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 9 jakso	Siirtymäkauden marjatuki
Hedelmät ja vihannekset	Tämän asetuksen 116 artikla	Erillinen hedelmä- ja vihannestuki
Posei	Asetuksen (EY) N:o 247/2006 III osasto	Suora tuki, joka liittyy ohjelmissa vahvistettuihin toimenpiteisiin
Egeansaaret	Asetuksen (EY) N:o 1405/2006 3 osasto	Suora tuki, joka liittyy ohjelmissa vahvistettuihin toimenpiteisiin
Puuvilla	Tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 6 jakso	Pinta-aratuki

(*) Ainoastaan vuonna 2009.

LIITE II

Asetuksen 4 ja 5 artiklassa tarkoitetut lakisäätteiset hoitovaatimukset

A kohta

Ympäristö

1.	Neuvoston direktiivi 79/409/ETY, annettu 2 päivänä huhtikuuta 1979, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EYVL L 103, 25.4.1979, s. 1)	3 artiklan 1 kohta, 2 kohdan b alakohta, 4 artiklan 1, 2 ja 4 kohta sekä 4 artiklan 5 kohdan a, b ja d alakohta
2.	Neuvoston direktiivi 80/68/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1979, pohjaveden suojelemisesta tiettyjen vaarallisten aineiden aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 20, 26.1.1980, s. 43)	4 ja 5 artikla
3.	Neuvoston direktiivi 86/278/ETY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1986, ympäristön, erityisesti maaperän, suojelusta käytettäessä puhdistamolietettä maanviljelyssä (EYVL L 181, 4.7.1986, s. 6)	3 artikla
4.	Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1)	4 ja 5 artikla
5.	Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7)	6 artikla ja 13 artiklan 1 kohdan a alakohta

Kansanterveys ja eläinten terveys

Eläinten tunnistus ja rekisteröinti

6.	Neuvoston direktiivi 2008/71/EY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 2008, sikojen tunnistamisesta ja rekisteröinnistä (EUVL L 213, 8.8.2008, s. 31)	3, 4 ja 5 artikla
7.	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1760/2000, annettu 17 päivänä heinäkuuta 2000, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta sekä naudanlihan ja naudanlihatuotteiden pakollisesta merkitsemisestä (EYVL L 204, 11.8.2000, s. 1).	4 ja 7 artikla
8.	Neuvoston asetus (EY) N:o 21/2004, annettu 17 päivänä joulukuuta 2003, lammas- ja vuohieläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän käyttöönottamisesta (EUVL L 5, 9.1.2004, s. 8)	3, 4 ja 5 artikla

B kohta

Kansanterveys sekä eläinten ja kasvien terveys

9.	Neuvoston direktiivi 91/414/ETY, annettu 15 päivänä heinäkuuta 1991, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta (EYVL L 230, 19.8.1991, s. 1)	3 artikla
10.	Neuvoston direktiivi 96/22/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3)	3 a, b, d ja e artikla, 4, 5, ja 7 artikla
11.	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 178/2002, annettu 28 päivänä tammikuuta 2002, elintarvikelainsäädäntöä koskevista yleisistä periaatteista ja vaatimuksista, Euroopan elintarvikeeturvallisuusviranomaisen perustamisesta sekä elintarvikkeiden turvallisuuteen liittyvistä menettelyistä (EYVL L 31, 1.2.2002, s. 1)	14 ja 15 artikla, 17 artiklan 1 kohta (1), 18, 19 ja 20 artikla
12.	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 999/2001, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä (EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1)	7, 11, 12, 13 ja 15 artikla

Taudista ilmoittaminen

13.	Neuvoston direktiivi 85/511/ETY, annettu 18 päivänä marraskuuta 1985, yhteisön toimenpiteistä suu- ja sorkkataudin torjumiseksi (EYVL L 315, 26.11.1985, s. 11)	3 artikla
14.	Neuvoston direktiivi 92/119/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1992, yhteisön yleisistä toimenpiteistä tiettyjen eläintautien torjumiseksi sekä swine vesicular -tautiin liittyvistä erityistoimenpiteistä (EYVL L 62, 15.3.1993, s. 69)	3 artikla
15.	Neuvoston direktiivi 2000/75/EY(327), annettu 20 päivänä marraskuuta 2000, lampaan bluetongue-taudin torjunta- ja hävittämistoimenpiteitä koskevista erityissäännöksistä (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 74)	3 artikla

C kohta

Eläinten hyvinvointi

16.	Neuvoston direktiivi 91/629/ETY, annettu 19 päivänä marraskuuta 1991, vasikoiden suojelun vähimmäisvaatimuksista (EYVL L 340, 11.12.1991, s. 28)	3 ja 4 artikla
17.	Neuvoston direktiivi 91/630/ETY, annettu 19 päivänä marraskuuta 1991, sikojen suojelun vähimmäisvaatimuksista (EYVL L 340, 11.12.1991, s. 33)	3 artikla ja 4 artiklan 1 kohta
18.	Neuvoston direktiivi 98/58/EY, annettu 20 päivänä heinäkuuta 1998, tuotantoeläinten suojelusta (EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23)	4 artikla

(¹) Pantu täytäntöön erityisesti seuraavilla säädöksillä:

- Asetus (EY) N:o 2377/90: 2 ja 5 artikla
- Asetus (EY) N:o 852/2004: 4 artiklan 1 kohta ja liitteen I osan A II jakson 4 kohdan g, h ja j alakohta, 5 kohdan f ja h alakohta sekä 6 kohta, III jakson 8 kohdan a, b d ja e alakohta sekä 9 kohdan a ja c alakohta
- Asetus (EY) N:o 853/2004: 3 artiklan 1 kohta ja liitteen III IX jakson I luvun 1 kohdan b, c, d ja e alakohta, 2 kohdan a alakohdan i, ii ja iii alakohta, b alakohdan i ja ii alakohta sekä c alakohta, 3 kohta, 4 kohta, 5 kohta, II luvun osan A 1-4 kohta, osan B 1 kohdan a ja d alakohta, 2 kohta, 4 kohdan a ja b alakohta, liitteen III X jakson I luvun 1 kohta
- Asetus (EY) N:o 183/2005: 5 artiklan 1 kohta ja liitteen I osan A I jakson 4 kohdan e ja g alakohta, II jakson 2 kohdan a, b ja e alakohta, 5 artiklan 5 kohta sekä liitteen III 1 ja 2 kohta, 5 artiklan 6 kohta, ja
- Asetus (EY) N:o 396/2005: 18 artikla.

LIITE III

Asetuksen 6 artiklassa tarkoitettu hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimus

Kohde	Pakolliset vaatimukset	Vapaaehtoiset vaatimukset
Maaperän eroosio: Maaperää on suojeltava asianmukaisin toimenpitein	— Vähimmäiskasvipeite	— Estopengerrykset
Maaperän orgaaninen aines: Maaperän orgaanisen aineksen määrän säilyttäminen tarkoituksenmukaisin käytäntein	— Sängellä olevien peltojen hoito	— Vuoroviljelyä koskevat standardit tarvittaessa
Maaperän rakenne: Maaperän rakenteen säilyttäminen asianmukaisin toimenpitein		— Koneiden tarkoituksenmukainen käyttö
Ylläpidon vähimmäistaso: Ylläpidon vähimmäistason varmistaminen ja elinympäristöjen tilan heikentymisen välttäminen	— Maisemapiirteiden säilyttäminen, mukaan luettuina tapauksen mukaan pensasaidat, lammikot, ojat ja linjassa, ryhmissä tai yksinään olevat puut sekä pellonpientareet	— Vähimmäiseläintiheys tai/ja tarkoituksenmukaiset järjestelmät — Elinympäristöjen perustaminen ja/tai säilyttäminen
	— Haitallisen kasvillisuuden leviämisen välttäminen maatalousmaalla	— Oliivipuiden raivauskielto
	— Pysyvän laitumen suojelu	— Oliivi- ja viinitilojen ylläpitäminen hyvässä kasvukunnossa
Vesien suojelu ja vesihuolto: Vesien suojelu saastumiselta ja valumilta sekä vedenkäytön hallinnointi	— Suojakaistojen luominen vesistöjen varrelle ⁽¹⁾ — Kasteluveden käyttöä koskevien lupamenettelyjen noudattaminen, jos siitä säädetään.	

⁽¹⁾ Huom. Hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusten mukaisten suojakaistojen on oltava direktiivin 91/676/ETY 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti pilaantumisalttiiksi määriteltyjen vyöhykkeiden sisä- ja ulkopuolella vähintään kyseisen direktiivin liitteen II A4 kohdassa tarkoitettujen lannoitteiden maahan levittämistä virtaavien vesien läheisyydessä koskevien ehtojen mukaisia; näitä vaatimuksia on sovellettava jäsenvaltioiden kyseisen direktiivin 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti laatimien toimintaohjelmien mukaisesti.

LIITE IV

Kalenterivuosi	EUR (miljoonina)			
	2009	2010	2011	2012
Belgia	583,2	575,4	570,8	569,0
Tšekin tasavalta				825,9
Tanska	987,4	977,3	968,9	964,3
Saksa	5 524,8	5 445,2	5 399,7	5 372,2
Viro				92,0
Irlanti	1 283,1	1 272,4	1 263,8	1 255,5
Kreikka	2 561,4	2 365,1	2 358,9	2 343,8
Espanja	5 018,3	5 015,5	4 998,3	5 010,3
Ranska	8 064,4	7 943,7	7 876,2	7 846,8
Italia	4 345,9	4 147,9	4 121,0	4 117,9
Kypros				49,1
Latvia				133,9
Liettua				346,7
Luxemburg	35,6	35,2	35,1	34,7
Unkari				1 204,5
Malta				5,1
Alankomaat	836,9	829,1	822,5	830,6
Itävalta	727,6	722,4	718,8	715,5
Puola				2 787,1
Portugali	557,7	545,0	545,0	545,0
Slovenia				131,5
Slovakia				357,9
Suomi	550,0	544,5	541,4	539,2
Ruotsi	733,1	726,5	721,1	717,5
Yhdistynyt kuningaskunta	3 373,1	3 345,6	3 339,6	3 336,1

LIITE V

Luettelo 9 artiklan 3 kohdassa tarkoitetuista viljoista

CN-koodi	Kuvaus
Vilja	
1001 10 00	Durumvehnä
1001 90	Muu vehnä sekä vehnän ja rukiin seosvilja, ei kuitenkaan durumvehnä
1002 00 00	Ruis
1003 00	Ohra
1004 00 00	Kaura
1005	Maissi
1007 00	Durra
1008	Tattari, hirssi ja kanariansiemenet; muu vilja
0709 90 60	Sokerimaissi

LIITE VI

26 artiklassa tarkoitetut yhteensopivat tukijärjestelmät

Ala	Oikeusperusta
Epäsuotuisat alueet ja alueet, joilla on ympäristöön liittyviä rajoitteita	Asetuksen (EY) N:o 1257/1999 13 artiklan a alakohta, 14 artiklan 1 kohta, 14 artiklan 2 kohdan ensimmäiset kaksi luetelmakohtaa, 15 artikla, 17–20 artikla, 51 artiklan 3 kohta ja 55 artiklan 4 kohta
Toimenpiteet, joiden tavoitteena on maatalousmaan kestävä käyttö seuraavin keinoin:	
viljelijöille vuoristoalueilla maksettavat luonnonhaittakorvaukset	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan i alakohta
viljelijöille muilla luonnonhaitta-alueilla kuin vuoristoalueilla maksettavat korvaukset,	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan ii alakohta
Natura 2000 -tuet ja direktiiviin 2000/60/EY liittyvät tuet	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan iii alakohta
maatalouden ympäristötuet	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a alakohdan iv alakohta
Toimenpiteet, joiden tavoitteena on metsätalousmaan kestävä käyttö seuraavin keinoin:	
maatalousmaan ensimmäinen metsitys	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan b alakohdan i alakohta
Natura 2000 -tuet	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan b alakohdan iv alakohta
metsätalouden ympäristötuet	Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan b alakohdan v alakohta
Viini	Asetuksen (EY) N:o 479/2008 117 artikla

LIITE VII

28 artiklan 1 kohdan mukaisesti sovellettavat kertoimet

Jäsenvaltiot	Euromääräinen yläraja (28 artiklan 1 kohdan a alakohta)	Hehtaarimääräinen yläraja (28 artiklan 1 kohdan b alakohta)
Belgia	400	2
Bulgaria	200	0,5
Tšekin tasavalta	200	5
Tanska	300	5
Saksa	300	4
Viro	100	3
Irlanti	200	3
Kreikka	400	0,4
Espanja	300	2
Ranska	300	4
Italia	400	0,5
Kypros	300	0,3
Latvia	100	1
Liettua	100	1
Luxemburg	300	4
Unkari	200	0,3
Malta	500	0,1
Alankomaat	500	2
Itävalta	200	2
Puola	200	0,5
Portugali	200	0,3
Romania	200	0,3
Slovenia	300	0,3
Slovakia	200	2
Suomi	200	3
Ruotsi	200	4
Yhdistynyt kuningaskunta	200	5

LIITE VIII

Asetuksen 40 artiklassa tarkoitetut kansalliset enimmäismäärät

Taulukko 1

(1 000 EUR)

Jäsenvaltio	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	614 179	611 805	611 805	614 855	614 855	614 855	614 855	614 855
Tanska	1 030 478	1 030 478	1 030 478	1 049 002	1 049 002	1 049 002	1 049 002	1 049 002
Saksa	5 770 254	5 771 977	5 771 977	5 852 908	5 852 908	5 852 908	5 852 908	5 852 908
Kreikka	2 380 713	2 211 683	2 214 683	2 232 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533	2 216 533
Espanja	4 858 043	5 091 044	5 108 650	5 282 193	5 139 444	5 139 444	5 139 444	5 139 444
Ranska	8 407 555	8 420 822	8 420 822	8 521 236	8 521 236	8 521 236	8 521 236	8 521 236
Irlanti	1 342 268	1 340 521	1 340 521	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869	1 340 869
Italia	4 143 175	4 207 177	4 227 177	4 370 024	4 370 024	4 370 024	4 370 024	4 370 024
Luxemburg	37 518	37 536	37 646	37 671	37 084	37 084	37 084	37 084
Alankomaat	853 090	853 090	853 090	897 751	897 751	897 751	897 751	897 751
Itävalta	745 561	745 235	745 235	751 606	751 606	751 606	751 606	751 606
Portugali	608 751	589 499	589 499	605 962	605 962	605 962	605 962	605 962
Suomi	566 801	565 520	565 520	570 548	570 548	570 548	570 548	570 548
Ruotsi	763 082	763 082	763 082	770 906	770 906	770 906	770 906	770 906
Yhdistynyt kuningaskunta	3 985 895	3 975 916	3 975 973	3 988 042	3 987 922	3 987 922	3 987 922	3 987 922

Taulukko 2 (*)

Bulgaria	287 399	336 041	416 372	499 327	580 087	660 848	741 606	814 295
Tšekin tasavalta	559 622	654 241	739 941	832 144	909 313	909 313	909 313	909 313
Viro	60 500	71 603	81 703	92 042	101 165	101 165	101 165	101 165
Kypros	31 670	38 928	43 749	49 146	53 499	53 499	53 499	53 499
Latvia	90 016	105 368	119 268	133 978	146 479	146 479	146 479	146 479
Liettua	230 560	271 029	307 729	346 958	380 109	380 109	380 109	380 109
Unkari	807 366	947 114	1 073 824	1 205 037	1 318 975	1 318 975	1 318 975	1 318 975
Malta	3 752	4 231	4 726	5 137	5 102	5 102	5 102	5 102
Puola	1 877 107	2 192 294	2 477 294	2 788 247	3 044 518	3 044 518	3 044 518	3 044 518
Romania	623 399	729 863	907 473	1 086 608	1 264 472	1 442 335	1 620 201	1 780 406
Slovenia	87 942	103 389	117 406	131 537	144 236	144 236	144 236	144 236
Slovakia	240 014	280 364	316 964	355 242	388 176	388 176	388 176	388 176

(*) Enimmäismäärät laskettu ottaen huomioon 121 artiklassa säädetty tukien lisäystä koskeva aikataulu.

LIITE IX

Asetuksen 33 artiklan 1 kohdan b alakohdan iii alakohdassa tarkoitettut tukioikeudet

A. Hedelmät ja vihannekset, ruokaperuna ja taimitarhat

1. Tässä liitteessä 'hedelmillä ja vihanneksilla' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1234/2007 1 artiklan 1 kohdan i ja j alakohdassa lueteltuja tuotteita ja 'ruokaperunalla' CN-koodiin 0701 kuuluvia, muita kuin tärkkelyksen valmistukseen tarkoitettuja perunoita, jolle myönnetään tukea tämän asetuksen 77 artiklan mukaisesti.

Viljelijät saavat hehtaarikohtaisen tukioikeuden, joka lasketaan jakamalla tämän artiklan 2 kohdassa tarkoitettu viitemäärä tämän artiklan 3 kohdan mukaisesti lasketulla hehtaarimäärällä.

2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava kunkin viljelijän viitemäärään sisällytettävä määrä puolueettomin ja syrjimättömin perustein, kuten
 - a) viljelijän hedelmistä ja vihanneksista, ruokaperunasta ja taimitarhoista suoraan tai välillisesti saaman markkinatuen määrä;
 - b) hedelmien ja vihannesten, ruokaperunan ja taimitarhojen tuottamiseen käytetty pinta-ala;
 - c) tuotettujen hedelmien ja vihannesten määrä sekä ruokaperunan ja taimitarhojen määrä,

edustavan kauden perusteella, jonka on oltava vähintään yhden markkinointivuoden pituinen ja joka voi alkaa vuonna 2001 päättyvästä markkinointivuodesta ja, uusien jäsenvaltioiden osalta, vuonna 2004 päättyvästä markkinointivuodesta, ja päättyä vuonna 2007 loppuvaan markkinointivuooteen, ja joka voi olla eri kunkin tuotteen osalta.

Tässä kohdassa säädettyjä perusteita voidaan soveltaa eri tavoin eri hedelmä- ja vihannestuotteisiin, ruokaperunaan ja taimitarhoihin, jos se on puolueettomien perusteiden mukaan asianmukaisesti perusteltua. Jäsenvaltiot voivat samoin perustein päättää olla vahvistamatta viitemäärään sisällytettäviä määriä ja tämän kohdan nojalla sovellettavia hehtaareja ennen 31 päivänä joulukuuta 2010 päättyvän kolmen vuoden siirtymäkauden päättymistä.

3. Jäsenvaltioiden on laskettava sovellettava hehtaarimäärä puolueettomin ja syrjimättömin perustein, jollainen on esimerkiksi 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettu pinta-ala.
4. Viljelijän, jonka tuotantoon ovat 2 kohdassa tarkoitettulla edustavalla kaudella haitallisesti vaikuttaneet ennen viitekautta tai sen aikana ilmenneet ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet, voi pyytää, että 2 kohdassa tarkoitettu viitemäärä laskettaisiin edustavaan kauteen sisältyvän sellaisen yhden tai useamman kalenterivuoden perusteella, jona tai joina ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet eivät vaikuttaneet.
5. Jos ylivoimaiset esteet tai poikkeukselliset olosuhteet vaikuttivat koko viitekauteen, jäsenvaltion on laskettava viitemäärä sen markkinointivuoden perusteella, joka on lähinnä 3 kohdan mukaisesti valittua edustavaa jaksoa. Tällöin 1 kohtaa sovelletaan tarvittavin muutoksin.
6. Viljelijän on ilmoitettava ylivoimaisista esteistä tai poikkeuksellisista olosuhteista — ja esitettävä niistä toimivaltaista viranomaista tyydyttävät todisteet — kirjallisesti viranomaiselle kunkin jäsenvaltion vahvistamassa määräajassa.

B. Viini (raivaus)

Viljelijöille, jotka osallistuvat asetuksen (EY) N:o 479/2008 V osaston 3 luvussa vahvistettuun raivausjärjestelmään siirrettään, raivausta seuraavana vuonna tukioikeuksia yhtä suuri määrä kuin on se hehtaarimäärä, josta he ovat saaneet raivauspalkkiota.

Näiden tukioikeuksien yksikköarvon on oltava yhtä suuri kuin vastaavan alueen tukioikeuksien alueellinen keskiarvo. Yksikköarvo saa kuitenkin joka tapauksessa olla enintään 350 euroa hehtaarilta.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jos hehtaarit, joista viljelijä on saanut raivauspalkkion, on otettu huomioon tukioikeuksia myönnettäessä, kyseisen viljelijän tukioikeuksien arvoa on nostettava määrällä, joka saadaan kertomalla ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen raivattujen hehtaarien lukumäärä toisessa alakohdassa tarkoitettulla yksikköarvolla.

C. Viini (siirto tukiohjelmista)

Jos jäsenvaltiot päättävät myöntää tukea asetuksen (EY) N:o 479/2008 9 artiklan mukaisesti, niiden on vahvistettava kunkin viljelijän viitemäärä ja sovellettava hehtaarimäärä

- a) puolueettomin ja syrjimättömin perustein;

- b) yhden tai useamman viinivuoden käsittävän edustavan viitekauden osalta alkaen viinivuodesta 2005/2006. Viitemäärän vahvistamiseen käytettävät viiteperusteet ja sovellettavat hehtaarimäärät eivät saa perustua viitekauteen, johon sisältyy viinivuoden 2007/2008 jälkeisiä viinivuosia, jos siirto tukiohjelmiin koskee tukea, joka maksetaan viljelijöille, jotka ovat aiemmin saaneet tukea tislauksen alkoholijuomiksi tai ovat saaneet taloudellista tukea rypäleen puristemehun käytölle viinin väkevöimiseen asetuksen (EY) N:o 479/2008 mukaisesti,
- c) joka ei saa ylittää asetuksen (EY) N:o 479/2008 6 artiklan e alakohdassa tarkoitettua tähän tukeen käytettävissä olevaa kokonaismäärää.

Viljelijät saavat hehtaarikohtaisen tukioikeuden, joka lasketaan jakamalla viitemäärä sovellettavien hehtaarien määrällä.

LIITE X

Asetuksen 54 artiklassa tarkoitetut kansallisten enimmäismäärien osat

1. Asetuksen 54 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kansallisen enimmäismäärän osa, joka vastaa tomaatteja, on seuraava:

Jäsenvaltiot	Määrä (miljoonaa euroa kalenterivuodessa)
Bulgaria	5,394
Tšekin tasavalta	0,414
Kreikka	35,733
Espanja	56,233
Ranska	8,033
Italia	183,967
Kypros	0,274
Malta	0,932
Unkari	4,512
Romania	1,738
Puola	6,715
Portugali	33,333
Slovakia	1,018

2. Asetuksen 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu kansallisen enimmäismäärän osa, joka vastaa hedelmä- ja vihanneskasveja, jotka ovat muita kuin yksivuotisia kasveja, on seuraava:

Jäsenvaltiot	Määrä (miljoonaa euroa kalenterivuodessa)
Bulgaria	0,851
Tšekin tasavalta	0,063
Kreikka	153,- 833
Espanja	110,- 633
Ranska	44,0- 33
Italia	131,- 700
Kypros	2009: 4,856 2010: 4,919 2011: 4,982 2012: 5,045
Unkari	0,244
Romania	0,025
Portugali	2,900
Slovakia	0,007

LIITE XI

Asetuksen 63 artiklassa tarkoitettu tuotantosidonnaisen tuen sisällyttäminen tilatukijärjestelmään

1.

- a) vuodesta 2010 alkaen asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 1 luvussa säädetty durumvehnän erityinen laatu-palkkio;
- b) viimeistään vuodesta 2012 alkaen tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 3 jaksossa säädetty valkuaiskasvipalkkio;
- c) viimeistään vuodesta 2012 alkaen tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 1 jaksossa säädetty riisin lajikohtainen tuki;
- d) viimeistään vuodesta 2012 alkaen tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 4 jaksossa säädetty pähkinöiden pinta-alatuki;
- e) viimeistään vuodesta 2012 alkaen tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 2 jaksossa säädetty tuotantotuki tärkkelys-perunan viljelijöille.

2.

- a) vuodesta 2012 alkaen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan I osaston 4 luvun I jakson I alajaksoissa säädetty kuivatun rehun jalostustuki;
- b) vuodesta 2012 alkaen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 II osan I osaston 4 luvun I jakson II alajaksoissa säädetty kuidun-tuotantoon tarkoitettun pellavan ja hampun jalostustuki;
- c) vuodesta 2012 alkaen asetuksen (EY) N:o 1234/2007 95 a artiklassa säädetty perunatärkkelyspalkkio;
- d) vuodesta 2012 alkaen tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 9 jaksossa säädetty siirtymäkauden marjatuki

3.

Vuodesta 2010 alkaen, jos jäsenvaltio on myöntänyt

- a) asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 luvussa säädettyä peltokasvien pinta-alatukea;
- b) asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 b luvussa säädettyä tukea oliivitarhoille;
- c) asetuksen (EY) N:o 1782/2003 IV osaston 10 d luvussa säädettyä humalan pinta-alatukea.

Viimeistään vuodesta 2012 alkaen, jos jäsenvaltio on myöntänyt

- a) tämän asetuksen IV osaston 1 luvun 5 jaksossa säädettyä siementukea;
- b) tämän asetuksen 53 artiklassa säädettyä naudan- ja vasikanlihapalkkiota emolehmäpalkkiota lukuun ottamatta.

4.

Vuodesta 2010 alkaen, jos jäsenvaltio tämän asetuksen 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti ei enää myönnä seuraavia tukia tai jos se päättää myöntää ne määrällisesti pienempinä:

- a) asetuksen (EY) N:o 1782/2003 67 artiklassa tarkoitettut lammas- ja vuohipalkkiot;
- b) asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 artiklassa tai, jos sovelletaan tämän asetuksen 51 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa, tämän asetuksen 53 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut naudan- ja vasikanlihapalkkiot;
- c) asetuksen (EY) N:o 1782/2003 68 b artiklassa tarkoitettu siirtymäkauden hedelmä- ja vihannestuki.

—

LIITE XII

Asetuksen 64 artiklassa tarkoitettu tuotantosidonnaisen tuen sisällyttäminen tilatukijärjestelmään

Kuivattu rehu (Asetus (EY) N:o 1234/2007)

(1 000 EUR)

Jäsenvaltio	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Tanska	2 779	2 779	2 779	2 779	2 779
Saksa	8 475	8 475	8 475	8 475	8 475
Irlanti	132	132	132	132	132
Kreikka	1 238	1 238	1 238	1 238	1 238
Espanja	43 725	43 725	43 725	43 725	43 725
Ranska	35 752	35 752	35 752	35 752	35 752
Italia	22 605	22 605	22 605	22 605	22 605
Alankomaat	5 202	5 202	5 202	5 202	5 202
Itävalta	64	64	64	64	64
Portugali	69	69	69	69	69
Suomi	10	10	10	10	10
Ruotsi	180	180	180	180	180
Yhdistynyt kuningaskunta	1 478	1 478	1 478	1 478	1 478
Tšekin tasavalta	922	922	922	922	922
Liettua	21	21	21	21	21
Unkari	1 421	1 421	1 421	1 421	1 421
Puola	147	147	147	147	147
Slovakia	91	91	91	91	91

Durumvehnän erityinen laatupalkkio

(1 000 EUR)

Jäsenvaltiot	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Kreikka	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301	20 301
Espanja	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372	22 372
Ranska	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320	8 320
Italia	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457	42 457
Itävalta	280	280	280	280	280	280	280
Portugali	80	80	80	80	80	80	80
Bulgaria	349	436	523	610	698	785	872
Kypros	173	198	223	247	247	247	247
Unkari	70	80	90	100	100	100	100

Valkuaiskasvipalkkio

(1 000 EUR)

Jäsenvaltio	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	84	84	84	84	84	84	84
Tanska	843	843	843	843	843	843	843
Saksa	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231	7 231
Irlanti	216	216	216	216	216	216	216
Kreikka	242	242	242	242	242	242	242
Espanja	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905	10 905
Ranska	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635	17 635
Italia	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009	5 009
Luxemburg	21	21	21	21	21	21	21
Alankomaat	67	67	67	67	67	67	67
Itävalta	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051	2 051
Portugali	214	214	214	214	214	214	214
Suomi	303	303	303	303	303	303	303
Ruotsi	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147	2 147
Yhdistynyt kuningaskunta	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500	10 500
Bulgaria	160	201	241	281	321	361	401
Tšekin tasavalta	1 858	2 123	2 389	2 654	2 654	2 654	2 654
Viro	169	194	218	242	242	242	242
Kypros	17	19	22	24	24	24	24
Latvia	109	124	140	155	155	155	155
Liettua	1 486	1 698	1 911	2 123	2 123	2 123	2 123
Unkari	1 369	1 565	1 760	1 956	1 956	1 956	1 956
Puola	1 723	1 970	2 216	2 462	2 462	2 462	2 462
Romania	911	1 139	1 367	1 595	1 822	2 050	2 278
Slovenia	63	72	81	90	90	90	90
Slovakia	1 003	1 146	1 290	1 433	1 433	1 433	1 433

Riisin lajikohtainen tuki

(1 000 EUR)

Jäsenvaltio	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Kreikka	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407	11 407
Espanja	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993	49 993
Ranska	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844	7 844
Italia	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473	99 473
Portugali	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193	11 193
Bulgaria	575	719	863	1007	1 151	1 294	1 438
Unkari	524	599	674	749	749	749	749
Romania	25	32	38	44	50	57	63

Pähkinöiden pinta-ala

(1 000 EUR)

Jäsenvaltio	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	12	12	12	12	12	12	12
Saksa	181	181	181	181	181	181	181
Kreikka	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963	4 963
Espanja	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610	68 610
Ranska	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089	2 089
Italia	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710	15 710
Luxemburg	12	12	12	12	12	12	12
Alankomaat	12	12	12	12	12	12	12
Itävalta	12	12	12	12	12	12	12
Portugali	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987	4 987
Yhdistynyt kuningaskunta	12	12	12	12	12	12	12
Bulgaria	579	724	868	1 013	1 158	1 302	1 447
Kypros	431	493	554	616	616	616	616
Unkari	245	280	315	350	350	350	350
Puola	355	406	456	507	507	507	507
Romania	79	99	119	139	159	179	199
Slovenia	25	29	33	36	36	36	36
Slovakia	262	299	337	374	374	374	374

Kuiduntuotantoon tarkoitettu pellava ja hamppu (Asetus (EY) N:o 1234/2007)

(1 000 EUR)

Jäsenvaltio	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	2 954	2 954	2 954	2 954	2 954
Tanska	3	3	3	3	3
Saksa	244	244	244	244	244
Espanja	138	138	138	138	138
Ranska	13 592	13 592	13 592	13 592	13 592
Italia	50	50	50	50	50
Alankomaat	1 111	1 111	1 111	1 111	1 111
Itävalta	20	20	20	20	20
Suomi	5	5	5	5	5
Yhdistynyt kuningaskunta	83	83	83	83	83
Tšekin tsavalta	534	534	534	534	534
Latvia	104	104	104	104	104
Liettua	360	360	360	360	360
Unkari	42	42	42	42	42
Puola	114	114	114	114	114

Perunatärkkelyspalkkio (asetuksen (EY) N:o 1234/2007 95a artikla)

(1 000 EUR)

Jäsenvaltiot	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Tanska	3 743	3 743	3 743	3 743	3 743
Saksa	16 279	16 279	16 279	16 279	16 279
Espanja	43	43	43	43	43
Ranska	5 904	5 904	5 904	5 904	5 904
Alankomaat	9 614	9 614	9 614	9 614	9 614
Itävalta	1 061	1 061	1 061	1 061	1 061
Suomi	1 183	1 183	1 183	1 183	1 183
Ruotsi	1 381	1 381	1 381	1 381	1 381
Tšekin tasavalta	749	749	749	749	749
Viro	6	6	6	6	6
Latvia	129	129	129	129	129
Liettua	27	27	27	27	27
Puola	3 226	3 226	3 226	3 226	3 226
Slovakia	16	16	16	16	16

Tuki tärkkelysperunan viljelijöille

(1 000 EUR)

Jäsenvaltio	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Tanska	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156	11 156
Saksa	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521	48 521
Espanja	129	129	129	129	129	129	129
Ranska	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598	17 598
Alankomaat	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655	28 655
Itävalta	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163	3 163
Suomi	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527	3 527
Ruotsi	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116	4 116
Tšekin tasavalta	1 563	1 786	2 009	2 232	2 232	2 232	2 232
Viro	12	13	15	17	17	17	17
Latvia	268	307	345	383	383	383	383
Liettua	56	64	72	80	80	80	80
Puola	6 731	7 692	8 654	9 615	9 615	9 615	9 615
Slovakia	34	39	44	48	48	48	48

Tuki oliivitarhoille

(1 000 EUR)

Jäsenvaltio	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Espanja	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140	103 140
Kypros	2 051	2 344	2 637	2 930	2 930	2 930	2 930

Marjatuki

(1 000 EUR)

Jäsenvaltio	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Bulgaria	552	552	552	552	552
Latvia	92	92	92	92	92
Liettua	138	138	138	138	138
Unkari	391	391	391	391	391
Puola	11 040	11 040	11 040	11 040	11 040

LIITE XIII

Luettelo 87 artiklassa tarkoitetuista siemenlajeista

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuen määrä (EUR/100 kg)
	1. Ceres	
1001 90 10	<i>Triticum spelta</i> L.	14,37
1006 10 10	<i>Oryza sativa</i> L. (1)	
	— Pitkäjyvätiset lajikkeet, joiden jyvien pituus on yli 6,0 millimetriä ja joiden pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on vähintään 3	17,27
	— Muut lajikkeet, joiden jyvien pituus on 6,0 millimetriä taikka yli tai alle 6,0 millimetriä ja joiden pituuden ja leveyden välinen suhdeluku on pienempi kuin 3	14,85
	2. Oleagineae	
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (kuitupellava)	28,38
ex 1204 00 10	<i>Linum usitatissimum</i> L. (pellavansiemen)	22,46
ex 1207 99 10	<i>Cannabis sativa</i> L. (2) (lajikkeet, joiden tetrahydrokannabinolipitoisuus on enintään 0,2 prosenttia)	20,53
	3. Gramineae	
ex 1209 29 10	<i>Agrostis carina</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis gigantea</i> Roth.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis stolonifera</i> L.	75,95
ex 1209 29 10	<i>Agrostis capillaris</i> L.	75,95
ex 1209 29 80	<i>Arrhenatherum elatius</i> (L.) P. Beauv. ex J.S. et K.B. Presl.	67,14
ex 1209 29 10	<i>Dactylis glomerata</i> L.	52,77
ex 1209 23 80	<i>Festuca arundinacea</i> Schreb.	58,93
ex 1209 23 80	<i>Festuca ovina</i> L.	43,59
1209 23 11	<i>Festuca pratensis</i> Huds.	43,59
1209 23 15	<i>Festuca rubra</i> L.	36,83
ex 1209 29 80	<i>Festulolium</i>	32,36
1209 25 10	<i>Lolium multiflorum</i> Lam.	21,13
1209 25 90	<i>Lolium perenne</i> L.	30,99
ex 1209 29 80	<i>Lolium x boucheanum</i> Kunth	21,13
ex 1209 29 80	<i>Phleum Bertolinii</i> (DC)	50,96
1209 26 00	<i>Phleum pratense</i> L.	83,56
ex 1209 29 80	<i>Poa nemoralis</i> L.	38,88
1209 24 00	<i>Poa pratensis</i> L.	38,52
ex 1209 29 10	<i>Poa palustris</i> ja <i>Poa trivialis</i> L.	38,88
	4. Leguminosae	
ex 1209 29 80	<i>Hedysarum coronarium</i> L.	36,47
ex 1209 29 80	<i>Medicago lupulina</i> L.	31,88
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (ekotyypit)	22,10
ex 1209 21 00	<i>Medicago sativa</i> L. (lajikkeet)	36,59
ex 1209 29 80	<i>Onobrichis viciifolia</i> Scop.	20,04
ex 0713 10 10	<i>Pisum sativum</i> L. (partim) (rehuherne)	0
ex 1209 22 80	<i>Trifolium alexandrinum</i> L.	45,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium hybridum</i> L.	45,89
ex 1209 22 80	<i>Trifolium incarnatum</i> L.	45,76
1209 22 10	<i>Trifolium pratense</i> L.	53,49

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuen määrä (EUR/100 kg)
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L.	75,11
ex 1209 22 80	<i>Trifolium repens</i> L. var. <i>giganteum</i>	70,76
ex 1209 22 80	<i>Trifolium resupinatum</i> L.	45,76
ex 0713 50 10	<i>Vicia faba</i> L. (partim) (härkäpapu)	0
ex 1209 29 10	<i>Vicia sativa</i> L.	30,67
ex 1209 29 10	<i>Vicia villosa</i> Roth.	24,03

(¹) Jyvien mittausta suoritetaan kokonaan hiotulla riisillä seuraavan menetelmän mukaan:

- (a) otetaan edustava näyte erästä,
- (b) lajitellaan näyte siten, että mittausta voi tapahtua kokonaisista jyvistä, mukaan lukien surkastuneet jyvät,
- (c) suoritetaan kaksi mittausta, joissa molemmissa 100 jyvää, ja lasketaan keskiarvo,
- (d) määritetään tulos millimetreinä yhden desimaalin tarkkuudella pyöristettynä.

(²) Tietyn lajikkeen tetrahydrokannabinolipitoisuus (THC) määritetään analysoimalla vakiopainoiseksi saatettu näyte. THC:n painoa on verrattava näytteen painoon. Jotta tukea voitaisiin myöntää, ko. suhde saa olla enintään 0,2 %. Edellä tarkoitettu näyte koostuu kukinta-ajan lopussa satunnaisesti valittujen kasvien, joista on poistettu varret ja siemenet, edustavan määrän ylimmästä kolmanneksestä.

LIITE XIV

87 artiklan 3 kohdassa tarkoitetut sementtukien enimmäismäärät uusissa jäsenvaltioissa

(milj. EUR)

Kalenterivuosi	Bulgaria	Tšekin tasavalta	Viro	Kypros	Latvia	Liettua	Unkari	Malta	Puola	Romania	Slovenia	Slovakia
2009	0,15	1,75	0,07	0,06	0,21	0,21	1,55	0,06	1,11	0,26	0,17	0,07
2010	0,17	2,04	0,08	0,07	0,24	0,24	1,81	0,07	1,30	0,30	0,19	0,08
2011	0,22	2,33	0,10	0,08	0,28	0,28	2,07	0,08	1,48	0,38	0,22	0,09
2012	0,26	2,62	0,11	0,09	0,31	0,31	2,33	0,09	1,67	0,45	0,25	0,11
2013	0,30	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,53	0,28	0,12
2014	0,34	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,60	0,28	0,12
2015	0,39	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,68	0,28	0,12
2016	0,43	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,75	0,28	0,12
seuraavat vuodet	0,43	2,91	0,12	0,10	0,35	0,35	2,59	0,10	1,85	0,75	0,28	0,12

LIITE XV

Enimmäismäärät 95 artiklassa tarkoitetun tukimäärän laskentaa varten (sokeri)

1 000 EUR

Jäsenvaltio	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016 ja sitä seuraavat vuodet
Belgia	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752	81 752
Bulgaria (*)	154	176	220	264	308	352	396	440
Tšekin tasavalta	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245	44 245
Tanska	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478	34 478
Saksa	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254	278 254
Kreikka	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384	29 384
Espanja	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203	96 203
Ranska	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259	272 259
Irlanti	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441	18 441
Italia	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994	135 994
Latvia	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616	6 616
Liettua	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260	10 260
Unkari	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010	41 010
Alankomaat	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504	73 504
Itävalta	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955	32 955
Puola	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392	159 392
Portugali	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452	6 452
Romania (*)	3 536	4 041	5 051	6 062	7 072	8 082	9 093	10 103
Slovenia	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740	3 740
Slovakia	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289	19 289
Suomi	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520	13 520
Ruotsi	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082	34 082
Yhdistynyt kuningaskunta	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376	105 376

(*) Enimmäismäärät laskettu ottaen huomioon 121 artiklassa säädetty tukien lisäystä koskeva aikataulu.

LIITE XVI

Taulukko 1

Kypros: Täydentävät kansalliset suorat tuet, kun sovelletaan suorien tukien normaalijärjestelmiä

(EUR)

Tukien lisäystä koskeva aikataulu	60 %	70 %	80 %	90 %
Ala	2009	2010	2011	2012
Peltokasvit (durumvehnä poisluettuna)	4 220 705	3 165 529	2 110 353	1 055 176
Durumvehnä	1 162 157	871 618	581 078	290 539
Palkokasvit	16 362	12 272	8 181	4 091
Maito ja maitotuotteet	1 422 379	1 066 784	711 190	355 595
Naudanliha	1 843 578	1 382 684	921 789	460 895
Lampaat ja vuohet	4 409 113	3 306 835	2 204 556	1 102 278
Oliiviöljy	3 174 000	2 380 500	1 587 000	793 500
Tupakka	417 340	313 005	208 670	104 335
Banaanit	1 755 000	1 316 250	877 500	0
Kuivatut viinirypäleet	0	0	0	0
Mantelit	0	0	0	0
Yht.	1 842 0634	13 815 476	9 210 317	4 166 409

Täydentävät kansalliset suorat tuet maatalan tulotukijärjestelmässä:

Täydentävien kansallisten suorien tukien kokonaismäärä, joka voidaan myöntää maatalan tulotukijärjestelmässä, on sellaisen tässä taulukossa tarkoitettujen alakohtaisten enimmäismäärien summa, jotka liittyvät tulotukijärjestelmään kuuluviin aloihin siltä osin kuin näillä aloilla myönnettävä tuki on irrotettu tuotannosta.

Taulukko 2

Kypros: Täydentävät kansalliset suorat tuet, kun sovelletaan suorien tukien yhtenäisen pinta-alatuen järjestelmää

(EUR)

Ala	2009	2010	2011	2012
Peltokasvit (durumvehnää lukuun ottamatta)	0	0	0	0
Durumvehnä	1 795 543	1 572 955	1 350 367	1 127 779
Palkokasvit	0	0	0	0
Maito ja maitotuotteet	3 456 448	3 438 488	3 420 448	3 402 448
Naudanliha	4 608 945	4 608 945	4 608 945	4 608 945
Lampaat ja vuohet	10 724 282	10 670 282	10 616 282	10 562 282
Oliiviöljy	5 547 000	5 115 000	4 683 000	4 251 000
Kuivatut viinirypäleet	156 332	149 600	142 868	136 136
Banaanit	4 323 820	4 312 300	4 300 780	4 289 260
Tupakka	1 038 575	1 035 875	1 033 175	1 030 475
Yht.	31 650 945	30 903 405	30 155 865	29 408 325

LIITE VII

VALTIONTUET — KYPROS

(EUR)

Ala	2009	2010	2011	2012
Vilja (durumvehnä poisluettuna)	2 263 018	1 131 509	565 755	282 877
Maito ja maitotuotteet	562 189	281 094	140 547	70 274
Naudanliha	64 887	0	0	0
Lampaat ja vuohet	1 027 917	513 958	256 979	128 490
Sianliha-ala	2 732 606	1 366 303	683 152	341 576
Siipikarja ja munat	1 142 374	571 187	285 594	142 797
Viini	4 307 990	2 153 995	1 076 998	538 499
Oliiviöljy	2 088 857	1 044 429	522 215	261 107
syötäväiksi tarkoitetut viinirypäleet	1 058 897	529 448	264 724	132 362
Tomaattijalosteet	117 458	58 729	29 365	14 682
Banaanit	127 286	63 643	31 822	15 911
Lehtipuiden hedelmät, kivi hedelmät mukaan luettuina	2 774 230	1 387 115	693 558	346 779
Yht.	18 267 707	9 101 410	4 552 716	2 277 365

LIITE XVIII

VASTAAVUUSTAUUKKO

Asetus (EY) N:o 1782/2003	Tämä asetus
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artikla	4 artikla
4 artikla	5 artikla
5 artikla	6 artikla
6 artikla	23 artikla
7 artikla	24 artikla
8 artikla	—
9 artikla	25 artikla
10 artiklan 1 kohta	7 artikla
10 artiklan 2 kohta	9 artiklan 1 kohta
10 artiklan 3 kohta	9 artiklan 2 kohta
10 artiklan 4 kohta	9 artiklan 3 kohta
—	9 artiklan 4 kohta
11 artikla	11 artiklan 1 ja 2 kohta
12 artikla	—
—	8 artikla
12 a artiklan 1 kohta	10 artikla
12 a artiklan 2 kohta	11 artiklan 3 kohta
13 artikla	12 artikla
14 artikla	12 artikla
15 artikla	13 artikla
16 artikla	12 artikla
17 artikla	14 artikla
18 artikla	15 artikla
19 artikla	16 artikla
20 artikla	17 artikla
21 artikla	18 artikla
22 artikla	19 artikla
23 artikla	20 artikla
24 artikla	21 artikla
25 artikla	22 artikla
26 artikla	26 artikla

Asetus (EY) N:o 1782/2003	Tämä asetus
27 artikla	27 artikla
—	28 artikla
28 artikla	29 artikla
29 artikla	30 artikla
30 artikla	32 artikla
31 artikla	—
32 artikla	3 artikla
33 artikla	33 artikla
34 artikla	—
35 artikla	37 artikla
36 artikla	—
37 artikla	Liite IX
38 artikla	—
39 artikla	—
40 artiklan 1, 2 ja 3 kohta	Liitteessä IX olevan A kohdan 4, 5 ja 6 alakohta
40 artiklan 4 kohta	31 artikla
40 artiklan 5 kohta	—
41 artikla	40 artikla
42 artikla	41 artikla
43 artikla	Liite IX
44 artiklan 1 ja 2 kohta	34 artikla
44 artiklan 3 ja 4 kohta	35 artikla
45 artikla	42 artikla
46 artikla	43 artikla
47 artikla	—
48 artikla	—
49 artikla	44 artikla
50 artikla	—
51 artiklan ensimmäinen kohta	—
51 artiklan toinen kohta	38 artikla
52 artikla	39 artikla
53 artikla	—
54 artikla	—
55 artikla	—
56 artikla	—

Asetus (EY) N:o 1782/2003	Tämä asetetus
57 artikla	—
—	45 artikla
58 artikla	46 artikla
59 artikla	47 artikla
60 artikla	—
61 artikla	49 artikla
62 artikla	—
63 artiklan 1 kohta	51 artiklan 1 kohta
63 artiklan 2 kohta	—
63 artiklan 3 kohta	48 artikla
63 artiklan 4 kohta	50 artiklan 2 kohta
64 artikla	51 artikla
65 artikla	—
66 artikla	—
67 artikla	52 artikla
68 artikla	53 artikla
68 a artikla	—
68 b artikla	54 artikla
69 artikla	—
70 artikla	—
71 artikla	—
71 a artikla	55 artikla
71 b artikla	56 artikla
71 c artikla	—
71 d artikla	57 artikla
71 e artikla	58 artikla
71 f artikla	59 artikla
71 g artikla	—
71 h artikla	61 artikla
71 i artikla	—
71 j artikla	—
71 k artikla	62 artikla
71 l artikla	—

Asetus (EY) N:o 1782/2003	Tämä asetus
71 m artikla	60 artikla
—	63 artikla
—	64 artikla
—	65 artikla
—	66 artikla
—	68 artikla
—	70 artikla
—	69 artikla
72 artikla	—
73 artikla	—
74 artikla	—
75 artikla	—
76 artikla	79 artikla
77 artikla	80 artikla
78 artikla	81 artikla
79 artikla	73 artikla
80 artikla	74 artikla
81 artikla	75 artikla
82 artikla	76 artikla
83 artikla	82 artikla
84 artikla	83 artikla
85 artikla	84 artikla
86 artiklan 1, 2 ja 4 kohta	85 artiklan 1–3 kohta
86 artiklan 3 kohta	—
87 artikla	120 artikla
88 artikla	—
89 artikla	—
90 artikla	—
91 artikla	—
92 artikla	—
93 artikla	77 artikla
94 artikla	78 artikla
95 artikla	—
96 artikla	—

Asetus (EY) N:o 1782/2003	Tämä asetus
97 artikla	—
98 artikla	—
99 artikla	87 artikla
100 artikla	—
101 artikla	—
102 artikla	—
103 artikla	—
104 artikla	—
105 artikla	—
106 artikla	—
107 artikla	—
108 artikla	—
109 artikla	—
110 artikla	—
110 a artikla	88 artikla
110 b artikla	89 artikla
110 c artikla	90 artikla
110 d artikla	91 artikla
110 e artikla	92 artikla
110 f artikla	—
110 g artikla	—
110 h artikla	—
110 i artikla	—
110 j artikla	—
110 k artikla	—
110 l artikla	—
110 m artikla	—
110 n artikla	—
110 o artikla	—
110 p artikla	—
110 q artikla	93 artikla
110 r artikla	94 artikla
110 s artikla	95 artikla
110 t artikla	96 artikla

Asetus (EY) N:o 1782/2003	Tämä asetetus
110 u artikla	97 artikla
110 v artikla	98 artikla
111 artikla	99 artikla
112 artikla	100 artikla
113 artikla	101 artikla
114 artikla	102 artikla
115 artikla	103 artikla
116 artikla	104 artikla
117 artikla	105 artikla
118 artikla	106 artikla
119 artikla	—
120 artikla	107 artikla
121 artikla	108 artikla
122 artikla	109 artikla
123 artikla	110 artikla
124 artikla	—
125 artikla	111 artikla
126 artikla	112 artikla
127 artikla	113 artikla
128 artikla	114 artikla
129 artikla	115 artikla
130 artikla	116 artikla
131 artikla	—
132 artikla	—
133 artikla	—
134 artikla	—
135 artikla	—
136 artikla	—
136 a artikla	—
137 artikla	—
138 artikla	117 artikla
139 artikla	118 artikla
140 artikla	119 artikla

Asetus (EY) N:o 1782/2003	Tämä asetetus
141 artikla	—
142 artikla	—
143 artikla	—
143 a artikla	121 artikla
143 b artiklan 1, 2, 9 ja 10 kohta	122 artikla
143 b artiklan 3 ja 7 kohta	123 artikla
143 b artiklan 4, 5 ja 6 kohta	124 artikla
143 b artiklan 13 kohta	125 artikla
143 b a artiklan 1–3 kohta	126 artikla
143 b a artiklan 3 a kohta	—
143 b a artiklan 4–6 kohta	130 artikla
143 b b artiklan 1 ja 2 kohta	127 artikla
143 b b artiklan 3 kohta	—
143 b b artiklan 4–6 kohta	130 artikla
143 b c artiklan 1 ja 2 kohta	128 artikla
—	129 artikla
143 b c artiklan 3 ja 4 kohta	130 artiklan 1 ja 2 kohta
—	131 artikla
143 c artiklan 1–8 kohta	132 artikla
143 c artiklan 9 kohta	133 artikla
143 c artiklan 10 kohta	—
143 d artikla	134 artikla
143 e artikla	135 artikla
—	136 artikla
—	137 artikla
—	138 artikla
—	139 artikla
144 artikla	141 artikla
145 artikla	142 artikla
146 artikla	140 artikla
147 artikla	—
148 artikla	—
149 artikla	—
150 artikla	—

Asetus (EY) N:o 1782/2003	Tämä asetetus
151 artikla	—
152 artikla	—
—	143 artikla
—	144 artikla
—	145 artikla
153 artikla	146 artikla
154 artikla	—
154 a artikla	148 artikla
155 artikla	147 artikla
155 a artikla	—
156 artikla	149 artikla